Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto prošireno vijeće)

19. svibnja 2021.*

„Damping – Uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Kine – Konačna antidampinška pristojba – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Udruženje – Aktivna procesna legitimacija – Pravni interes – Utvrđivanje štete – Izračun obujma uvoza – Makroekonomski i mikroekonomski pokazatelji – Odabir uzoraka – Izračun troškova proizvodnje industrije Unije – Cijene naplaćene unutargrupno – Uzročno-posljedična veza – Analiza pripisivanja i nepripisivanja – Nepostojanje analize štete po segmentu – Procjena značenja sniženja cijena – Povjerljivo postupanje s podacima – Prava obrane – Metoda usporedbe PCN-a – Usporedivost proizvoda – Izračun uobičajene vrijednosti – Analogna zemlja – Prilagodba u vezi s PDV-om – Utvrđivanje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti”

U predmetu T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, sa sjedištem u Pekingu (Kina), i drugi tužitelji čija se imena nalaze u Prilogu I.[1], koje zastupaju R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju T. Maxian Rusche i P. Němečková, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

EJ Picardie, sa sjedištem u Saint-Crépin-Ibouvillersu (Francuska), i drugi intervenijenti čija se imena nalaze u Prilogu II.[2], koje zastupaju U. O’Dwyer, B. O’Connor, *solicitors*, i M. Hommé, odvjetnik,

intervenijenti,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/140 od 29. siječnja 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o prekidu ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Indije (SL 2018., L 25, str. 6.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje,

* Jezik postupka: engleski

1 Popis drugih tužitelja priložen je samo verziji koja je dostavljena strankama.

2 Popis drugih intervenijenata priložen je samo verziji koja je dostavljena strankama.

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni, predsjednik, L. Madise, P. Nihoul (izvjestitelj), R. Frendo i J. Martín y Pérez de Nanclares, suci,

tajnik: E. Artemiou, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. lipnja 2020.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Europskoj komisiji je 31. listopada 2016. podnesena pritužba, u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), kako bi ona pokrenula antidampinški postupak u vezi s uvozom određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Republike Indije.

2 Tu je pritužbu podnijelo sedam proizvođača Europske unije, odnosno Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA i Ulefos Oy (u daljnjem tekstu: podnositelji pritužbe). Podržala su je dva proizvođača Unije, odnosno EJ Picardie i Montini SpA.

3 Obaviješću objavljenom 10. prosinca 2016. u *Službenom listu Europske unije* (SL 2016., C 461, str. 22.) Komisija je pokrenula antidampinški postupak u vezi s predmetnim uvozima.

4 Proizvod koji je predmet ispitnog postupka sastojao se od „određenih proizvoda lijevanog željeza s lamelarnim grafitom (sivo željezo) ili od lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom (poznat i kao duktilno lijevano željezo) i njihovih dijelova, a riječ je o proizvodima koji se upotrebljavaju za pokrivanje podzemnih ili podpovršinskih sustava i/ili otvora podzemnih ili podpovršinskih sustava, i s pomoću kojih se omogućuje pristup podzemnim ili podpovršinskim sustavima i/ili pogled na podzemne ili podpovršinske sustave” (u daljnjem tekstu: predmetni proizvod).

5 Ispitni postupak koji se odnosi na damping i štetu obuhvaćao je razdoblje od 1. listopada 2015. do 30. rujna 2016. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2013. do kraja razdoblja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).

6 Dana 16. kolovoza 2017. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2017/1480 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., L 211, str. 14.; u daljnjem tekstu: Privremena uredba). Komisija nije privremeno utvrdila nikakvu dampinšku praksu u pogledu uvoza iz Republike Indije.

7 Na kraju antidampinškog postupka Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2018/140 od 29. siječnja 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o prekidu ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Indije (SL 2018., L 25, str. 6.; u daljnjem tekstu: pobijana uredba).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (u daljnjem tekstu: CCCME) udruženje je osnovano u skladu s kineskim pravom čiji su članovi kineski proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda. CCCME sudjelovao je u upravnom postupku koji je doveo do donošenja pobijane uredbe.

9 Druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. devet su kineskih proizvođača izvoznika, od kojih je dva Komisija odabrala kao dio uzorka kineskih proizvođača izvoznika odabranih za potrebe ispitnog postupka.

Postupak i zahtjevi stranaka

10 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 23. travnja 2018. tužitelji, odnosno CCCME i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I., pokrenuli su ovaj postupak. Odgovor na tužbu, replika i odgovor na repliku podneseni su 22. kolovoza 2018., 12. studenoga 2018. i 23. veljače 2019.

11 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 26. srpnja 2018., EJ Picardie i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu II. zatražili su intervenciju u ovom predmetu u potporu zahtjevu Komisije. Rješenjem od 24. listopada 2018. predsjednik prvog vijeća Općeg suda dopustio je tu intervenciju.

12 Intervenijenti su 13. prosinca 2018. podnijeli tajništvu Općeg suda intervencijski podnesak. Tužitelji i Komisija su 24. siječnja 2019. podnijeli svoja očitovanja na taj podnesak.

13 Uslijed promjene sastava vijeća Općeg suda, sudac izvjestitelj raspoređen je u četvrto vijeće, kojemu je dodijeljen ovaj predmet.

14 Na prijedlog četvrtog vijeća Opći je sud odlučio, u skladu s člankom 28. svojeg Poslovnika, uputiti predmet proširenom sastavu suda.

15 Na prijedlog suca izvjestitelja Opći sud (četvrto prošireno vijeće) odlučio je otvoriti usmeni dio postupka i u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. Poslovnika postavio je pisana pitanja strankama te zatražio Komisiju da podnese dokument. Stranke su odgovorile na ta pitanja i na zahtjev za podnošenje dokumenta u za to određenom roku.

16 Izlaganja stranaka saslušana su na raspravi održanoj 29. lipnja 2020.

17 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

– poništi pobijanu uredbu u dijelu u kojem se primjenjuje na njih i na članove CCCME-a navedene u Prilogu A.2;

– naloži Komisiji i intervenijentima snošenje troškova.

18 Tužitelji od Općeg suda također zahtijevaju da kao mjeru upravljanja postupkom naloži da Komisija podnese izračune i izvorne podatke o obujmu uvoza, šteti i dampinškoj marži kineskih i indijskih proizvođača izvoznika.

19 Komisija, koju podupiru intervenijenti, od Općeg suda zahtijeva da:

– odbaci tužbu kao nedopuštenu;

– podredno, odbaci tužbu kao djelomično dopuštenu;

– još podrednije, tužbu odbije kao neosnovanu;

– naloži tužiteljima snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost

20 Komisija, koju podupiru intervenijenti, protiv dopuštenosti tužbe podnesene Općem sudu iznosi više zapreka vođenju postupka, koje se temelje na:

– nejasnoći i nepreciznosti tužbe (prva zapreka vođenju postupka, istaknuta kao glavna);

– nemogućnosti CCCME-a da djeluje u svoje ime i u ime svojih članova (druga i treća zapreka vođenju postupka, istaknute podredno);

– nedopuštenosti tužbe u dijelu u kojem su je podnijele druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. (četvrta zapreka vođenju postupka, također istaknuta podredno).

21 Te su zapreke vođenju postupka analizirane u sljedećim točkama.

Nejasnoća i nepreciznost tužbe

22 Najprije, Komisija u svojem prvom argumentu o postojanju zapreke vođenju postupka tvrdi da je tužba nedopuštena u cijelosti jer tužba ne ispunjava minimalne zahtjeve jasnoće i preciznosti predviđene člankom 76. točkom (d) Poslovnika, s obzirom na to da grupiranje subjekata koji osporavaju pobijanu uredbu pod istim nazivom „tužitelji” ne omogućuje utvrđivanje zahtjeva koje je svaki od njih podnio u tužbi.

23 U tom pogledu valja podsjetiti na to da na temelju članka 21. Statuta Suda Europske unije, koji se primjenjuje na postupak pred Općim sudom u skladu s člankom 53. prvim stavkom istog statuta i člankom 76. točkom (d) Poslovnika, tužba mora sadržavati, među ostalim, ime tužitelja i sažeti prikaz iznesenih razloga.

24 Ti elementi moraju biti dovoljno jasni i precizni da tuženiku omoguće pripremu obrane, a Općem sudu donošenje odluke o tužbi, prema potrebi, bez dodatnih informacija (presuda od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 93.).

25 U ovom slučaju Komisija ne tvrdi da tužitelji nisu pravilno utvrđeni ili da tužbeni razlozi nisu dovoljno jasni, već ističe da tužitelji u svojoj tužbi nisu naveli tužbene razloge koje je svaki od njih istaknuo, iako su ta pojašnjenja potrebna za ocjenu utjecaja njihova statusa na dopuštenost istaknutih tužbenih razloga.

26 U tom pogledu valja istaknuti da, suprotno onomu što navodi Komisija, ključni elementi koji se odnose na odnos između tužiteljâ i istaknutih tužbenih razloga proizlaze iz tužbe.

27 Naime, u točki 1. tužbe pojašnjeno je da su tužbu podnijeli, kao prvo, CCCME za vlastiti račun u pogledu određenih zahtjeva, kao drugo, CCCME djelujući za račun svojih članova i, kao treće, devet kineskih proizvođača izvoznika koji djeluju samostalno a ne posredno preko CCCME-a.

28 Iz te informacije proizlazi da je samo zahtjev za poništenje koji je CCCME podnio za vlastiti račun ograničen.

29 Opseg tužbe koju je podnio CCCME, djelujući za vlastiti račun, utvrđen je u točki 5. tužbe, na način da se odnosi na zaštitu postupovnih prava kojima raspolaže, pri čemu se on u tom kontekstu poziva na povredu načela dobre uprave, prava obrane i određenih odredaba Osnovne uredbe, odnosno članka 6. stavka 7., članka 19. stavaka 1. do 3. i članka 20. stavaka 2. i 4.

30 Stoga se, suprotno onomu što tvrdi Komisija, na temelju tužbe može uspostaviti veza između tužbenih razloga i tužiteljâ koji se na njih pozivaju.

31 Iz toga proizlazi da je Komisija mogla iznijeti svoju obranu vodeći računa o utjecaju razlika u statusu tužiteljâ na dopuštenost tužbenih razloga, kao i zaključiti o tim pitanjima te da Opći sud može, sa svoje strane, izvršiti svoj nadzor uz potpuno poznavanje činjenica, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 24. ove presude.

32 U tim okolnostima prvu zapreku vođenju postupka valja odbiti.

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem ju je CCCME podnio u vlastito ime

33 U svojoj tužbi CCCME navodi da djeluje u vlastito ime kako bi zaštitio postupovna prava koja su mu dodijeljena tijekom ispitnog postupka na temelju Osnovne uredbe.

34 Prema mišljenju Komisije, koju podupiru intervenijenti, tužba je u tom pogledu nedopuštena jer CCCME nije udruženje koje zastupa interes svojih članova, nego pojavni oblik Narodne Republike Kine. Zbog toga se on ne može pozivati na postupovna prava koja su na temelju Osnovne uredbe dodijeljena predstavničkim udruženjima i zainteresiranim stranama, nego mu se, s obzirom na tu uredbu, treba dodijeliti status predstavnika zemlje izvoznice, koji bi mu u najboljem slučaju dodijelio pravo na informacije.

35 U prilog tom stajalištu, koji je istaknut podredno i čini drugu zapreku vođenju postupka istaknutu protiv dopuštenosti tužbe, Komisija i intervenijenti iznose sljedeće elemente.

36 Kao prvo, članak 4. statuta CCCME-a, propisujući da djeluje pod nadzorom, upravljanjem i profesionalnom orijentacijom Ministarstva civilnih poslova i kineskog Ministarstva trgovine, dokazuje da je CCCME radna skupina kineske uprave, a ne strukovno udruženje.

37 Kao drugo, glavna skupština članova CCCME-a sastaje se tek svakih pet godina, kao što je to navedeno u članku 16. njegova statuta, iako je navedena skupština predstavljena kao najviše tijelo grupe i na temelju toga bi trebala raspolagati ovlastima navedenima u članku 14. statuta CCCME-a.

38 Kao treće, kineske gospodarske komore proizlaze iz reorganizacije vladinih institucija i Komunističke partije Kine. Njihova uloga, kao nastavak stranke i tijela javne vlasti, ipak se prilikom te reorganizacije nije bitno promijenila. Njihovo ponašanje i dalje određuju javna tijela, tako da ona ne bi imala potrebnu neovisnost da bi ih se moglo smatrati predstavničkim udruženjima.

39 Kao četvrto, CCCME-om upravlja Nacionalni ured nadležan za upravljanje udruženjima, u skladu s kineskim zakonodavstvom primjenjivim na udruženja, što bi imalo za posljedicu to da on ne može usvojiti ikakvu inicijativu niti zagovarati ikakvo stajalište bez prethodnog odobrenja Narodne Republike Kine.

40 Kao peto, postojanje bliske povezanosti s kineskim Ministarstvom trgovine potvrđuje se intervencijom zamjenika ravnatelja tog ministarstva na sastanku CCCME-a održanom 9. prosinca 2016. radi analize ispitnog postupka koji je Komisija tada planirala i koji je doveo do donošenja pobijane uredbe. Što se tiče te intervencije, čije je postojanje potvrđeno zapisnikom s navedenog sastanka koji su podnijeli tužitelji, Komisija pojašnjava da potvrđuje činjenicu da je sudjelovanje CCCME-a u ispitnom postupku

bilo sredstvo Narodne Republike Kine da nadzire njegovo odvijanje. Upravo je radi provedbe takvog nadzora CCCME sustavno bio prisutan tijekom provjera koje su proveli agenti Komisije u sjedištu kineskih proizvođača izvoznika. Oni ga uostalom stavljaju u kopiju svih poruka elektroničke pošte razmijenjenih s Komisijom, čak i ako nisu članovi CCCME-a.

41 Intervenijenti pak tvrde da, prema uputama Narodne Republike Kine, CCCME provodi strategiju čiji je cilj oslabljivanje zakonitosti mjera trgovinske zaštite koje su donijeli Unija i Svjetska trgovinska organizacija (WTO). To se očituje u činjenici da u ovom sporu CCCME zahtijeva dvije temeljne promjene, odnosno, s jedne strane, proširenje nadzora koji Opći sud provodi nad zakonitošću pobijane uredbe i, s druge strane, odobravanje potpunog pristupa povjerljivim podacima sadržanima u spisu ispitnog postupka koji je sastavila Komisija.

42 Kao šesto, intervenijenti ističu da se sam CCCME na svojoj internetskoj stranici predstavlja kao organizacija čija je zadaća prilagodba i reguliranje nacionalnog sustava tržišnog gospodarstva. U tom smislu oni navode da je u okviru CCCME-a uspostavljen radni odbor za samodisciplinu industrije kako bi se izbjeglo štetno tržišno natjecanje između kineskih poduzetnika u području vanjske trgovine i inženjerstva stranih tržišta.

43 Kao sedmo, potvrde koje su dostavili tužitelji pokazuju da 19 poduzetnika u čije ime CCCME tvrdi da djeluje, tijekom ispitnog postupka nisu bili članovi tog subjekta, nego su to tek postali između prosinca 2017. i siječnja 2018. U takvim okolnostima CCCME ne može tvrditi da je pravo predstavničko udruženje tih članova. Osim toga, na internetskoj stranici CCCME-a ne navode se proizvodi od lijevanog željeza kao dio aktivnosti koje to udruženje obuhvaća.

44 Kako bi se zauzelo stajalište, valja podsjetiti na to da se zadaća suda Unije, kada mu je podnesen prigovor protiv dopuštenosti tužbe ili dijela tužbe, sastoji u utvrđivanju toga jesu li ispunjeni zahtjevi predviđeni sudskom praksom u pogledu te vrste prigovora.

45 U predmetnom slučaju, prema sudskoj praksi, kako bi se utvrdilo može li CCCME podnijeti tužbu u svoje ime, potrebno je provjeriti ima li on, s jedne strane, aktivnu procesnu legitimaciju, i s druge strane, pravni interes, koje zahtijeva članak 263. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 62. i navedenu sudsku praksu).

– Aktivna procesna legitimacija

46 Kad je riječ o aktivnoj procesnoj legitimaciji članak 263. stavak 4. UFEU-a predviđa da svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u stavku prvom i drugom iste odredbe pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.

47 Budući da pobijana uredba nije upućena CCCME-u valja utvrditi može li se on, s obzirom na to da želi zaštititi svoja postupovna prava podnošenjem tužbe u svoje ime, pozvati na drugi slučaj predviđen člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, odnosno na slučaj u kojem tužitelj može dokazati da se, s jedne strane, pobijani akt osobno odnosi na njega i, s druge strane, izravno.

48 Ta dva uvjeta (osobni utjecaj i izravan utjecaj) ispituju se uzastopno u sljedećim točkama.

49 Prema sudskoj praksi, osobni utjecaj pretpostavlja da pobijani akt utječe na tužitelja zbog određenih osobina koje su mu svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ga razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ga zbog toga pojedinačno poput osobe kojoj je takva odluka upućena (presuda od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223.).

50 Činjenica da su osoba ili subjekt na određeni način intervenirali u postupku koji je doveo do donošenja pobijanog akta nije dovoljna da bi ih se individualiziralo u odnosu na predmetni akt (vidjeti u tom smislu presude od 4. listopada 1983., Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, t. 31.; od 17. siječnja 2002., Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, t. 55., i od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, EU:T:2016:340, t. 81.).

51 Nasuprot tomu, može se smatrati da je utvrđen osobni utjecaj kada odredba prava Unije za donošenje akta Unije nalaže da se slijedi postupak u okviru kojeg se ta osoba ili to tijelo mogu pozivati na postupovna prava, uključujući pravo na saslušanje, s obzirom na to da je posljedica posebnog pravnog položaja koji oni imaju njihova individualizacija u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (vidjeti u tom smislu presude od 4. listopada 1983., Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, t. 31.; od 17. siječnja 2002., Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, t. 55., i od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, EU:T:2016:340, t. 81.).

52 U tom kontekstu valja ispitati je li CCCME-u tijekom postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe autor potonje uredbe dodijelio postupovna prava čiju zaštitu može tražiti djelujući u vlastito ime pred sudom Unije.

53 U okviru tog ispitivanja valja utvrditi da je CCCME od Komisije, nakon što ga je zatražio, dobio odobrenje za pristup spisu ispitnog postupka na temelju članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe, a to je to odobrenje dodijeljeno 16. prosinca 2016.

54 Nakon toga Komisija je u skladu s člankom 20. stavkom 1. Osnovne uredbe uputila CCCME-u privremene zaključke koje je utvrdila. Prema elementima spisa, to priopćenje obavljeno je 17. kolovoza 2017. CCCME je 15. rujna 2017. podnio pisane primjedbe o privremenim zaključcima.

55 Nakon toga CCCME je 8. studenoga 2017., u skladu s člankom 20. stavkom 2. Osnovne uredbe, primio konačnu objavu u kojoj je Komisija namjeravala preporučiti uvođenje konačnih mjera.

56 Što se tiče te konačne objave CCCME je 20. studenoga 2017. podnio pisane primjedbe na koje je Komisija odgovorila, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 9. pobijane uredbe.

57 Naposljetku, Komisija je CCCME-u odobrila pravo sudjelovanja na dvama saslušanjima organiziranima u okviru ispitnog postupka, kao što je to predviđeno člankom 6. stavkom 5. Osnovne uredbe za osobe ili subjekte koji su u roku određenom u obavijesti objavljenom u *Službenom listu Europske unije* zatražili pisanim putem da budu saslušani, a koji pokazuju da su oni zainteresirane strane koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

58 Iz tih postupovnih elemenata proizlazi da je tijekom cijelog upravnog postupka Komisija smatrala da je CCCME zainteresirana strana kojoj su trebala biti dodijeljena postupovna prava predviđena Osnovnom uredbom.

59 Priznavanje tog statusa i prava koja iz njega proizlaze za CCCME uneseno je u pobijanu uredbu, u kojoj je Komisija u uvodnoj izjavi 25. navela da, u skladu s odredbama iz Osnovne uredbe, taj subjekt treba smatrati zainteresiranom stranom koja, među ostalim, predstavlja kinesku industriju odljevaka.

60 Na temelju toga valja smatrati da CCCME, s obzirom na to da ga je Komisija tako individualizirala tijekom upravnog postupka, ispunjava zahtjeve sudske prakse kako bi se smatralo da pobijana uredba osobno utječe na njega u pogledu tužbe koju je podnio u vlastito ime radi zaštite svojih postupovnih prava.

61 Komisija i intervenijenti osporavaju taj zaključak, koji, ne dovodeći u pitanje činjenicu da su CCCME-u tijekom ispitnog postupka na temelju Osnovne uredbe dodijeljeni postupovna prava i poseban status, ističu da je ta situacija zapravo rezultat pogreške. Pripremajući svoju obranu pred Općim sudom,

Komisija je shvatila da se CCCME-u, s obzirom na to da je pojavni oblik Narodne Republike Kine, zapravo ne mogu dodijeliti status i postupovna prava predviđena Osnovnom uredbom. Čak i ako do njega dođe u fazi postupka pred sudom, priznavanje takve pogreške trebalo bi, prema mišljenju te institucije, dovesti do nedopuštenosti tužbe koju je CCCME podnio u vlastito ime.

62 U odgovoru na taj argument, s jedne strane, treba podsjetiti na to da, kada odlučuje o prigovoru koji se odnosi na dopuštenost, sud Unije mora provjeriti jesu li ispunjeni zahtjevi koji proizlaze iz Ugovora i je li ga ta provjera navela na zaključak da je to doista bio slučaj u ovom predmetu.

63 S druge strane, valja istaknuti da argumentacija Komisije upućuje na to da pravni položaj koji je Komisija dala CCCME-u na temelju Osnovne uredbe treba zanemariti za potrebe ove tužbe jer taj položaj proizlazi iz pogreške koja joj se može pripisati.

64 Međutim, takva pogreška, pod pretpostavkom da je dokazana, ne može otkloniti ono što je priznato i dodijeljeno tijekom upravnog postupka, tim više što autor pobijanog akta ima mogućnost ispraviti pogreške koje počini u okviru njegova donošenja. Stoga taj autor kada primijeti pogrešku može odlučiti da se priznata postupovna prava i status dotičnoj stranci oduzmu, ne dovodeći u pitanje njezinu mogućnost da od suda Unije zatraži nadzor valjanosti tako donesene odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 27. siječnja 2000., BEUC/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, t. 27. i 84.). Ako se pogreška utvrdi nakon okončanja upravnog postupka, kao što je to bio slučaj u ovom predmetu prema argumentaciji koju je Komisija iznijela, autor pobijanog akta zadržava mogućnost povlačenja tog akta i nastavka postupka, ispravljajući pogrešku u fazi u kojoj je počinjena (vidjeti u tom smislu presudu od 16. ožujka 2016., Frucona Košice/Komisija, T-103/14, EU:T:2016:152, t. 61. i navedenu sudsku praksu), ne dovodeći u pitanje, ponovno, mogućnost da dotična stranka osporava odluku donesenu u odnosu na nju.

65 Iz toga slijedi da treba odbiti argument koji je Komisija iznijela uz potporu intervenijenata.

66 U mjeri u kojoj je to potrebno, valja istaknuti i da Komisija još tvrdi da, pod pretpostavkom da se CCCME može pozivati na postupovna prava koja ima na temelju Osnovne uredbe, taj subjekt treba priznati kao predstavničko udruženje u smislu navedene uredbe, a ne kao zainteresiranu stranu u smislu iste uredbe. Međutim, status predstavničkog udruženja omogućava pristup ograničenijim postupovnim pravima od onih koja imaju zainteresirane strane, što dovodi do toga da tužbu treba proglasiti nedopuštenom za određena postupovna prava na koja se poziva CCCME, koja su dodijeljena Osnovnom uredbom samo zainteresiranim stranama.

67 Kako bi se odgovorilo na taj argument, dovoljno je napomenuti da to Komisijino predstavljanje CCCME-a ne odgovara onomu što je navedeno u pobijanoj uredbi, čije je obrazloženje element koji treba uzeti u obzir u okviru ove tužbe.

68 Naime, Komisija je u pobijanoj uredbi nesporno priznala status zainteresirane strane CCCME-u, kao što je to navedeno u točki 59. ove presude. Na taj se način izrazila u uvodnoj izjavi 25.:

„[K]omisija je smatrala da otvoreni spis predmeta koji je dostupan stranama, među ostalim i CCCME-u, sadržava sve informacije koje su relevantne za izlaganje njihovih predmeta i koje su upotrebljavane u ispitnom postupku. Ako su informacije ocijenjene kao povjerljive, u otvorenom spisu nalazili su se njihovi smisleni sažeci. Sve zainteresirane strane, uključujući CCCME, imale su pristup otvorenom spisu te su mogle izvršiti uvid u njega. U pogledu CCCME-a, Komisija je primijetila da ga nijedan pojedinačni proizvođač izvoznik u uzorku nije ovlastio za pristup povjerljivim informacijama tih proizvođača iako on, među ostalim, predstavlja kinesku industriju odljevaka. Stoga povjerljivu objavu poslanu pojedinačnim kineskim proizvođačima izvoznicima u uzorku nije bilo moguće dostaviti CCCME-u.”

69 Osim toga, kao što to proizlazi iz točaka 53. do 58. ove presude, Komisija je CCCME-u tijekom postupka priznala i postupovna prava koja su izričito predviđena za predstavnička udruženja, kao što su ona iz članka 20. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe, koja omogućuju dobivanje informacija o osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih su uvedene privremene mjere ili na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera, kao i druga postupovna prava koja se dodjeljuju bez razlike svim zainteresiranim stranama na temelju iste uredbe, kao što je pravo na saslušanje u skladu s člankom 6. stavkom 5.

70 S obzirom na prethodna razmatranja, valja utvrditi da CCCME ispunjava zahtjeve koje treba zadovoljiti kako bi se smatralo da se uredba na njega osobno odnosi u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, ne dovodeći u pitanje mogućnost Komisije da, ovisno o slučaju, u budućnosti odbije CCCME-u status i jamstva o kojima je riječ i mogućnost predmetnog subjekta da u takvom slučaju osporava tu odluku pred sudom Unije.

71 Budući da je tako utvrđen osobni utjecaj, valja ispitati može li se smatrati da se na CCCME također izravno utječe, što zahtijeva kumulativno ispunjenje sljedećih uvjeta.

72 S jedne strane, pobijani akt mora izravno proizvoditi učinke na pravni položaj tužitelja (presuda od 13. listopada 2011., Deutsche Post i Njemačka/Komisija, C-463/10 P i C-475/10 P, EU:C:2011:656, t. 66.).

73 S druge strane, pobijani akt ne smije ostaviti nikakve diskrecijske ovlasti adresatima koji su zaduženi za njegovu provedbu, pri čemu taj akt ima isključivo automatsku prirodu i proizlazi iz samog propisa prava Unije bez primjene drugih posrednih pravila (presuda od 13. listopada 2011., Deutsche Post i Njemačka/Komisija, C-463/10 P i C-475/10 P, EU:C:2011:656, t. 66.).

74 Ti su uvjeti u ovom slučaju ispunjeni s obzirom na to da CCCME može ishoditi poštovanje svojih postupovnih prava samo ako ima mogućnost osporavati pobijanu uredbu.

75 Budući da se tako uredba na CCCME osim osobno odnosi i izravno, valja zaključiti da on ima aktivnu procesnu legitimaciju za postupanje u vlastito ime kako bi osigurao zaštitu svojih postupovnih prava (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 101. do 109.).

76 Kako bi se dopunila analiza, navedeno je da je Komisija u odgovoru na tužbu tvrdila da CCCME nije pravna osoba u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Na raspravi je, međutim, odustala od te zapreke vođenju postupka nakon što je ispitala dokumente koje su tužitelji dostavili u pogledu pravne osobnosti CCCME-a s obzirom na kinesko pravo, što je uneseno u zapisnik s rasprave.

– *Pravni interes*

77 Što se tiče pravnog interesa, sudska praksa precizira da je tužba za poništenje koju podnosi fizička ili pravna osoba dopuštena samo pod pretpostavkom da tužitelj ima interes da pobijani akt bude poništen (presuda od 10. prosinca 2010., Ryanair/Komisija, T-494/08 do T-500/08 i T-509/08, EU:T:2010:511, t. 41.; rješenja od 9. studenoga 2011., ClientEarth i dr./Komisija, T-120/10, neobjavljeno, EU:T:2011:646, t. 46., i od 30. travnja 2015., EEB/Komisija, T-250/14, neobjavljeno, EU:T:2015:274, t. 14.).

78 U tom pogledu valja istaknuti da poništenje pobijane uredbe nalaže Komisiji da ponovno pokrene antidampinški postupak i da, ako smatra da su ispunjeni uvjeti predviđeni u tu svrhu Osnovnom uredbom, CCCME-u omogući intervenciju u postupak prikupljanjem njegovih primjedbi u skladu s Osnovnom uredbom.

79 Budući da može proizvesti takve učinke, poništenje bi moglo imati pravne posljedice za CCCME koji djeluje u svoje ime.

80 U tim okolnostima valja smatrati da CCCME ima pravni interes potreban za podnošenje ove tužbe u vlastito ime.

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem ju je podnio CCCME u ime svojih članova i o dopuštenosti argumenata istaknutih u prilog toj tužbi

81 Isticanjem treće zapreke vođenju postupka, koja je također istaknuta podredno, Komisija osporava mogućnost CCCME-a da podnese tužbu u ime svojih članova četirima argumentima.

– *Nepostojanje predstavničkog karaktera*

82 Komisija, koju podupiru intervenijenti, ističe da je pravo pokretanja sudskih postupaka priznato udruženjima kada djeluju u ime svojih članova u sudskoj praksi ograničeno na ona koja su predstavnička. U pravnoj tradiciji država članica taj pojam označava obilježje privatnopravnog subjekta koji može predstavljati kolektivne interese svojih članova, kako su ih potonji demokratski utvrdili među sobom. Navedeni predstavnički karakter ne postoji u slučaju CCCME-a, koji treba smatrati pojavnim oblikom Narodne Republike Kine i stoga se na njega ne može primijeniti sudska praksa o kojoj je riječ.

83 U tom pogledu valja istaknuti da je prema sudskoj praksi udruženje ovlašteno podnijeti tužbu za poništenje osobito kada zastupa interese poduzetnika koji sami imaju aktivnu procesnu legitimaciju (rješenje od 23. studenoga 1999., Unión de Pequeños Agricultores/Vijeće, T-173/98, EU:T:1999:296, t. 47. i presuda od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće, T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljeno, EU:T:2016:509, t. 33.).

84 Mogućnost da udruženje djeluje u ime svojih članova temelji se na znatnoj prednosti koju pruža taj način postupanja tako da se omogući izbjegavanje podnošenja velikog broja tužbi članova udruženja koje zastupa njihove interese protiv tih istih akata (vidjeti u tom smislu presude od 6. srpnja 1995., AITEC i dr./Komisija, T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, t. 60.; od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće, T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljeno, EU:T:2016:509, t. 35., i od 30. travnja 2019., UPF/Komisija, T-747/17, EU:T:2019:271, t. 25.).

85 Iz sudske prakse navedene u točki 84. ove presude proizlazi da je, kako bi se ta prednost ostvarila, potrebno i dovoljno, kao prvo, da udruženje o kojem je riječ djeluje u ime svojih članova (koji su sami ovlašteni djelovati, što treba naknadno provjeriti) i, kao drugo, da je podnošenje tužbe dopušteno ovlastima koje su mu dodijeljene u njegovu statutu.

86 Valja provjeriti može li se smatrati da su ta dva zahtjeva ispunjena u pogledu CCCME-a.

87 Što se tiče prvog zahtjeva, valja utvrditi da je CCCME, kako bi utvrdio njihov status člana, Općem sudu za svakog poduzetnika u čije je ime podnesena tužba dostavio dokument kojim se potvrđuje njegovo svojstvo člana.

88 Što se tiče drugog zahtjeva, može se potvrditi da statut koji je podnio CCCME ima društveni cilj koji to udruženje treba ostvarivati na način koji omogućuje da se obuhvati sudski postupak čija je svrha zaštita interesa njegovih članova od mjera trgovinske zaštite.

89 To utvrđenje temelji se na članku 3. statuta CCCME-a, koji definira njegov društveni cilj kao „pružanje svojim članovima koordinacije, savjetovanja i službe; održavanje poštenih pravila protiv protekcionizma; zaštite legitimnih prava i interesa svojih članova; te promicanje zdravog razvoja mehaničke i elektroničke industrije”.

90 To utvrđenje temelji se i na članku 6. stavcima 4., 5. i 9. statuta, koji CCCME-u daje mogućnost „organiziranja poduzetnika za vođenje mjera za zaštitu trgovine i sporova u području intelektualnog vlasništva u vezi s izvozom u inozemstvo mehaničkih i elektroničkih proizvoda iz Kine, kao i pružanja pravnih savjeta i pružanja pravne pomoći članovima, traženja od vlade da istraži prakse nepoštenog tržišnog natjecanja stranih poduzetnika[,] organizacije razvoja propisa o uslugama industrije, promicanja samoregulacije industrije[,] održavanja uobičajenog trgovinskog poretka uvoza i izvoza, kao i zajedničkih interesa članova […] i izvršavanja drugih radova s obzirom na potrebe članova”.

91 U mjeri u kojoj je to potrebno, može se istaknuti da je društveni cilj CCCME-a opisan u njegovu statutu na sličan način kao u statutima udruženja tužiteljâ u predmetu u kojem je donesena presuda od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 60. do 63.), u kojem je Sud presudio da je ispunjen uvjet koji se odnosi na aktivnu procesnu legitimaciju navedenih udruženja.

92 Stoga valja smatrati da su u ovom slučaju ispunjena dva uvjeta predviđena u sudskoj praksi za podnošenje tužbe od strane udruženja u ime svojih članova.

93 Međutim, Komisija i intervenijenti osporavaju to stajalište u dvjema točkama.

94 Kao prvo, intervenijenti navode da su potvrde koje je CCCME podnio kako bi dokazao svojstvo člana poduzetnika koji se pozivaju na njegovu organizaciju sastavljene kratko prije podnošenja tužbe a da ta pripadnost nije bila dokazana tijekom upravne faze koja je dovela do donošenja pobijane uredbe.

95 Međutim, potrebno je dokazati predstavljanje koje obuhvaća cijeli postupak, uključujući upravnu fazu, kako bi se primijenila sudska praksa koja udruženjima omogućuje da djeluju u ime svojih članova, bez čega bi predstavljanje bilo umjetno, isključivo povezano s podnošenjem tužbe.

96 U tom pogledu, dovoljno je podsjetiti na to da se u skladu sa sudskom praksom, priznavanje prava na tužbu udruženjima u ime njihovih članova temelji na postupovnom razlogu povezanom s dobrim sudovanjem, odnosno prednosti koja proizlazi iz koncentracije u jednoj tužbi niza postupaka koje bi inače pokrenuli predmetni poduzetnici (vidjeti točku 84. ove presude), i da se ne zahtijeva da predstavljanje obuhvaća cijeli postupak, uključujući upravnu fazu, da bi se udruženju dopustilo da podnese tužbu u ime svojih članova.

97 U ovom slučaju takva je prednost zaista prisutna jer tužba koju je CCCME podnio u ime svojih članova omogućuje izbjegavanje pokretanja postupka od strane svakog od članova u čije ime djeluje. Osim toga, nesporno je da su na dan podnošenja tužbe poduzetnici za čiji račun CCCME djeluje u sudskom postupku bili članovi tog udruženja.

98 Kao drugo, Komisija, koju podupiru intervenijenti, ističe da je, osim dvaju zahtjeva koji su upravo ispitani, treći, povezan s predstavničkim karakterom predmetnog udruženja u smislu zajedničke pravne tradicije država članica, uveden presudom od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155).

99 U tom pogledu valja istaknuti da je Sud u presudi od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 120. do 125.) smatrao da nepostojanje prava glasa ili drugog sredstva za poduzetnike da brane svoje interese unutar udruženja nije prepreka tomu da to udruženje podnese tužbu u ime svojih članova.

100 Sud je na temelju toga ukinuo presudu od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, EU:T:2016:340), kojom je Opći sud u prvostupanjskom postupku, uvođenjem zahtjeva koji se dodaje gore ispitanim uvjetima, smatrao da pravo na djelovanje udruženja mora biti podređeno, kada ona tvrde da djeluju u ime svojih članova, postojanju prava glasa ili drugog sredstva koji im omogućava da iznesu svoje mišljenje unutar organizacije.

101 Stoga valja odbaciti tumačenje presude od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), koje su dali Komisija i intervenijenti, prema kojem pravo udruženja na pokretanje postupka pred sudovima u ime njihovih članova sadržava dodatni uvjet povezan s predstavničkim karakterom tog udruženja u smislu zajedničke pravne tradicije država članica.

102 Usto, može se istaknuti da je zakonodavac Unije pokazao određenu realnost time što je u antidampinškim propisima predvidio situaciju u kojoj dampinški uvoz potječe iz zemlje bez tržišnoga gospodarstva. Tako članak 2. Osnovne uredbe propisuje različita pravila za utvrđivanje uobičajene vrijednosti ovisno o tome imaju li predmetni proizvođači izvoznici sjedište u zemlji tržišnoga gospodarstva.

103 Ako se zahtijeva uvjet predstavljanja u pogledu subjekta koji se predstavlja kao udruženje, kako bi se ocijenilo je li ispunjen taj uvjet, s jedne strane, treba uzeti u obzir posebnosti treće države iz koje potječe i, s druge strane, činjenicu da, ako se radi o državi koja nema tržišno gospodarstvo, javna tijela više sudjeluju u funkcioniranju i djelatnostima poduzetnikâ ili udruženja koja djeluju na njezinu državnom području.

104 Na temelju tih razmatranja može se smatrati da treba odbiti prvi argument Komisije i intervenijenata u pogledu dopuštenosti tužbe koju je CCCME podnio u ime svojih članova.

– *Priroda pobijane uredbe*

105 Komisija tvrdi, i dalje kako bi osporila mogućnost da CCCME djeluje u ime svojih članova, da je priroda pobijane uredbe prepreka primjeni sudske prakse o dopuštenosti tužbi koje podnesu udruženja u sporovima o mjerama trgovinske zaštite.

106 Prema Komisijinu mišljenju, pobijana uredba sadržava skup odluka od kojih se svaka odnosi na pojedinog proizvođača izvoznika. Budući da učinci mogućeg poništenja te uredbe mogu koristiti samo proizvođaču izvozniku koji je podnio tužbu, bitno je, zbog pravne sigurnosti, utvrditi poduzetnike koji traže navedeno poništenje putem udruženja koje djeluje u njihovo ime. Međutim, to utvrđenje nije moguće, na temelju obavijesti u *Službenom listu Europske unije* o sudskim postupcima pokrenutima pred Sudom Europske unije, kada tužbu podnosi udruženje u ime svojih članova.

107 U tom pogledu, valja navesti da sudska praksa ne dopušta da se isključi pravo udruženja na pokretanje postupka u ime svojih članova u sporovima o mjerama trgovinske zaštite (vidjeti u tom smislu presude od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 126.; od 21. ožujka 2012., Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening i dr./Vijeće, T-115/06, neobjavljenu, EU:T:2012:136, t. 29., i od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće, T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljenu, EU:T:2016:509, t. 63.).

108 Postupovne pogodnosti priznate sudskom praksom toj vrsti pravnih sredstava također postoje u ovom slučaju jer uredbe koje uvode antidampinške pristojbe mogu utjecati na velik broj proizvođača izvoznika utvrđenih u tim aktima ili na koje se odnosi ispitni postupak koji je prethodio njihovu donošenju.

109 Točno je da se, u skladu sa sudskom praksom, uredba kojom se uvode različite antidampinške pristojbe osobno odnosi na svakog subjekta na kojeg se odnose samo u pogledu svojih odredaba kojima mu se nameće posebna antidampinška pristojba i određuje njezin iznos, a ne onima kojima se nameću antidampinške pristojbe drugim društvima (presuda od 10. ožujka 1992., Ricoh/Vijeće, C-174/87, EU:C:1992:108, t. 7.).

110 Stoga tužba za poništenje protiv uredbe kojom se uvode antidampinške pristojbe, ako je prihvaćena, dovodi do poništenja te uredbe u dijelu u kojem se njome tužitelju nameće antidampinška pristojba i navedeno poništenje ne utječe na valjanost ostalih elemenata te uredbe, a osobito antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na druge subjekte (vidjeti u tom smislu presudu od 15. veljače 2001., Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, t. 27.).

111 Međutim, dovoljno je utvrditi da su proizvođači-izvoznici u ime kojih CCCME djeluje 19 kineskih proizvođača izvoznika, koji su utvrđeni u Prilogu A.2 tužbi kao Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd i Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Iz toga slijedi da bi, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 110. ove presude, samo ti članovi mogli imati koristi od poništenja ako Opći sud prihvati tužbu koju je u njihovo ime podnio CCCME.

113 Iz tog razloga valja odbiti drugi argument koji je Komisija iznijela kako bi osporila dopuštenost tužbe koju je CCCME podnio u ime svojih članova.

– Članovi koji nisu uključeni u uzorak

114 Komisija podsjeća na to da članovi CCCME-a nisu uključeni u uzorak kineskih proizvođača izvoznika koje je odabrala tijekom ispitnog postupka i tvrdi da sudska praksa ograničava aktivnu procesnu legitimaciju samo na subjekte koji su bili predmet takvog odabira.

115 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, kao što je to navedeno u točki 46. ove presude, na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, osoba ima aktivnu procesnu legitimaciju za postupanje protiv akta koji je upućen toj osobi, protiv akata koji se izravno i osobno odnose na nju ili protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.

116 Prvi i treći slučaj predviđeni tom odredbom ne odnose se na članove CCCME-a, jer, s jedne strane pobijana uredba nije njima upućena (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće, T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljenu, EU:T:2016:509, t. 39.) i, s druge strane, pobijana uredba sadržava provedbene mjere, s obzirom na to da sustav uspostavljen Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90. i SL 2018., L 294, str. 44.), dio kojeg je pobijana uredba, u biti predviđa da se pristojbe utvrđene tom uredbom naplaćuju na temelju mjera koje donesu nacionalna tijela (vidjeti u tom smislu rješenje od 21. siječnja 2014., Bricmate/Vijeće, T-596/11, neobjavljeno, EU:T:2014:53, t. 72. i navedenu sudsku praksu).

117 Budući da u ovom slučaju nisu ispunjeni prvi i treći slučaj iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, valja utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti predviđeni za primjenu drugog slučaja u pogledu članova CCCME-a, što podrazumijeva ispitivanje izravnog i osobnog utjecaja na njih.

118 U ovom slučaju uvjet izravnog utjecaja ispunjen je s obzirom na to da pobijana uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj članova CCCME-a i carinska tijela država članica, iako nemaju nikakvu marginu prosudbe, dužna su naplaćivati pristojbe uvedene pobijanom uredbom (vidjeti u tom smislu presude od 29. ožujka 1979., ISO/Vijeće, 118/77, EU:C:1979:92, t. 26. i od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće, T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljenu, EU:T:2016:509, t. 62.).

119 Što se tiče osobnog utjecaja, valja podsjetiti na to da su, prema sudskoj praksi, uredbe kojima se uvode antidampinške pristojbe po svojoj prirodi i dosegu normativnog karaktera jer se primjenjuju općenito na dotične gospodarske subjekte (presude od 16. travnja 2015., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, t. 19. i od 28. veljače 2019., Vijeće/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, t. 47.). Međutim, taj normativni karakter nije prepreka tomu da se navedene uredbe mogu osobno odnositi na one proizvođače i izvoznike dotičnog proizvoda kojima se na teret stavlja damping na temelju podataka koji se odnose na njihovu poslovnu djelatnost. Takav je općenito slučaj poduzetnika koji su proizvođači i izvoznici koji mogu dokazati da su navedeni u aktima Komisije ili Vijeća ili da su predmet pripremnih istraga (presuda od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 79.; vidjeti također presudu od 16. siječnja 2014., BP Products North America/Vijeće, T-385/11, EU:T:2014:7, t. 74. i navedenu sudsku praksu).

120 U tom pogledu valja utvrditi da su članovi CCCME-a poduzetnici koji su proizvođači i izvoznici predmetnog proizvoda koji su, s jedne strane, Komisiji dostavili informacije odgovarajući na upitnik iz Priloga I. obavijesti o pokretanju ispitnog postupka i, s druge strane, navedeni su u pobijanoj uredbi, konkretnije, u prilogu na koji upućuje članak 1. stavak 2. izreke te uredbe. Kao na druga društva koja su surađivala, a koja su navedena u tom prilogu, na članove CCCME-a primjenjuje se antidampinška pristojba u posebnom iznosu koji se razlikuje od iznosa primjenjivog na sva ostala trgovačka društva koja nisu navedena na koja se primjenjuje pobijana uredba. Stoga, kao što to tvrdi i sama Komisija, kao što je to navedeno u točki 106. ove presude, pobijana uredba sadržava skup odluka koje se svaka odnose na pojedinog proizvođača izvoznika.

121 U tim okolnostima, s obzirom na kriterije proizišle iz sudske prakse kako su navedeni u točki 119. ove presude, valja smatrati da se, osim što se pobijana uredba izravno odnosi na članove CCCME-a, ta uredba osobno odnosi na članove CCCME-a.

122 Naposljetku, članovi CCCME-a imaju pravni interes jer, s obzirom na to da podliježu antidampinškim pristojbama nametnutima pobijanom uredbom, imaju interes da se ta uredba poništi.

123 Stoga valja smatrati da članovi CCCME-a i, slijedom toga, sâmo to udruženje ispunjavaju uvjete koji omogućuju dopuštenost njihove tužbe i prema tome valja odbiti treći argument koji je Komisija istaknula protiv tog zaključka.

– Ograničenje argumenata koji se mogu istaknuti

124 Komisija tvrdi da se CCCME u ime svojih članova ne može pozivati na povredu odredbi koje se u Osnovnoj uredbi odnose na elemente različite od onog koji se odnosi na Komisijino utvrđivanje štete prouzročene industriji Unije.

125 Naime, Komisija ističe da se ovlaštenje koje su kineski proizvođači izvoznici tijekom antidampinškog ispitnog postupka povjerili CCCME-u odnosi samo na obranu tih poduzetnika od njezinih tvrdnji o šteti. Iz toga proizlazi da su članovi CCCME-a tom subjektu dodijelili pravo da ih predstavlja tijekom ispitnog postupka i, slijedom toga, u okviru ove tužbe, jedino kako bi ih branili od Komisijinih ocjena o šteti.

126 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, kao što je to navedeno u točkama 88. do 90. ove presude, zadaće koje su CCCME-u povjerene statutom koji uređuje njegovo osnivanje i organizaciju uključuju zaštitu interesa njegovih članova.

127 Zbog svoje općenite prirode takva zadaća uključuje podnošenje tužbe radi zaštite interesa svojih članova protiv mjera trgovinske zaštite i isticanje, u tom okviru, bilo kojeg sredstva koje bi moglo dovesti u pitanje zakonitost tih mjera, čak i ako je ovlaštenje koje je dobio od članova tijekom ispitnog postupka bilo ograničeno na štetu.

128 Osim toga, valja istaknuti da prema sudskoj praksi udruženje čije statutarne zadaće uključuju zaštitu interesa njegovih članova, kao što je to slučaj s CCCME-om, ne mora raspolagati posebnim ovlaštenjem ili punomoći koju su sastavili članovi čije interese štiti kako bi mu se priznala aktivna procesna legitimacija pred sudovima Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 15. siječnja 2013., Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, t. 53.), s obzirom na to da je po svojoj prirodi podnošenje tužbe svojstveno zaštiti takvih interesa.

129 Stoga valja odbiti četvrti argument koji je iznijela Komisija u vezi s nemogućnošću CCCME-a da se u ime svojih članova poziva na povredu odredaba koje se ne odnose na štetu prouzročenu industriji Unije.

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem su je podnijele druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I.

130 Podredno, Komisija također osporava dopuštenost tužbe u dijelu u kojem su je podnijele druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I.

131 Kao prvo, Komisija tvrdi da, zbog razloga koji je već naveden u točki 114. ove presude, sedam drugih pravnih osoba čija se imena nalaze u Prilogu I., koje su kineski proizvođači izvoznici koji nisu uključeni u uzorak, nemaju potrebnu aktivnu procesnu legitimaciju.

132 U tom pogledu valja smatrati da su, kao članovi CCCME-a, ti poduzetnici, koji su proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda, s jedne strane, Komisiji dostavili podatke ispunivši upitnik iz Priloga I. obavijesti o pokretanju ispitnog postupka i, s druge strane, da su u pobijanoj uredbi utvrđeni kao ostala društva koja su surađivala navedena u prilogu toj uredbi. Stoga se njihovo ime nalazi u navedenom prilogu i na njih se primjenjuje antidampinška pristojba u posebnom iznosu, tako da valja zaključiti da pobijana uredba sadržava skup odluka koje se odnose na svakog pojedinog proizvođača izvoznika. Stoga, zbog istih razloga kao što su oni izneseni u točkama 118. do 122. ove presude, valja zaključiti da tih sedam pravnih osoba imaju pravni interes i aktivnu procesnu legitimaciju.

133 Kao drugo, Komisija tvrdi da ovlaštenja koja su dostavile druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. imaju nepravilnosti koje sprečavaju dopuštenost tužbe jer ne navode jasno funkciju osoba koje su ih potpisale i ne dokazuju da su te osobe imale ovlast potpisati takve akte.

134 Konkretnije, što se tiče sedam drugih pravnih osoba čija se imena nalaze u Prilogu I., funkcija osobe koja je potpisala navedeno ovlaštenje jest ona „glavnog direktora”, „izvršnog direktora”, „financijskog nadzornika” ili „direktora”, bez dodatnih pojašnjenja ili opravdanja je li na temelju kineskog prava ta osoba ovlaštena potpisati takvo ovlaštenje.

135 Što se tiče drugih dviju pravnih osoba čija se imena nalaze u Prilogu I., one su dale ovlaštenje u kojem nije navedena funkcija potpisnika, a da pritom nisu priložile dokumente kojima se dokazuje da je potonji imao ovlast potpisati takav akt.

136 U tom pogledu, valja navesti da Poslovnik, u verziji koja proizlazi iz Poslovnika od 23. travnja 2015. (SL 2015., L 105, str. 1.), ne zahtijeva dokaz da je odvjetnika na zastupanje ovlastila za to ovlaštena osoba, kao što je to bio slučaj u Poslovniku od 2. svibnja 1991., koji je prethodno bio na snazi (vidjeti u tom smislu rješenje od 7. ožujka 2016., Sopra Steria Group/Parlament, T-182/15, neobjavljeno, EU:T:2016:165, t. 26. do 29.; presude od 28. rujna 2016., European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, t. 19., i od 17. veljače 2017., Batmore Capital/EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, neobjavljenu, EU:T:2017:103, t. 19. i 20.).

137 Iz toga slijedi da Komisijin argument o postojanju zapreke vođenju postupka treba odbiti.

138 Slijedom toga, valja smatrati da druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. imaju pravo podnijeti tužbu za poništenje pobijane uredbe.

Zaključak o dopuštenosti

139 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja zaključiti da je tužba dopuštena, kao prvo, u dijelu u kojem ju je CCCME podnio u vlastito ime kako bi osigurao zaštitu svojih postupovnih prava, kao drugo, u dijelu u kojem ju je podnio CCCME u ime 19 članova koje je naveo i, kao treće, u dijelu u kojem su je podnijele druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I.

Meritum

140 U prilog svojoj tužbi tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

141 Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 3. stavaka 2., 3. i 5. do 7. Osnovne uredbe kao i načela dobre uprave jer Komisija nije temeljila svoje zaključke o šteti i uzročno-posljedičnoj vezi na pozitivnim dokazima ni na objektivnom ispitivanju.

142 Drugi tužbeni razlog odnosi se na Komisijinu povredu članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe u njezinoj analizi uzročno-posljedične veze.

143 Treći tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj povredi prava obrane kao i članka 6. stavka 7., članka 19. stavaka 1. do 3. i članka 20. stavaka 2. i 4. Osnovne uredbe time što je tužiteljima odbila dati pristup podacima koji su relevantni za utvrđivanje dampinga i štete.

144 Četvrti tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 2. stavka 10., članka 3. stavka 2. točke (a), članka 3. stavka 3. i članka 9. stavka 4. Osnovne uredbe kao i načela dobre uprave prilikom utvrđivanja dampinške marže, sniženja cijena i razine uklanjanja štete.

145 Peti tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj povredi članka 2. stavka 10. točke (b) i članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe provođenjem prilagodbe s naslova poreza na dodanu vrijednost (PDV) u okviru usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti.

146 Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe pri utvrđivanju troškova prodaje, općih i administrativnih troškova (u daljnjem tekstu: troškovi POA) kao i ostvarene dobiti za izračun uobičajene vrijednosti.

Opseg sudskog nadzora

147 Uvodno, tužitelji tvrde da sudski nadzor pobijane uredbe treba biti potpun, a da se ne ograniči na očitu pogrešku u ocjeni na kojoj se u pravilu temelji nadzor složenih ekonomskih procjena od strane suda.

148 Tijekom rasprave tužitelji su pojasnili da pri oblikovanju tog prethodnog razmatranja nisu namjeravali odstupiti od postojeće sudske prakse, nego samo htjeli istaknuti da, prema njihovu mišljenju, sud Unije mora provjeriti materijalnu točnost, pouzdanost i dosljednost dokaza na koje se pozvala Komisija čak i u područjima u kojima je potonja raspolagala širokom marginom prosudbe.

149 U tom pogledu valja podsjetiti na to da se, prema sudskoj praksi, vodeći računa o širokoj diskrecijskoj ovlasti kojom raspolažu institucije Unije u području mjera trgovinske zaštite, sud Unije mora ograničiti na nadzor, u sporovima o mjerama trgovinske zaštite, koju obilježava složenost gospodarskih i političkih situacija koje treba ispitati, poštovanja pravnih pravila, poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti činjenica uzetih u obzir pri osporavanom izboru, nepostojanja očitih pogrešaka u ocjeni činjenica i nepostojanja zlouporabe ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2019., Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

150 U tom kontekstu, na sudu je, kao što to zahtijevaju tužitelji, s jedne strane, da provjeri materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu pouzdanost i dosljednost i, s druge strane, da provjeri predstavljaju li ti dokazi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije i provjeri mogu li oni poduprijeti zaključke koji su iz njih izvedeni (presuda od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 36.).

Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na utvrđivanje postojanja štete i uzročno-posljedične veze

151 Prvi tužbeni razlog dijeli se na šest dijelova.

– Prvi dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na izračun obujma uvoza

152 U prvom dijelu tužitelji tvrde da je Komisija upotrijebila nepouzdane podatke koje su podnositelji pritužbe dostavili za izračun obujma dampinškog uvoza.

153 Komisija osporava tu argumentaciju.

154 Najprije valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 1. stavkom 1. Osnovne uredbe, antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Uniji nanosi štetu.

155 Prema članku 3. stavku 2. točki (a) Osnovne uredbe, šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje, među ostalim, obujma dampinškog uvoza.

156 Podaci Statističkog ureda Europske unije (Eurostat) koriste se za izračun obujma dampinškog uvoza (vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 30.). Razvrstava se prema oznakama iz kombinirane nomenklature (KN). U predmetnom slučaju proizvod obuhvaćen pobijanom uredbom potpada pod dvije oznake: oznaka KN ex 7325 10 00 (netemperirano lijevano željezo) i oznaka KN ex 7325 99 10 (temperirano lijevano željezo), pri čemu napomena „ex” prije oznake u obama slučajevima znači da proizvod obuhvaćen ispitnim postupkom samo djelomično potpada pod razmatranu oznaku.

157 Kako bi se utvrdio obujam dampinškog uvoza, valja zbrojiti transakcije koje su bile predmet registracije pod tim oznakama tijekom razmatranog razdoblja, odnosno između 1. siječnja 2013. i 30. rujna 2016.

158 U ovom slučaju, prilagodbe su se trebale provesti kako bi se riješile tri poteškoće koje su se pojavile prilikom izračuna obujma dampinškog uvoza.

159 Prva poteškoća odnosila se na proizvode od netemperiranog lijevanog željeza (KN ex 7325 10 00). Ti su proizvodi prije 2014. bili dio šire cjeline (KN ex 7325 10), podijeljene u podoznake od kojih su tri obuhvaćale predmetni proizvod, dok treća od podoznaka pod brojem KN ex 7325 10 99 ipak nije bila ograničena na taj proizvod. Od 2014. ta podjela više nije postojala. Kako bi utvrdila obujam dampinškog uvoza, Komisija je raspolagala samo podacima koji odgovaraju oznaci KN ex 7325 10 00 pod koju je, zajedno s drugim proizvodima, potpadao dotični proizvod. Kako bi se riješila poteškoća, u tim je općenitijim brojkama trebalo izdvojiti iznose koji odgovaraju ostvarenom uvozu za predmetni proizvod tijekom razmatranog razdoblja. Kako bi do toga došla, Komisija se oslonila na prijedlog podnositeljâ pritužbe koji je uključivao dvije metodološke odluke. Najprije, kako bi se utvrdio udio uvoza koji obuhvaća predmetni proizvod u općoj kategoriji, podnositelji pritužbe predložili su Komisiji da se osloni na omjer koji je taj uvoz predstavljao u tri podoznake koje su prije 2014. pružale podatke o tom proizvodu. Nadalje, za treću od tih podoznaka, koja ne obuhvaća samo predmetni proizvod, nego je šira, predloženo je da se udio koji se može pripisati predmetnom proizvodu procijeni na 30 %.

160 Na temelju tog rasuđivanja, napomenulo se da je prije 2014. u pogledu kineskog uvoza 60 % obujma evidentiranog kao kineski uvoz prema oznaci KN ex 7325 10 proizlazilo iz triju podoznaka koje odgovaraju predmetnom proizvodu. Što se tiče indijskog uvoza, taj je omjer iznosio 73 %, dok je bio 50 % za ostale treće zemlje. Ti postoci stoga su primijenjeni na uvoz evidentiran u razdoblju od 1. siječnja 2014. do kraja razdoblja ispitnog postupka pod oznakom KN ex 7325 10 00.

161 Druga poteškoća odnosila se na temperirano lijevano željezo (KN ex 7325 99 10). Oznaka koja odgovara tom proizvodu ostala je nepromijenjena tijekom cijelog razmatranog razdoblja. Međutim, ta je oznaka obuhvaćala i druge proizvode osim predmetnog proizvoda. Kako bi riješila poteškoću, Komisija je primijenila metodu koju su predložili podnositelji pritužbe, kao što je to učinila za netemperirano lijevano željezo.

162 Prije svega, kao što su to učinili podnositelji pritužbe, Komisija je primijetila da su se uvoznici predmetnog proizvoda od temperiranog lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine počeli koristiti oznakom KN ex 7325 99 10 2005., kada su prethodne antidampinške mjere uvedene Uredbom Vijeća (EZ) br. 1212/2005 od 25. srpnja 2005. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih odljevaka podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2005., L 199, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 86., str. 128.). Kako bi izračunala uvoz na koji se odnosi ta oznaka, na temelju tog zapažanja odabrala je prethodnu godinu, odnosno 2004. godinu, kao referentnu godinu. Za tu referentnu godinu raspolagala je podacima u kojima se za Narodnu Republiku Kina navodio uvoz koji odgovara oznaci KN ex 7325 99 10, ali se nije odnosio na predmetni proizvod. Ona je stoga izračunala količinu proizvoda na koji se odnose uvozi iz Narodne Republike Kine pod tom oznakom, oduzimanjem od obujma uvoza u razmatranom razdoblju transakcija koje su provedene 2004. Na temelju tog rasuđivanja Komisija je tako ocijenila da su, za Narodnu Republiku Kinu, transakcije koje su se odnosile na predmetni proizvod bile obuhvaćene oznakom KN ex 7325 99 10 u omjeru od 100 %, od kojeg treba oduzeti 14 645 tona.

163 Nadalje, sličan izračun izvršen je za uvoz iz Republike Indije. Podnositelji pritužbe naveli su da je za predmetni proizvod uvoz prema oznaci KN ex 7325 99 10 podrijetlom iz te zemlje počeo 2010. Prema njihovu mišljenju, taj se fenomen može objasniti povlačenjem obveze minimalne cijene koju su imali CCCME i određena kineska društva u okviru prethodnih antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 1212/2005. Nakon tog povlačenja brojni gospodarski subjekti pokušavali su se opskrbljivati od indijskih proizvođača. To je dovelo do razvoja uvoza iz te zemlje za predmetni proizvod. Nakon što je došla do tog zaključka, Komisija je, slijedeći pri tome prijedlog koji su podnijeli podnositelji pritužbe, izračunala količinu predmetnog proizvoda pod oznakom KN ex 7325 99 10 u uvozu iz Republike Indije

oduzimanjem obujma uvoza iz 2009. od obujma uvoza u razmatranom razdoblju. Na temelju tog rasuđivanja, ona je tako smatrala da su transakcije koje se odnose na predmetni proizvod bile obuhvaćene oznakom KN ex 7325 99 10 u omjeru od 100 %, od kojeg treba oduzeti 6074 tone.

164 Naposljetku, ispitni postupci koje su proveli podnositelji pritužbe pokazuju da je malo vjerojatno da uvoz iz drugih trećih zemalja obuhvaćen tom oznakom sadržava predmetni proizvod. Komisija je, slijedeći pri tome podnositelje pritužbe, tako smatrala da su za druge treće zemlje transakcije koje se odnose na predmetni proizvod bile obuhvaćene oznakom KN ex 7325 99 10 u iznosu od 0 %.

165 Treća poteškoća odnosila se na rešetke za kanale. Ti se proizvodi unose u Eurostatove podatke koji odgovaraju oznakama koje se koriste za predmetni proizvod. Međutim, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 41. pobijane uredbe, oni su isključeni iz ispitnog postupka. Kako bi se utvrdio obujam dampinškog uvoza, trebalo je, dakle, od dostupnih brojki oduzeti one koje se mogu pripisati rešetkama za kanale.

166 Kako bi riješila tu poteškoću, Komisija se, djelujući na vlastitu inicijativu, oslonila na procjenu uvoza rešetki za kanale. Kako bi izvršila tu procjenu, ona je uzela prosječnu prodaju rešetki za kanale koju su ostvarili kineski proizvođači izvoznici u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka. Te prodaje predstavljale su 10 % ukupnog uvoza u tom razdoblju. Taj postotak primijenjen je na brojke dobivene za uvoz evidentiran tijekom razmatranog razdoblja.

167 Budući da je tako predstavljen kontekst prvog dijela prvog tužbenog razloga, valja istaknuti da tužitelji u potonjem ističu tri prigovora u vezi s izračunom koji je Komisija provela kako bi utvrdila obujam dampinškog uvoza.

168 Svojim prvim prigovorom tužitelji prigovaraju Komisiji da je bez provjere prihvatila podatke koje su podnijeli podnositelji pritužbe, što je u suprotnosti s nepristranošću kojom se mora voditi u toj vrsti postupka.

169 U tom pogledu valja istaknuti da se u ovom slučaju, kako bi izračunala obujam dampinškog uvoza, Komisija nije samo koristila podacima koje su dostavili podnositelji pritužbe, nego je umjesto toga upotrijebila metodu koju su predložili potonji, pri čemu je na temelju te metode, koju je u međuvremenu potvrdila, osigurala da će sama provesti izračune koje su dovele do brojki koje je u konačnici uzela.

170 Komisija je u najmanje dvama dokumentima objasnila razloge koji su je naveli na to da usvoji metodu koju su predložili podnositelji pritužbe. Tako je u uvodnoj izjavi 122. Privremene uredbe navela da su „podnositelji pritužbe objasnili u svojoj pritužbi metodu za dobivanje podataka o uvozu koji su ograničeni na predmetni proizvod koristeći se podatcima Eurostata” i da je, „[u] nedostatku pouzdanije metode i podataka”, ona na toj osnovi „obujam uvoza predmetnog proizvoda iz [Narodne Republike Kine] utvrdila na temelju te metode koristeći se podatcima Eurostata koji isključuju rešetke za kanale [, pri] čemu [o]sim toga, CCCME nije predočio nikakve dodatne podatke”. Osim toga, Komisija je u uvodnim izjavama 110. i 111. pobijane uredbe, među ostalim, navela da se „metoda koju su podnositelji pritužbe primijenili za dobivanje podataka o uvozu povezanih s predmetnim proizvodom tijekom razmatranog razdoblja temeljila na podatcima Eurostata”, koja je zatim sažeto opisana i pojasnila da je „[budući] da [ona] nije pronašla nikakav drugi alternativni izvor informacija koje bi točnije odražavale podatke o uvozu predmetnog proizvoda, smatrala […] najprikladnijom metodu utemeljenu na podatcima Eurostata”.

171 Komisija je stoga analizirala metodu o kojoj je bilo riječ prije nego što ju je usvojila objašnjavajući po čemu se, prema njezinu mišljenju, činila primjerenom. Tako je Komisija u uvodnoj izjavi 113. pobijane uredbe odbila zahtjev *ad hoc* udruženja nepovezanih uvoznika, Free Castings Imports (FCI) i CCCME-a da isključi oznaku KN 7325 99 10 ili da uzme u obzir postotak te oznake za izračun obujma uvoza dotičnog proizvoda, pri čemu je navela da je „analizom uvoza pod tom oznakom KN od

uvođenja privremenih mjera do početka listopada 2017. utvrđeno postojanje znatnog uvoza od 6796 tona pod oznakom TARIC 7325991051 iz [Narodne Republike Kine] koji se isključivo odnosi na predmetni proizvod" i da „[s]toga je jasno da se predmetni proizvod uvozi i pod oznakom KN 7325 99 10". Tom je prigodom Komisija pojasnila da „nije imala nikakvih dokaza o tome da je uvoz ostalih proizvoda pod tom oznakom KN od 2005. pratio ista kretanja kao predmetni proizvod" i da „[s]toga bi primjena postotka tijekom razmatranog razdoblja bila nepouzdana".

172 Osim toga, valja istaknuti da metoda izračuna koju su predložili podnositelji pritužbe nije bila prihvaćena bez provjere Komisije. Naime, ona se 30. svibnja 2017. odvijala u prostorijama zastupnika podnositeljâ pritužbi. Nakon te provjere došla je do zaključka, s jedne strane, da je predložena raspodjela između različitih oznaka KN-a bila najpouzdanija procjena za određivanje obujma dampinškog uvoza i, s druge strane, da je ta procjena predstavljala objektivnu približnu vrijednost tih podataka u nedostatku detaljnijih podataka iz drugog izvora.

173 U tim okolnostima valja odbiti prvi prigovor koji su istaknuli tužitelji, prema kojem je Komisija „automatski" prihvatila metodu koju su predložili podnositelji pritužbe.

174 Tužitelji iznose drugi prigovor, prema kojem se podaci koje je upotrijebila Komisija temelje na neopravdanim i nerazumnim pretpostavkama koje se ne temelje ni na kakvom pozitivnom dokazu, kao što je to uostalom i sama priznala.

175 U tom pogledu valja istaknuti da, suprotno onomu što navode tužitelji, Komisija nije priznala da je metoda izračuna obujma uvoza koju je primijenila ili da su uvozne cijene koje proizlaze iz te metode bile pogrešne, nerazumne ili nepouzdane.

176 Točno je da je Komisija u uvodnoj izjavi 126. Privremene uredbe, na koju tužitelji upućuju, navela da „[s] obzirom na to da se ovi podatci temelje na uvoznoj statistici i da nije poznata detaljna ponuda vrsta proizvoda, razvoj cijena nije sasvim pouzdan".

177 Međutim, to priznanje znači samo to da primijenjena metoda nije dovela, kao što to navodi Komisija, do tako detaljnog rezultata koji je ona željela, a da to pritom ne znači da, prema mišljenju te institucije podaci dobiveni tom metodom nisu pouzdani i ni na koji način ne mogu poslužiti u izradi pobijane uredbe.

178 Stoga je na tužiteljima, ako namjeravaju osporiti pouzdanost podataka kojima se Komisija koristila u pogledu obujma dampinškog uvoza, da podupru svoje tvrdnje dokazima koji mogu na konkretan način baciti sumnju na pouzdanost metode ili podataka kojima se koristila ta institucija (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 357. (neobjavljena)).

179 U tom kontekstu, ako tužitelj želi uspjeti u postupku, ne može se ograničiti na podnošenje alternativnih brojki, primjerice brojki dobivenih na temelju podataka od carinskih tijela iz kojih proizlazi sporni uvoz, nego mora podnijeti elemente koji mogu dovesti u pitanje one koje je podnijela Komisija (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 357. (neobjavljena)).

180 Osim toga, treba podsjetiti na to da Komisija ima široku marginu prosudbe u analizi podataka, uključujući one koje je dostavio Eurostat (presuda od 23. rujna 2015., Schroeder/Vijeće i Komisija, T-205/14, EU:T:2015:673, t. 41.).

181 U ovom slučaju tužitelji osporavaju pet pretpostavki na kojima je Komisija temeljila izračun obujma uvoza na temelju podataka Eurostata.

182 U tom pogledu valja istaknuti da su tužitelji za svaku od tih točaka osporavanja dobili tijekom ispitnog postupka objašnjenja o metodi upotrijebljenoj za izradu procjena na kojima se temelje prilagodbe koje je provela Komisija za podatke Eurostata o uvozu.

183 Stoga, kao prvo, tužitelji osporavaju to da je obujam uvoza predmetnog proizvoda s obzirom na ukupni obujam uvoza prijavljenih pod prijašnjom podoznakom KN ex 7325 10 99 (netemperirano lijevano željezo) bio stabilan na 30 % od 2009. do 2013., a potom ostao neizmijenjen od 2013.

184 S tim u vezi, objašnjeno je da je od ukupnog uvoza prijavljenog pod prijašnjom oznakom KN ex 7325 10 99 gotovo 30 % ostvareno za predmetni proizvod. Prema Komisijinu mišljenju, ta se procjena mogla okvalificirati opreznom kada su antidampinške mjere iz 2005. stupile na snagu. U to vrijeme za taj je proizvod utvrđena deseteroznamenkasta oznaka integrirane tarife Europske unije (TARIC), što je omogućilo Komisiji i carinskim tijelima da utvrde točne iznose.

185 Na taj je način objašnjeno da postotak od 30 % koji je Komisija uzela u obzir odgovara onomu koji je utvrđen nakon donošenja Uredbe br. 1212/2005, kada su se antidampinške pristojbe prvi put primijenile na uvoz lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine. Zatim je taj postotak Komisija upotrijebila u okviru ovog postupka u nedostatku pouzdanije procjene.

186 Kao drugo, tužitelji osporavaju primjenu postotka od 30 %, koji proizlazi iz procjene podataka koji se odnose na uvoz iz Narodne Republike Kine, na sve zemlje iz kojih potječu uvozi koji su uzeti u obzir u okviru postupka u kojem je donesena pobijana uredba.

187 U tom pogledu, objašnjeno je da je procjena od 30 % primijenjena na druge treće zemlje jer nisu postojali posebni podaci za te zemlje, s obzirom na to da su jedini podaci koji su se mogli prikupiti prikupljeni zahvaljujući tomu što su Uredbom br. 1212/2005 uvedene antidampinške mjere koje se odnose na uvoz samo iz Narodne Republike Kine.

188 Kao treće, tužitelji osporavaju pretpostavku prema kojoj je obujam uvoza predmetnog proizvoda s obzirom na ukupni obujam uvoza evidentiranog pod starom oznakom KN-a ex 7325 10 ostao nepromijenjen od 2013.

189 S tim u vezi, Komisija je objasnila da se za izračun obujma uvoza koji obuhvaća predmetni proizvod registriran od 2014. pod općom oznakom KN ex 7325 10 oslonila na omjer koji taj uvoz predstavlja u trima podoznakama koje su prije 2014. pružale preciznije podatke o tom proizvodu, odvojeno uzimajući u obzir podatke koji se odnose na Narodnu Republiku Kinu, Republiku Indiju i ostale treće zemlje (vidjeti točku 159. ove presude).

190 Kao četvrto, tužitelji osporavaju pretpostavku prema kojoj je apsolutni obujam uvoza podrijetlom iz Narodne Republike Kine, izvršen pod oznakom KN ex 7325 99 10 (temperirano lijevano željezo) i ne odnosi se na predmetni proizvod ostao nepromijenjen od 2004.

191 U tom pogledu, Komisija je objasnila metodologiju koja je primijenjena za izračun obujma uvoza podrijetlom iz Narodne Republike Kine izvršenog pod oznakom KN ex 7325 99 10, koja se sastoji od utvrđivanja jedne godine tijekom koje je uvoz proizvoda obuhvaćenog ispitnim postupkom započeo pod tom oznakom u dotičnoj trećoj zemlji i usporedbe broja uvoza evidentiranih pod tom oznakom u godini koja prethodi referentnoj godini s razlikom koja odgovara uvozu evidentiranom u referentnom razdoblju, tako da se utvrdi obujam uvoza predmetnog proizvoda evidentiranog pod oznakom KN ex 7325 99 10 tijekom razmatranog razdoblja (vidjeti točke 162. do 164. ove presude).

192 Naposljetku, kao peto, tužitelji osporavaju pretpostavku prema kojoj je postotak kineskog uvoza rešetki za kanale s obzirom na ukupan kineski uvoz ostao nepromijenjen od 2013. te je istovjetan postotku uvoza rešetki za kanale kineskih proizvođača izvoznika u uzorku s obzirom na njihov ukupan uvoz. U tom okviru tužitelji također osporavaju pretpostavku prema kojoj treće zemlje nisu izvozile rešetke za

kanale jer se čini da treće zemlje nisu bile predmet isključivanja, osim u slučaju pogreške. Ako je bilo isključenja, pretpostavka, koja je također neopravdana, prema mišljenju tužiteljâ, jest da je postotak uvoza rešetki za kanale trećih zemalja s obzirom na njihov ukupni uvoz bio stabilan od 2013. i istovjetan postotku uvoza rešetki za kanale kineskih proizvođača izvoznika u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka.

193 U vezi s potonjim osporavanjem, Komisija je objasnila da se ona, s obzirom na to da nije raspolagala podacima o obujmu uvoza rešetki za kanale koji je trebalo isključiti iz predmetnog proizvoda, temeljila na postotku rešetki za kanale koje su uvezli određeni proizvođači u uzorku tijekom ispitnog postupka. U svojem odgovoru na pitanja Općeg suda Komisija je pojasnila da se u tom okviru oslonila na podatke iz uzorka kineskih proizvođača izvoznika i podatke iz uzorka indijskih proizvođača izvoznika koji se odnose na razdoblje ispitnog postupka. Ta je procjena zatim primijenjena na sve uvoze, to jest uvoze iz Narodne Republike Kine, Republike Indije i ostalih trećih zemalja.

194 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelji u svojim točkama osporavanja nisu iznijeli dokaze koji bi doveli u sumnju pouzdanost tih procjena jer u biti ne osporavaju pouzdanost procjena na koje se Komisija oslonila, nego njihovu primjenu na razdoblje nakon onoga kojem podaci koji su doveli do tih procjena odgovaraju (prva, treća, četvrta i peta pretpostavka, na koje se odnose točke 183., 188., 190. i 192. ove presude) ili njihovu primjenu na zemlje različite od one iz koje su proizišli podaci koji su doveli do procjene (druga i peta pretpostavka iz točke 186. odnosno 192.).

195 Međutim, Komisija je navela da ne raspolaže preciznijim i novijim podacima koji pokazuju sličan ili viši stupanj pouzdanosti.

196 U takvom kontekstu obilježenom, s jedne strane, nepostojanjem preciznijih i novijih informacija koje imaju sličan ili veći stupanj pouzdanosti i, s druge strane, razumnošću i uvjerljivošću procjena koje je iznijela Komisija, a koje proizlaze iz objašnjenja koja je potonja dala kako bi opravdala njihovu primjenu, valja odbiti, s obzirom na široku marginu prosudbe koja joj je priznata, drugi prigovor tužiteljâ prema kojem se podaci koje je upotrijebila Komisija temelje na neopravdanim i nerazumnim pretpostavkama koje se ne zasnivaju ni na jednom pozitivnom dokazu.

197 Svojim trećim prigovorom tužitelji u biti smatraju da nepostojanje pouzdanijih alternativnih podataka proizlazi iz nedostatka pažnje i pasivnosti Komisije, koji bi, prema njihovu mišljenju, trebali dovesti do poništenja pobijane uredbe.

198 U tom pogledu valja istaknuti da je, prema sudskoj praksi, Komisija dužna po službenoj dužnosti ispitati sve dostupne informacije jer njezina uloga u antidampinškom ispitnom postupku nije uloga arbitra, čija je nadležnost ograničena na rješavanje samo s obzirom na podatke i dokaze koje su dostavile stranke u ispitnom postupku. U tom pogledu valja istaknuti da Osnovna uredba u članku 6. stavcima 3. i 4. ovlašćuje Komisiju da od država članica zatraži da joj dostave podatke i da provedu sve potrebne provjere i inspekcije (presuda od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 32.).

199 Međutim, za određivanje opsega zahtjeva kojima Komisija mora udovoljiti valja razmotriti ograničenja koja utječu na vrijeme kojim ona raspolaže, uzimajući u obzir osobito postupovne rokove, koji mogu biti nedostatni za provođenje provjera, nadzora i istraga koje bi se mogle predvidjeti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 408. (neobjavljena).

200 Osim toga, treba uzeti u obzir činjenicu mogu li predviđeni podaci ili ne mogu, s dovoljno značajnom vjerojatnosti, dovesti do pouzdanijih rezultata od onih dobivenih u primjenjivim rokovima (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 410. (neobjavljena)).

201 U ovom slučaju, očito je da Komisija nije povrijedila sudsku praksu navedenu u točkama 198. do 200. ove presude koja joj nalaže da se savjetuje sa svim izvorima koji su joj bili na raspolaganju.

202 Naime, kada je riječ o podacima koji su se, prema mišljenju tužiteljâ, mogli dobiti od nacionalnih carinskih tijela, valja istaknuti da bi, kao što je to navela Komisija, čak i ako je Osnovna uredba na to ovlašćuje, bilo neproporcionalno zahtijevati da ta institucija prikupi popise uvoza, transakciju po transakciju, od carinskih tijela svih država članica, analizirajući ih kako bi utvrdila može li ih se uzeti u obzir i potom objedini podatke o predmetnom proizvodu tijekom četiri godine za cijelu Uniju.

203 Tužitelji u svojim pismenima iznose dva argumenta kako bi osporili postupanje Komisije u pogledu traženja pouzdanih informacija.

204 Kao prvo, tužitelji tvrde da je Komisija, kako bi provjerila pouzdanost iznesenih pretpostavki, mogla prikupiti određene detaljnije podatke od nacionalnih carinskih tijela i zatim izvesti opći zaključak iz rezultata te analize za sve podatke.

205 U tom pogledu valja istaknuti da takve informacije nisu odmah dostupne, nego ih treba i *ad hoc* prikupiti od dotičnih nacionalnih tijela. Komisija bi zatim trebala pričekati odgovor tih tijela, uz dostavu zatraženih podataka, kako bi mogla sastaviti uzorak podataka. Međutim, takav način predstavlja znatno ulaganje u smislu radnog opterećenja i zahtijeva mnogo vremena, pri čemu se ta dva aspekta moraju razmotriti u vezi sa strogim postupovnim rokovima nametnutima Komisiji, kao što je to navedeno u točki 199. ove presude.

206 Osim toga, takav uzorak transakcija također bi mogao postaviti pitanja u pogledu reprezentativnosti odabranih transakcija, uz to što potiče sumnje u njezinu relevantnost jer ne omogućuje precizan izračun obujma uvoza koji obuhvaća predmetni proizvod.

207 Kao drugo, tužitelji tvrde da se Komisija mogla obratiti uvoznicima na način da im uputi upitnike čiji bi joj odgovori omogućili da provjeri pouzdanost korištenih podataka i izvrši ispravke.

208 Institucije Unije primijenile su taj izvor podatka u drugim antidampinškim postupcima, poput onog koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 430/2013 od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i prekidu postupka u vezi s Indonezijom (SL 2013., L 129, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 199.).

209 U tom pogledu valja istaknuti, kao što je to navela Komisija, da u ovom slučaju nije bilo moguće od uvoznika dobiti pouzdanije podatke. Najprije, 28 uvoznika koji su se očitovali tijekom ispitnog postupka, u svojim odgovorima na upitnik iz Priloga II. obavijesti o pokretanju ispitnog postupka, dostavili su ukupan iznos uzimajući u obzir obujam uvoza koji obuhvaća predmetni proizvod i koji se odnosio samo na uvoz iz Narodne Republike Kine i Republike Indije, koje su dvije zemlje obuhvaćene ispitnim postupkom. Nadalje, ti podaci u ovom slučaju nisu bili podijeljeni ovisno o oznakama KN-a proizvoda na koji se odnosi ispitni postupak. Naposljetku, ti su se odgovori mogli provjeriti samo za tri uvoznika u uzorku koji su odgovorili na upitnik. Međutim, nije utvrđeno da su ti uvoznici bili dovoljno reprezentativni za sve uvoznike proizvoda obuhvaćenog ispitnim postupkom. Naime, Komisija je navela da je tržište rascjepkano i obilježeno velikim brojem malih i srednjih poduzetnika i da u tom kontekstu nije isključeno da se mnogi drugi nepovezani uvoznici koji posluju na tržištu, koji nemaju izravan interes za suradnju u ispitnom postupku, nisu očitovali.

210 Stoga valja smatrati da u ovom slučaju Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je za izračun obujma uvoza koji obuhvaća predmetni proizvod ograničila svoju ocjenu na podatke iz Eurostatove baze podataka, kako su prilagođene na temelju opravdanih pretpostavki i odražavaju razumnu procjenu stvarnih brojki u vezi s navedenim uvozom.

211 Stoga prvi dio tužbenog razloga treba odbiti.

– Drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na makroekonomske pokazatelje kojima se Komisija koristila za utvrđivanje štete koju je pretrpjela industrija Unije

212 U drugom dijelu tužitelji osporavaju pouzdanost makroekonomskih pokazatelja kojima se Komisija koristila za utvrđivanje štete koju je pretrpjela industrija Unije.

213 Najprije valja istaknuti da je, kao što je to pojašnjeno u odgovorima stranaka na pitanja Općeg suda, Komisija ocijenila makroekonomske pokazatelje za cijelu industriju Unije.

214 U tom okviru, Komisija se oslonila na različite vrste podataka. Za proizvođače iz Unije u uzorku (u daljnjem tekstu: proizvođači u uzorku) Komisija je uzela u obzir podatke koje su dostavili ti proizvođači, koje je provjerila. Za ostale proizvođače iz Unije koji su podnijeli pritužbu na kojoj se temelji ispitni postupak ili su je poduprli (u daljnjem tekstu: drugi podnositelji pritužbe) oslonila se na podatke koje je izvela iz odgovora na upitnike koje su ti poduzetnici uputili. Naposljetku, za preostale proizvođače Unije (u daljnjem tekstu: preostali proizvođači), Komisija je upotrijebila procjene koje su u pogledu tih proizvođača dostavili podnositelji pritužbe.

215 U ovom slučaju tužitelji iznose šest prigovora koje Komisija osporava.

216 Svojim prvim prigovorom tužitelji prigovaraju Komisiji da nije ažurirala podatke kojima je raspolagala o drugim podnositeljima pritužbe.

217 U tom pogledu valja istaknuti da su, u skladu s uvodnom izjavom 136. pobijane uredbe, podaci koji se odnose na ostale podnositelje pritužbe proizašli iz odgovora koje su oni dali na upitnik koji im je dostavila Komisija, pri čemu su ih podnositelji pritužbe skupili i „naknadno ih ažurirali kako bi se obuhvatilo razdoblje ispitnog postupka”. Komisija je dostavila dopis koji je poslala CCCME-u, u srijedu 14. lipnja 2017. i u kojem je navela da je kompilacija podataka podnositelja pritužbe izvršena na temelju odgovora na upitnik koje je ona provjerila, kao i informacija prikupljenih elektroničkom poštom od strane proizvođača koji su podnijeli ili poduprli pritužbu. Intervenijenti su pak pojasnili da su ti podaci bili ažurirani kako bi se isključili podaci koji se odnose na rešetke za kanale i za uključivanje posljednjih dostupnih tromjesečnih podataka.

218 Budući da tužitelji nisu iznijeli ni jedan element koji bi mogao dovesti u sumnju te tvrdnje, valja odbiti prvi prigovor.

219 U svojem drugom prigovoru tužitelji osporavaju pobijanu uredbu zbog toga što se Komisija pri njezinu donošenju oslonila na procjene, a ne na stvarne podatke za preostale proizvođače.

220 U tom pogledu valja istaknuti da Osnovna uredba ne dodjeljuje Komisiji ovlasti u ispitnom postupku koje joj omogućuju da prisili poduzetnike da sudjeluju u ispitnom postupku ili da dostave podatke. Stoga ona ovisi o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi joj pružile potrebne informacije u propisanim rokovima (vidjeti u tom smislu presudu od 20. svibnja 2015., Yuanping Changyuan Chemicals/Vijeće, T-310/12, neobjavljenu, EU:T:2015:295, t. 152. i navedenu sudsku praksu).

221 U tom kontekstu, nužno je provjeriti je li Komisija u ovom slučaju savjesno pokušala prikupiti stvarne podatke, prije nego što se oslonila na procjene izrađene na temelju informacija koje je mogla dobiti.

222 U obavijesti o pokretanju ispitnog postupka Komisija je pozvala proizvođače Unije koji proizvode predmetni proizvod da sudjeluju u antidampinškom postupku i sve zainteresirane strane da u roku od 21 dana od objave obavijesti o pokretanju postupka iznesu svoje stajalište o odabiru uzorka proizvođača Unije.

223 Komisija je nakon toga izričito obavijestila podnositelje pritužbe i druge proizvođače koji su poznati u Uniji o pokretanju ispitnog postupka te ih je pozvala da sudjeluju u njemu.

224 Komisija je porukom elektroničke pošte od 16. svibnja 2017., nakon što je utvrdila da su se podaci koje su podnositelji pritužbe dostavili odnosili samo na njihov vlastiti položaj, zatražila da joj potonji dostave makroekonomske podatke za cijelu industriju.

225 U tim okolnostima, Komisiji se ne može prigovoriti da se oslonila na procjene koje su dostavili podnositelji pritužbe u pogledu preostalih proizvođača jer je cilj, u skladu s člankom 4. stavkom 1. Osnovne uredbe, bio stjecanje cjelovitog vida industrije Unije.

226 Osim toga, kao što to intervenijenti ističu, korištenje procjenama može se pokazati potrebnim u okviru antidampinških postupaka kada određeni proizvođači odluče da neće surađivati ili kada su, kao što se to pokazalo u ovom slučaju, određeni proizvođači iz Unije prestali proizvoditi ili postojati u trenutku prikupljanja makroekonomskih podataka.

227 Osim toga, valja podsjetiti na to da procjene nisu pretpostavke i da su podnositelji pritužbe slijedili metodu izračuna koju je Komisija provjerila, a koja je nakon navedene provjere zatražila da izvrše izmjene. Intervenijenti su u tom pogledu istaknuli da je, za razliku od prijedloga podnositelja pritužbi za ocjenu stvarne proizvodnje predmetnih gospodarskih subjekata, Komisija odlučila umjesto toga uzeti u obzir proizvodni kapacitet tih proizvođača, što je povećalo ukupnu proizvodnju Unije i smanjilo povećanje tržišnih udjela kineskih proizvođača izvoznika. Intervenijenti iz toga zaključuju, a da to nije osporeno, da je tim Komisijinim odabirom smanjen jedan pokazatelj štete u korist kineskih proizvođača izvoznika.

228 Drugi prigovor treba stoga odbiti.

229 U svojem trećem prigovoru tužitelji tvrde da su podaci koje je upotrijebila Komisija bili znatno revidirani bez objašnjenja.

230 U tom pogledu valja istaknuti da iz spisa i odgovora stranaka na pitanja Općeg suda proizlazi da je Komisija revidirala makroekonomske podatke na sljedeći način.

231 Komisija je 7. travnja 2017. dopisom od zastupnika podnositelja pritužbe zatražila da joj najkasnije do 12. svibnja 2017. dostave određene makroekonomske podatke za razmatrano razdoblje. Zastupnici podnositelja pritužbe dostavili su 12. svibnja 2017. porukom elektroničke pošte tablicu koja sadržava makroekonomske podatke.

232 Komisija je porukom elektroničke pošte od 15. svibnja 2017. zatražila verziju tog dokumenta koja nije povjerljiva. Dana 16. svibnja 2017. poslala je drugu poruku elektroničke pošte kojom je zahtijevala dostavu verzije koja sadržava makroekonomske podatke za cjelokupnu industriju Unije i isključuje rešetke za kanale. Komisija je 24. svibnja 2017. zastupnicima podnositelja pritužbe još poslala poruku elektroničke pošte, pozvavši ih da pošalju tražene podatke najkasnije 29. svibnja 2017. i da pristanu na provjeru tih podataka u svojim prostorijama 30. svibnja 2017.

233 Zastupnici podnositelja pritužbe 29. svibnja 2017. porukom elektroničke pošte dostavili su novu verziju tablice koja sadržava makroekonomske podatke (u daljnjem tekstu: druga verzija makroekonomskih pokazatelja). Komisija je te podatke provjerila 30. svibnja 2017. Tijekom posjeta radi provjere podnositelji pritužbe dostavili su cjelovitije informacije o podacima koji se odnose na proizvođače u uzorku, kojima se opravdava ažuriranje brojki. Osim toga, Komisija je navela da podaci koji se nalaze u drugoj verziji makroekonomskih pokazatelja pokazuju konsolidirane podatke za preostale proizvođače, ali da podnositelji pritužbe nisu mogli provjeriti usklađenost tih podataka s popratnom

dokumentacijom u određenom roku za posjet radi provjere. Tim zadužen za provjeru stoga je od podnositeljâ pritužbe zatražio da razdijele podatke po poznatom proizvođaču i u skladu s tim podnesu ažuriranu tablicu.

234 Zastupnici podnositelja pritužbi dostavili su 1. lipnja 2017. porukom elektroničke pošte novu verziju makroekonomskih podataka koja nije povjerljiva (u daljnjem tekstu: treća verzija makroekonomskih pokazatelja), koja uključuje Komisijine zahtjeve. Tužitelji smatraju da se ta verzija znatno razlikuje od prethodne verzije. CCCME je porukom elektroničke pošte od Komisije zatražio da objasni razloge te razlike. Porukom elektroničke pošte Komisija je odgovorila da se radi o ažuriranju podataka nakon provjere provedene 30. svibnja 2017. Porukom elektroničke pošte Komisija je 2. lipnja 2017. zatražila da joj se omogući provjera ažuriranih tablica u prostorijama zastupnika podnositelja pritužbe istog dana. Potonji su na to pristali porukom elektroničke pošte.

235 Nakon te provjere podnositelji pritužbe su istog dana Komisiji na USB memorijski ključ dostavili četvrtu verziju makroekonomskih pokazatelja. Zastupnici podnositelja pritužbe 12. lipnja 2017. ponovno su poslali četvrtu verziju makroekonomskih pokazatelja, ali ovaj put porukom elektroničke pošte u povjerljivoj verziji i verziji koja nije povjerljiva. Intervenijenti su pojasnili da je treća verzija makroekonomskih pokazatelja, koja je ispitana prilikom posjeta radi provjere, greškom sadržavala podatke o proizvodnji rešetki za kanale dvaju proizvođača i da je izmijenjena na licu mjesta. Oni navode, osim toga, da je četvrta verzija također uzela u obzir dodatne informacije koje su se do tada primale od industrije Unije u pogledu drugih proizvođača.

236 Komisija dodaje i da su nakon primjedbi koja je FCI podnio 21. lipnja 2017. četvrtoj verziji makroekonomskih pokazatelja dodani podaci proizvođača Unije koje su podnositelji pritužbe pogreškom ispustili.

237 S obzirom na te elemente, treba zaključiti da su tužitelji dobili odgovor na svoju poruku elektroničke pošte iz točke 234. ove presude, u kojoj su od Komisije zahtijevali razlog zbog kojeg je postojala razlika između druge i treće verzije makroekonomskih pokazatelja.

238 Što se ostalog tiče, valja istaknuti da se, s obzirom na elemente spisa i pojašnjenja danih u odgovorima stranaka na pitanja Općeg suda, revizijama koje su se provodile nastojalo dopuniti, doraditi i stoga poboljšati pouzdanost podataka. Kao što su to naveli intervenijenti, neke opisane revizije provedene su upravo kako bi se uzeli u obzir prigovori koje su istaknule zainteresirane strane i koje je Komisija prihvatila. Tako je bilo potrebno, s jedne strane, dodati podatke dodatnog proizvođača Unije, koje su podnositelji pritužbe ispustili i, s druge strane, isključiti podatke koji su se odnosili na rešetke za kanale, koje je Komisija pristala isključiti iz definicije proizvoda obuhvaćenog ispitnim postupkom.

239 U tim okolnostima treći prigovor treba odbiti.

240 U četvrtom prigovoru tužitelji tvrde da popis izvora koje je Komisija upotrijebila za izračun makroekonomskih pokazatelja nije dosljedan jer sadržava podatke koji se, kao i ulaganja, ne mogu uzeti u obzir jer nisu makroekonomski pokazatelj.

241 U tom pogledu valja istaknuti da se, kao što je to navedeno u točki 214. ove presude, Komisija oslonila na različite vrste podataka s obzirom na kategoriju proizvođača Unije o kojoj je riječ. Stoga je razvidno da predmetni popis, naslovljen „Dodatna popratna dokumentacija”, ne obuhvaća sve upotrijebljene izvore, nego je samo dopunski s obzirom na sve upotrijebljene podatke.

242 Osim toga, što se tiče sadržaja tog popisa, kao što su to tužitelji naveli, u njemu se spominju tri dokumenta naslovljena „[ime društva] re investments”. Međutim, taj broj dokumenata koje tužitelji osporavaju ograničen je s obzirom na sve one koje sadržava popis o kojem je riječ. Stoga se barem 13 dokumenata, od sveukupno 22 popisana dokumenta, u pogledu, za neke podnositelja pritužbi, a za

druge, drugih proizvođača Unije, odnose na „imovinu”, „imovinu i ulaganja”, „financijske bilance”, „financijske izvještaje”, „zaposlenje”, „neizravna zaposlenja” i „zaposlenja”, koji su relevantni za utvrđivanje makroekonomskih podataka.

243 Naposljetku, podnositelji pritužbe su u očitovanjima tijekom ispitnog postupka dali dodatna pojašnjenja o izvorima korištenima za izračun makroekonomskih pokazatelja, navodeći sljedeće:

„[P]rikupili smo podatke o podnositeljima pritužbi i poduzetnicima koji su podržali pritužbu proizišle iz njihovih računa. Za druge poduzetnike podnositelji pritužbe su izradili procjene na temelju ekstrapoliranih podataka financijskih izvještaja tih drugih poduzetnika, internetskih stranica, novinskih članaka i svojih znanja o tržištu.”

244 S obzirom na sve te elemente, četvrti prigovor treba odbiti.

245 U petom prigovoru tužitelji prigovaraju Komisiji da je išla isključivo u urede zastupnika podnositelja pritužbe kako bi provjerila podatke koje su oni dostavili. Oni navode da je Komisija mogla, primjerice, kontaktirati preostale proizvođače i od njih zatražiti da potvrde ili komentiraju procjene u odnosu na njih.

246 U tom pogledu valja navesti da se u skladu s člankom 6. stavkom 8. Osnovne uredbe, treba ispitati točnost podataka koje su dostavile zainteresirane strane i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je to moguće.

247 U odgovoru na druge argumente koje su tužitelji iznijeli već je istaknuto da Komisija nije raspolagala ovlastima u ispitnom postupku koje joj omogućuju da prisili poduzetnike da sudjeluju u ispitnom postupku ili da dostave podatke, nego da je ovisila o dobrovoljnoj suradnji stranaka da joj pruže informacije (točka 220. ove presude).

248 U ovom slučaju Komisija je pozvala proizvođače Unije koji proizvode predmetni proizvod da sudjeluju u ispitnom postupku (vidjeti točke 222. i 223. ove presude). Međutim, samo podnositelji pritužbe dostavili su podatke potrebne za izračun makroekonomskih pokazatelja. U tom se kontekstu Komisija obratila podnositeljima pritužbe kako bi pribavila podatke o proizvođačima Unije koji nisu surađivali u ispitnom postupku i od njih je primila procjene koje se na njih odnose (točka 224. ove presude).

249 Članak 16. stavak 1. Osnovne uredbe omogućuje Komisiji da obavi posjete kada to smatra svrsishodnim, kako bi provjerila podnesene podatke.

250 Stoga iz toga proizlazi da je Komisija mogla, kako bi provjerila točnost podnesenih informacija, provesti posjet radi provjere kod autorâ predmetnih podataka, pri čemu u ovom slučaju te informacije potječu od podnositelja pritužbi.

251 Što se tiče činjenice da je ta provjera provedena u prostorijama zastupnika podnositelja pritužbe, valja istaknuti da je Komisija od podnositelja pritužbe od početka postupka putem svojih zastupnika zatražila da zadrže svu „popratnu dokumentaciju i radne listove koji se koriste za pripremu pitanja u tom dopisu kao i za makroekonomske podatke navedene u pritužbi za razdoblje od 2013. do 2015.”.

252 Zbog praktičnih razloga, bilo je prihvatljivo da Komisija dođe u urede zastupnika podnositelja pritužbe kako bi obavila uvid, u svrhu provjere, u dokumente iz kojih su proizašli podaci koje su potonji dostavili, s obzirom na potrebu da se analize temelje na pouzdanim i vjerodostojnim podacima.

253 Stoga valja odbiti peti prigovor.

254 U šestom prigovoru tužitelji prigovaraju Komisiji da nije precizno utvrdila elemente koji su predmet provjera.

255 U tom pogledu valja istaknuti da je Komisija tijekom postupka pojasnila da se provjera od 30. svibnja 2017. odnosila na „podatke koji se odnose na makroekonomske pokazatelje koji su podneseni (dokumenti koji su se koristili za prijavljene podatke, kako je izvršena kompilacija podataka, kako su određeni podaci navedeni u pritužbi u vezi s potrošnjom i uvozom dobiveni itd.)” te je tako utvrdila, suprotno onomu što tvrde tužitelji, elemente na koje se odnose provjere.

256 S obzirom na to da su tužitelji bili upoznati s tom informacijom, prigovor treba odbiti, a time i drugi dio prvog tužbenog razloga u cijelosti.

– *Treći dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na profitabilnost proizvođača Unije*

257 U trećem dijelu tužitelji osporavaju brojke koje je Komisija uzela u obzir kako bi utvrdila pogoršanje koje, prema njezinu mišljenju, karakterizira razvoj profitabilnosti proizvođača Unije tijekom godina koje su prethodile ispitnom postupku.

258 U uvodnoj izjavi 162. Privremene uredbe Komisija je navela da je profitabilnost proizvođača Unije iznosila otprilike 10 % 2006. godine, a u prvoj godini razmatranog razdoblja, tj. 2013. godine, iznosila je samo 5,3 % te se nastavila pogoršavati tijekom tog razdoblja.

259 U tom pogledu tužitelji iznose tri prigovora koje Komisija osporava.

260 U svojem prvom prigovoru tužitelji u biti ističu da je Komisija neopravdano objavila brojke korištene za izračun profitabilnosti industrije Unije, s obzirom na to da su joj samo podaci koje je zaprimila od industrije Unije bili dostavljeni 2. listopada 2017., odnosno nakon donošenja Privremene uredbe i više od pet mjeseci nakon provjera provedenih u prostorijama zastupnika podnositelja pritužbe.

261 U tom pogledu valja istaknuti da je prigovor činjenično neutemeljen.

262 Naime, podaci o profitabilnosti za razdoblje od 2006. do 2012. u svakom su slučaju dostavljeni Komisiji 11. svibnja 2017., odnosno prije, s jedne strane, donošenja Privremene uredbe i, s druge strane, provjera koje su provedene 30. svibnja i 2. lipnja 2017. Komisija je poslala poruku elektroničke pošte kojom su podaci dostavljeni, koja je objasnila da su taj dokument dostavili podnositelji pritužbe, na vlastitu inicijativu, u povjerljivoj verziji, zbog čega nije uložen u spis dostupan zainteresiranim stranama, nego samo u dio spisa koji je bio rezerviran za Komisiju. Ta je institucija također pojasnila da je dokument od 2. listopada 2017. koji su poslali podnositelji pritužbe bio samo verzija dokumenta od 11. svibnja 2017. dostupna zainteresiranim stranama.

263 Što se tiče profitabilnosti industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja, pokazuje se da je izračunana na temelju odgovora iz uzorka proizvođača Unije na upitnik koji im je uputila Komisija, koji joj je trebao biti dostavljen najkasnije 22. veljače 2017., odnosno prije donošenja Privremene uredbe.

264 Prvi prigovor treba stoga odbiti.

265 U drugom prigovoru tužitelji tvrde da dokument od 2. listopada 2017., naveden u točki 260. ove presude, ne pruža nikakvu informaciju o korištenim izvorima.

266 U tom pogledu dovoljno je utvrditi da izvori koje su podnositelji pritužbe koristili za utvrđivanje profitabilnosti industrije Unije od 2006. do 2012. godine u dokumentu od 11. svibnja 2017. koji tužitelji zahtijevaju nisu relevantni za analizu zakonitosti Komisijine ocjene mikroekonomskih pokazatelja. Naime, kao što je to istaknula Komisija, unatoč navođenju razine profitabilnosti industrije Unije 2006. godine u uvodnoj izjavi 162. Privremene uredbe, ona se temeljila samo na profitabilnosti industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja (od 1. siječnja 2013. do 30. rujna 2016.) kako bi ocijenila njezin razvoj, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 168. te uredbe.

267 Slijedom toga, taj je prigovor bespredmetan, kao što je to zbog istog razloga treći prigovor koji su istaknuli tužitelji, prema kojem su brojke koje je Komisija uzela u obzir proturječne brojkama navedenima u zahtjevu za reviziju koji je industrija Unije podnijela 2010. na temelju isteka antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 1212/2005.

268 Naime, podaci koji se odnose na profitabilnost industrije Unije o kojima je bila riječ u tom zahtjevu za reviziju odnosili su se nužno na godine prije 2010. Međutim, kao što je to navedeno u točki 266. ove presude, iako je Komisija u uvodnoj izjavi 162. Privremene uredbe spomenula 2006. godinu, upravo su podaci iz razmatranog razdoblja, odnosno od 1. siječnja 2013. do 30. rujna 2016., bili relevantni i temelj za donošenje Komisijine odluke.

269 U svakom slučaju, kao što su to tvrdili intervenijenti, profitabilnost procijenjena u okviru ispitnog postupka temeljila se na podacima iz uzorka proizvođača Unije, dok se prosječna profitabilnost koju je industrija Unije priopćila u svojem zahtjevu za reviziju podnesenom nakon isteka antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 1212/2005 temeljila na podacima šest dodatnih proizvođača.

270 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti treći dio prvog tužbenog razloga.

– *Četvrti dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na uzorak proizvođača Unije*

271 U četvrtom dijelu tužitelji osporavaju Komisijin odabir proizvođača Unije kako bi sastavila uzorak na temelju kojeg je procijenila učinke dampinškog uvoza.

272 U tom pogledu tužitelji iznose dva prigovora koje Komisija osporava.

273 U svojem prvom prigovoru tužitelji ističu da Komisija nije stvarno pozvala zainteresirane strane da podnesu svoja očitovanja o privremenom uzorku.

274 Naime, CCCME je 18. siječnja 2017., nakon što je u tom pogledu kontaktirao Komisiju, imao pristup s jedne strane, dokumentu od 12. prosinca 2016., naslovljenom „Prijedlog uzorka proizvođača Unije”, koji je sadržavao uzorak triju proizvođača Unije, i, s druge strane, upitnicima koje je Komisija 16. siječnja 2017. uputila „EJ Picardie + 4 druga” proizvođača Unije, prema onome što je naznačeno u naslovu tog dokumenta.

275 Prema mišljenju tužitelja, ti dokumenti stvaraju dojam da je privremeni uzorak bio u početku proširen na druge proizvođače Unije. Međutim, Komisija je 20. siječnja 2017. u spis koji nije povjerljiv uložila konačni uzorak proizvođača Unije od 16. siječnja 2017. u kojem je potvrdila početni izbor triju proizvođača.

276 Tužitelji smatraju da te okolnosti pokazuju da je Komisija zainteresiranim stranama dostavila privremeni uzorak nakon što je sastavljen konačni uzorak i da su upitnici poslani proizvođačima u uzorku, što čini povredu prava obrane zainteresiranih stranaka i članka 17. stavka 2. Osnovne uredbe, koji predviđa da se prednost daje odabiru uzorka u dogovoru sa zainteresiranim stranama ili uz njihov pristanak.

277 U tom pogledu valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 17. stavkom 2. Osnovne uredbe, „[K]omisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u savjetovanju s, i uz pristanak, dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupaka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka”.

278 Kako bi savjetovanje sa zainteresiranim stranama iz članka 17. stavka 2. Osnovne uredbe bilo djelotvorno, ono se mora provesti u fazi u kojoj Komisija može uzeti u obzir podnesena očitovanja i, ako je potrebno, izmijeniti uzorak.

279 Valja istaknuti to da je u ovom slučaju Komisija u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka navela da je odlučila ograničiti na razuman broj proizvođače Unije obuhvaćene ispitnim postupkom odabirom uzorka i da je u tu svrhu utvrdila privremeni uzorak čiji je sastav bio stavljen na raspolaganje zainteresiranim stranama radi pregledavanja. U toj obavijesti Komisija je također navela da, osim ako nije drukčije navedeno, zainteresirane strane koje žele pružiti druge korisne informacije o odabiru uzorka moraju to učiniti u roku od 21 dan od dana objave navedene obavijesti u *Službenom listu Europske unije*.

280 Komisija u svojim pismenima tvrdi da razlog zbog kojeg dokument od 12. prosinca 2016., naslovljen „Prijedlog uzorka proizvođača Unije”, nije prvotno uložen u spis koji nije povjerljiv, kao što je to bilo navedeno u obavijesti o pokretanju postupka, proizlazi iz pogreške u pisanju koju je počinio tim zadužen za ispitni postupak. U dokumentu je slučajno navedeno da je „povjerljiv”, iako je trebao sadržavati napomenu „nije povjerljiv” kako bi se omogućio pristup svim zainteresiranim stranama. Čim je CCCME 18. siječnja 2017. obavijestio Komisiju o nepostojanju tog dokumenta u informacijama kojima je to tijelo imalo pristup, navedeni dokument označen je kao „nije povjerljiv” u sustavu kako bi se osiguralo da ga zainteresirane strane, uključujući CCCME, mogu pregledati.

281 Iz toga slijedi da se od CCCME-a zatražilo mišljenje 18. siječnja 2017., odnosno malo više od mjesec dana nakon pokretanja ispitnog postupka, odnosno u trenutku kada su se njegova očitovanja mogla uzeti u obzir prilikom odabira uzorka.

282 Međutim, iako je od tog trenutka imao mogućnost, CCCME nije podnio očitovanja o sastavu tog uzorka.

283 Točno je da tužitelji tvrde da je broj poduzetnika odabranih u odabiru uzorka bio izmijenjen, a potom i dovršen, prije nego što se od njih tražilo mišljenje, što bi, prema njihovu mišljenju, dovelo do nedostatka djelotvornosti uvida, s obzirom na to da je sastav uzorka bio utvrđen prije nego što su se mogli izjasniti.

284 Pod pretpostavkom da je Komisija stvarno namjeravala izmijeniti privremeni uzorak, a potom i da je promijenila svoje stajalište prije nego što je CCCME mogao pregledati sastav predloženog uzorka, u svakom je slučaju dovoljno istaknuti, u odgovoru na taj argument, kao prvo, da su se zainteresirane strane u ovom slučaju mogle izjasniti o sastavu uzorka koji je predložila Komisija, kao drugo, da se sastav koji je bio predmet tog uvida odnosio na tri poduzetnika i kao treće, da se konačni uzorak stvarno odnosio na ta tri poduzetnika.

285 Stoga su tužitelji mogli u pogledu uzorka proizvođača Unije istaknuti očitovanja koja je Komisija mogla uzeti u obzir, što znači da su, suprotno onomu što tvrde, njihova prava obrane kao i članak 17. stavak 2. Osnovne uredbe bili poštovani.

286 Zbog tih razloga prvi prigovor treba odbiti.

287 U svojem drugom prigovoru tužitelji tvrde da uzorak koji je odabrala Komisija ne predstavlja različitost situacija u kojima se nalaze proizvođači u Uniji, osobito specifičnu situaciju proizvođača istočne Europe.

288 Prema mišljenju Komisije, argument koji su tužitelji iznijeli u tom pogledu osim što nije dopušten nije ni osnovan jer je prvi put iznesen pred Općim sudom.

289 U tom pogledu valja istaknuti, u pogledu merituma, da se na temelju članka 4. stavka 1. Osnovne uredbe Komisijina analiza mora temeljiti na cijeloj industriji Unije kako bi se dobio pouzdan prikaz gospodarskog stanja industrije na cijelom području Unije.

290 Ipak, Komisija može u predmetima s velikim brojem stranaka ograničiti ispitni postupak na njihov razuman broj koristeći metodu odabira uzorka iz članka 17. Osnovne uredbe.

291 Članak 17. stavci 1. i 2. Osnovne uredbe predviđaju dvije metode za sastavljanje uzorka koji se može smatrati reprezentativnim u skladu s navedenom uredbom. Prva se metoda sastoji od toga da se Komisija temelji na uzorku stranaka, proizvoda ili transakcija koji ima obilježje statističke reprezentativnosti na temelju raspoloživih podataka u trenutku odabira. Što se tiče druge metode odabira uzorka iz članka 17. stavka 1. iste uredbe, reprezentativnost uzorka temelji se na činjenici da on obuhvaća najveći obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza na koji se ispitni postupak razumno može odnositi ovisno o raspoloživom vremenu (vidjeti presudu od 15. lipnja 2017., T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, t. 24. i navedenu sudsku praksu).

292 Osim toga, iz članka 17. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da je konačni odabir uzorka na Komisiji uz primjenu odredaba koje se odnose na odabir uzoraka (presude od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, t. 87., i od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, t. 48.).

293 Usto, u obzir valja uzeti okolnost da Komisija, kada se koristi uzorcima ima široku diskrecijsku ovlast, a nadzor suda Unije je stoga ograničen na način naveden u točkama 149. i 150. ove presude (vidjeti u tom smislu presudu od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, t. 93.).

294 Naposljetku, u sudskoj se praksi pojašnjava da kada se odluči za drugu metodu odabira uzorka, Komisija raspolaže određenom slobodom, u cilju predvidljive procjene onoga što razumno može postići u roku koji joj je određen za vođenje njezina ispitnog postupka (presude od 15. lipnja 2017., T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, t. 31., i od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, t. 41.).

295 U takvom kontekstu, obilježenom postojanjem široke diskrecijske ovlasti Komisije i ograničenja koje utječe na nadzor suda Unije, na tužiteljima je da, primjenom sudske prakse, podnesu dokaze koji Općem sudu omogućuju da utvrdi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom procjene štete time što je na takav način sastavila uzorak industrije Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, t. 49.).

296 U ovom slučaju Komisija je, primjenjujući drugu metodu iz točke 291. ove presude, odabrala uzorak na temelju najvećeg obujma proizvodnje i prodaje, kao što je to bilo dopušteno člankom 17. stavkom 1. Osnovne uredbe.

297 Prema uvodnoj izjavi 13. Privremene uredbe, taj uzorak čini 48 % ukupnog obujma proizvodnje i 43 % ukupne prodaje industrije Unije a da tužitelji nisu osporavali obujam proizvodnje i ukupnu prodaju tih proizvođača.

298 Stoga izbor te metode odabira onemogućuje mogućnost osporavanja koja se temelji na nedostatnoj zemljopisnoj reprezentativnosti jer se smatra da obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza uključenih u uzorak, ako je velik, mora pružiti odgovarajuću osnovu za ocjenu stanja u cijeloj industriji.

299 Stoga tužitelji pogrešno smatraju da Komisijin uzorak nije bio dovoljno reprezentativan u smislu članka 17. stavka 1. Osnovne uredbe zato što nije obuhvaćao proizvođače istočne Europe.

300 Drugi prigovor stoga treba odbiti u meritumu a da pritom nije potrebno odlučiti o argumentima koje je Komisija iznijela u pogledu dopuštenosti.

301 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja odbiti četvrti dio prvog tužbenog razloga.

– Peti dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na uključivanje cijena unutar grupe u izračun troškova industrije Unije

302 U petom dijelu tužitelji tvrde da je Komisija za izračun štete koju je pretrpjela industrija Unije koristila, u slučaju Saint-Gobaina PAM, cijene naplaćene za preprodaje unutar grupe društava čiji je taj proizvođač član (korištenje transfernih cijena), a da nije ocijenila samostalnost tih kupovnih cijena.

303 Međutim, kako bi ocijenila stvarnu profitabilnost, Komisija je trebala usporediti, s jedne strane, vrijednost prodaje ostvarene neovisnim kupcima i, s druge strane, troškove nastale zbog proizvodnje proizvoda i troškova POA preprodavača, bez čega je njezina analiza štete pogrešna.

304 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ.

305 U tom pogledu valja istaknuti to da je Komisija u svojem odgovoru na pitanja Općeg suda objasnila da je Saint-Gobain PAM izravno prodavao predmetni proizvod nepovezanim kupcima, ali također neizravno, kao što su to naveli tužitelji posredstvom povezanih trgovaca.

306 Međutim, ta okolnost nije utjecala na utvrđivanje troškova proizvodnje, s obzirom na to da, s jedne strane, te dvije vrste prodaje podrazumijevaju proizvode koje je proizveo predmetni poduzetnik i, s druge strane, vrijednost koja se uzima u obzir u okviru izračuna Komisije odgovara troškovima proizvodnje koji su nastali u okviru proizvodnje, neovisno o vrsti prodaje koja će se potom dogoditi.

307 Stoga, kao što je to navela Komisija, činjenica da su određene prodaje izvršene posredstvom povezanih društava nije imala nikakav utjecaj na izračun troškova proizvodnje Saint-Gobaina PAM i, prema tome, na procjenu štete koju je pretrpjela industrija Unije.

308 Točno je da je Komisija u svojem odgovoru na pitanja Općeg suda navela da je Saint-Gobain PAM kupio određene sirovine od povezanih poduzetnika.

309 Međutim, kako bi mogla u svoj izračun uključiti troškove proizvodnje povezane s tim transakcijama, Komisija je provjerila mogu li se potonje transakcije smatrati transakcijama izvršenima u uobičajenim tržišnim uvjetima.

310 Naime, uspoređujući izravne troškove u jediničnoj proizvodnji i u preprodajnoj cijeni s nepovezanim strankama u Uniji, utvrdila je da se Saint-Gobain PAM nalazi u istom rasponu kao i druga dva proizvođača iz uzorka koji svoje sirovine nisu kupili od povezanih dobavljača.

311 Stoga peti dio prvog tužbenog razloga valja odbiti.

– Šesti dio prvog tužbenog razloga, koji se ponajprije odnosi na razliku u praksama koje se pripisuju proizvođačima izvoznicima, ovisno o tome jesu li indijski ili kineski

312 U šestom dijelu tužitelji iznose nekoliko prigovora od kojih se ovdje ispituje jedan, dok će se drugi zbog svojeg predmeta ispitati u drugim odjeljcima ove presude (vidjeti točku 325. ove presude).

313 U prigovoru koji se ispituje u ovom slučaju tužitelji smatraju nerazumljivim Komisijin zaključak da se nikakva dampinška praksa nije mogla pripisati indijskim proizvođačima izvoznicima, iako je postojanje takve prakse utvrđeno za kineske proizvođače izvoznike. Prema mišljenju tužitelja, taj zaključak nije u

skladu sa sljedećim dvama činjeničnim elementima. Kao prvo, indijske izvozne cijene bile su niže od kineskih izvoznih cijena. Kao drugo, budući da je Republika Indija izabrana kao analogna zemlja, podaci koje je Komisija upotrijebila za utvrđivanje uobičajene vrijednosti bili su isti za indijske i kineske proizvođače izvoznike.

314 Komisija zahtijeva da se taj prigovor odbije.

315 Kako bi se zauzelo stajalište, valja istaknuti da je, kao što to navode tužitelji, uvoz u Uniju dotičnog proizvoda podrijetlom iz Republike Indije paralelno s uvozom podrijetlom iz Narodne Republike Kine bio predmet ispitnog postupka radi utvrđivanja eventualnog postojanja dampinških praksi (vidjeti točku 3. ove presude).

316 Komisija je u okviru ispitnog postupka utvrdila da su, na temelju obujma u tonama, cijene uvoza podrijetlom iz Narodne Republike Kine u prosjeku bile veće od cijena podrijetlom iz Republike Indije.

317 Istodobno, s obzirom na to da se Narodna Republika Kina nije smatrala zemljom s tržišnim gospodarstvom, uobičajena vrijednost koja se koristila za utvrđivanje postoji li dampinška praksa kineskih proizvođača izvoznika izračunana je na temelju podataka Republike Indije u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe (u daljnjem tekstu: metoda analogne zemlje).

318 Međutim, u skladu s člankom 1. stavkom 2. Osnovne uredbe mora se zaključiti da je proizvod dampinški ako njegova izvozna cijena u Uniju iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.

319 Prema mišljenju tužitelja, s obzirom na to da je Komisija, u okviru ocjene postojanja dampinške prakse kineskih i indijskih proizvođača izvoznika, trebala uzeti u obzir činjenicu da je, s jedne strane, uobičajena vrijednost u obama slučajevima bila utemeljena na indijskim podacima i da je, s druge strane, izvozna cijena indijskih proizvođača izvoznika bila niža od cijena koje su primjenjivali kineski proizvođači izvoznici, logična posljedica bila je da indijski proizvođači izvoznici imaju više dampinške marže i da je Komisija utvrdila postojanje dampinške prakse proizvođača izvoznika te zemlje, s obzirom na to da je došla do takvog zaključka u pogledu kineskih proizvođača izvoznika.

320 U tom pogledu valja istaknuti da je Komisija tijekom ispitnog postupka objasnila tu razliku između kineskih i indijskih proizvođača izvoznika.

321 Najprije, iako je Komisija priznala da su, na temelju obujma u tonama, indijske izvozne cijene u prosjeku bile niže od kineskih cijena, objasnila je da se te cijene ne mogu primjereno usporediti. Naime, kao što je to Komisija detaljno navela u uvodnoj izjavi 179. Privremene uredbe, na koju se upućuje u uvodnoj izjavi 19. pobijane uredbe, razlika u cijeni objašnjena je, prema njezinu mišljenju, okolnošću da indijski proizvođači izvoznici izvoze sivo lijevano željezo koje je, s obzirom na to da je osjetljivije, zahtijevalo korištenje veće količine sirovine nego proizvodi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine kako bi se postigao istovjetan rezultat. Zbog toga su kineske cijene da je usporedba provedena na temelju obujma u tonama bile više. Drukčije bi, s druge strane, bilo da je usporedba izvršena prema proizvodu, što je bio prikladan kriterij u pogledu prodaje koju treba usporediti.

322 Nadalje, kao što je to Komisija istaknula u uvodnoj izjavi 20. pobijane uredbe, također je postojala posebnost domaćih cijena indijskih proizvoda s poreznog gledišta, koje uključuju određene prilagodbe. Iz analize koju je provela Komisija proizlazilo je da se PDV nije primjenjivao na indijske domaće cijene korištene, u skladu s metodom analogne zemlje, za utvrđivanje uobičajene vrijednosti koja služi za utvrđivanje postojanja dampinške prakse iz Narodne Republike Kine. Ta je situacija stvarala asimetriju između kineskih izvoznih cijena i indijskih domaćih cijena koje su se koristile za utvrđivanje uobičajene

vrijednosti. Kako bi omogućila usporedbu između potonjih, Komisija je stoga prilagodila uobičajenu vrijednost uključivanjem PDV-a i tako povećala uobičajenu vrijednost koja se koristila za ocjenu postojanja dampinške prakse kineskih proizvođača izvoznika.

323 Na kraju tog rasuđivanja čiju usklađenost tužitelji nisu mogli dovesti u pitanje Komisija je iznijela različite zaključke u pogledu postojanja dampinške prakse za kineske proizvođače izvoznike i indijske proizvođače izvoznike.

324 U tim okolnostima prvi prigovor treba odbiti.

325 U šestom dijelu tužitelji još ističu dva prigovora koja će se analizirati s drugim tužbenim razlozima na koje se odnose. Tako tužitelji prigovaraju Komisiji da je CCCME-u odbila svaki pristup podacima potrebnima za provjeru analiza koje je provela. Taj će se prigovor analizirati u okviru trećeg tužbenog razloga. Osim toga, tužitelji osporavaju Komisijino odbijanje prikupljanja podataka kako bi ocijenila pokazatelje štete po državi članici i prema skupini proizvoda, od sivog lijevanog željeza ili duktilnog lijevanog željeza. Taj će se prigovor ispitati u okviru drugog dijela drugog tužbenog razloga.

326 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti šesti dio prvog tužbenog razloga u dijelu u kojem se odnosi na prethodno ispitani prigovor, upućujući na analizu koja se na njih odnosi u pogledu dvaju prigovora povezanih s drugim tužbenim razlozima i, slijedom toga, prvi tužbeni razlog u cijelosti.

Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na uzročno-posljedičnu vezu

327 Podijeljen na tri dijela, drugi tužbeni razlog odnosi se na članak 3. stavke 6. i 7. Osnovne uredbe, prema kojem Komisija mora ispitati u kojoj mjeri šteta za industriju Unije proizlazi, ovisno o slučaju, iz spornih uvoza, a ne iz drugih čimbenika.

– Prvi dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na nepostojanje istodobnosti povećanja dampinškog uvoza i pogoršanja stanja industrije Unije

328 U prvom dijelu tužitelji osporavaju Komisijino rasuđivanje za utvrđivanje postojanja uzročno-posljedične veze između, s jedne strane, povećanja dampinškog uvoza i, s druge strane, pogoršanja utvrđenog u pogledu stanja industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.

329 Taj je dio, koji Komisija osporava, podijeljen na četiri prigovora.

330 U svojem prvom prigovoru tužitelji tvrde da je Komisija, kako bi utvrdila uzročno-posljedičnu vezu, usporedila gospodarske pokazatelje na početku i na kraju razmatranog razdoblja, iako je trebala analizirati kretanja zabilježena tijekom tog razdoblja. Da je primijenila taj pristup, mogla je utvrditi da su se pokazatelji koji karakteriziraju stanje industrije Unije pogoršali od 2014. Međutim, iz podataka koje je dostavila Komisija proizlazi da se od tog trenutka uvoz iz Narodne Republike Kine smanjio. Prema mišljenju tužitelja, takvo smanjenje nije u skladu sa zaključkom da je navedeni uvoz pridonio pogoršanju stanja industrije Unije.

331 U tom pogledu valja istaknuti to da su se pokazatelji navedeni u tablici u nastavku promijenili na sljedeći način tijekom razmatranog razdoblja.

Indeks (2013 = 100)	2013	2014	2015	Razdoblje ispitnog postupka
Obujam prodaje industrije Unije (u tonama)	100	97	90	89
Obujam proizvodnje industrije Unije (u tonama)	100	103	96	96
Tržišni udio industrije Unije (u %)	100	97	95	97
Obujam uvoza iz Narodne Republike Kine (u tonama)	100	124	120	116
Tržišni udio Unije koji ima uvoz podrijetlom iz Narodne Republike Kine (u %)	100	125	126	126

332 Iz te tablice proizlazi da se, kao što to navode tužitelji, obujam uvoza podrijetlom iz Narodne Republike Kine u 2015. smanjio s obzirom na razinu koju je dosegnuo 2014.

333 Međutim, to ne znači da je isključena uzročno-posljedična veza između razvoja koji je bilježio taj uvoz i onog koji obilježava pokazatelje koji se odnose na industriju Unije.

334 Naime, tablica pokazuje da je smanjenje navedenog uvoza od 2014. relativno jer je razina uvoza znatno viša od one na početku razmatranog razdoblja (+ 16 %), tako da se čini neprirodnim govoriti o smanjenju uvoza ako se uzme u obzir dulje razdoblje.

335 Osim toga, u izlaganju tužiteljâ ne govori se o velikom povećanju predmetnog uvoza između 2013. i 2014. (+ 24 %). Međutim, povećanje takvog obujma moglo je preopteretiti tržište Unije dovodeći do toga da klijenti Unije naručuju unaprijed, s posljedicom naknadnog smanjenja prodaje, osobito u 2015., tijekom koje se obujam prodaje industrije Unije smanjio (– 10 % u odnosu na početni indeks), dok se i uvoz smanjio, čak i ako je to smanjenje ostalo relativno s obzirom na smanjenje prodaje navedene industrije.

336 Tužitelji u svojoj argumentaciji, povrh posebnih razmatranja ispitanih u ovoj presudi, dovode u pitanje osnovu metode na kojoj Komisija temelji svoje zaključke o usporedbi podataka koji obilježavaju početak i kraj razmatranog razdoblja.

337 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je, prema sudskoj praksi, ideja na kojoj se temelji utvrđenje „razmatranog razdoblja” omogućiti Komisiji da ispita razdoblje koje je dulje od onog koje je obuhvaćeno samim ispitnim postupkom, na način da svoju analizu temelji na stvarnim i virtualnim trendovima koji zahtijevaju, kako bi ih se moglo utvrditi, dovoljno dugo razdoblje (vidjeti u tom smislu presudu od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće, C-69/89, EU:C:1991:186, t. 87.).

338 Upravo je to učinila Komisija u ovom slučaju time što svoju analizu nije ograničila na razvoje tijekom jedne ili dvije godine, nego ispitujući trendove u duljem razdoblju (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 145. (neobjavljena)). Tako je došla do zaključka da se dampinški uvoz ukupno povećao za 16 % između 2013. i kraja razdoblja ispitnog postupka, dok se obujam prodaje industrije Unije smanjio za 11 % i da se tržišni udio te industrije smanjio za 3 % tijekom istog razdoblja.

339 U konačnici, tužitelji, s obzirom na to da osporavaju mogućnost Komisije da se osloni na početak i kraj razmatranog razdoblja, dovode u pitanje metodološki odabir koji je izvršila ta institucija.

340 Međutim, u sudskoj praksi institucijama Unije priznaje se, u pogledu te vrste pitanja, široka margina prosudbe koja zahtijeva da tužitelj, ako želi uspješno osporiti djelovanje potonjih, u odnosu na njih dokaže postojanje očite pogreške u ocjeni (presuda od 14. ožujka 2007., Aluminium Silicon Mill Products/Vijeće, T-107/04, EU:T:2007:85, t. 71.).

341 U ovom slučaju valja utvrditi da tužitelji svojim argumentima ne iznose elemente na temelju kojih bi se moglo utvrditi postojanje takve pogreške, nego predlažu alternativno tumačenje razvoja gospodarskih pokazatelja time što ističu da im se pristup koji je Komisija primijenila čini umjetnim (vidjeti u tom smislu presudu od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 172.).

342 Zbog tih razloga prvi prigovor treba odbiti.

343 U svojem drugom prigovoru tužitelji ističu da je Komisija u uvodnoj izjavi 174. pobijane uredbe tvrdila, s jedne strane, da je dampinški uvoz doveo do pogoršanja stanja industrije Unije i, s druge strane, da je navedeni uvoz imao slično kretanje u odnosu na kretanje proizvodnje Unije, odnosno povećanje nakon kojeg slijedi smanjenje.

344 Tužitelji tvrde da je Komisijino rasuđivanje teško slijediti, s obzirom na to da činjenica da se povećanje dampinškog uvoza podudara s povećanjem obujma proizvodnje industrije Unije i da se smanjenje uvoza koje je uslijedilo podudara sa smanjenjem obujma industrije Unije prije dokazuje nepostojanje uzročno-posljedične veze.

345 U tom pogledu valja istaknuti da je, kao što to navode tužitelji, Komisija u pobijanoj uredbi navela paralelno kretanje dampinškog uvoza i proizvodnje industrije Unije.

346 To je utvrđenje točno, s obzirom na to da je, kao što to proizlazi iz tablice u točki 331. ove presude, dampinški uvoz porastao 2014. s indeksa 100 na indeks 124 kao i obujam proizvodnje industrije Unije, koji je porastao s indeksa 100 na indeks 103. U 2015. oba su se indeksa smanjila, pri čemu se dampinški uvoz spustio na indeks 120, a obujam proizvodnje industrije Unije na indeks 96.

347 S obzirom na navedeno, valja preuzeti pojmove koje je Komisija upotrijebila u uvodnoj izjavi 174. pobijane uredbe kako bi utvrdila kako je došla do zaključka da je postojala uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i pogoršanja industrije Unije.

348 Međutim, na temelju svih objašnjenja koja je Komisija iznijela u uvodnoj izjavi 174. pobijane uredbe, moguće je shvatiti zašto je smatrala, s obzirom na brojke navedene u pokazateljima štete za industriju Unije, da se potonji pogoršao istodobno s povećanjem dampinškog uvoza i da se mogla utvrditi uzročno-posljedična veza između tih dvaju fenomena.

349 Naime, u uvodnoj izjavi 174. pobijane uredbe Komisija navodi da zabilježeni trend tijekom cijelog razmatranog razdoblja dokazuje postojanje uzročno-posljedične veze između pogoršanja industrije Unije, promatranog u pogledu obujma i tržišnih udjela, i povećanja dampinškog uvoza tijekom tog razdoblja.

350 Taj zaključak potkrijepljen je brojkama iz tablice iz točke 331. ove presude, iz kojih proizlazi da se dampinški uvoz povećao tijekom razmatranog razdoblja, i to s indeksa 100 na indeks 116, dok je kod pokazatelja koji obilježavaju stanje industrije Unije općenito došlo do smanjenja, pri čemu je obujam proizvodnje došao s indeksa 100 na indeks 96, obujam prodaje s indeksa 100 na indeks 89, a tržišni udio se smanjio s indeksa 100 na indeks 97 u istom razdoblju.

351 Stoga tužitelji mogu slijediti Komisijino rasuđivanje i shvatiti razloge zbog kojih je zaključila, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, da je tijekom cijelog razmatranog razdoblja postojala vremenska podudarnost između razvoja dampinškog uvoza i pokazatelja navedenih u točki 350. ove presude.

352 Zbog tih razloga drugi prigovor treba odbiti.

353 U svojem trećem prigovoru tužitelji osporavaju Komisijinu tvrdnju prema kojoj smanjenje potrošnje u Uniji nije prekinulo uzročno-posljedičnu vezu između povećanja dampinškog uvoza i pogoršanja pokazatelja koji obilježavaju stanje industrije Unije.

354 U tom pogledu valja istaknuti to da je Komisija u uvodnoj izjavi 191. Privremene uredbe priznala da se potrošnja dotičnog proizvoda smanjila tijekom razmatranog razdoblja.

355 Međutim, Komisija je u istoj uvodnoj izjavi naglasila da postojanje tog smanjenja i utjecaj koji je potonje moglo imati na razvoj pokazatelja nisu mogli prekinuti uzročno-posljedičnu vezu između povećanja dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.

356 Kako bi opravdala to stajalište, Komisija se oslonila na tri niza brojki. Kao prvo, primijetila je da se potrošnja smanjila za 8 % za predmetni proizvod. Kao drugo, utvrdila je da se obujam prodaje smanjio za 11 % za industriju Unije. Budući da je taj drugi broj veći od prvog, smatrala je da smanjenje obujma prodaje nije moguće u potpunosti objasniti smanjenjem potrošnje. Kao treće, navela je da se dampinški uvoz istodobno povećao za 16 %. Prema njezinu mišljenju, to je povećanje omogućilo objašnjavanje razlike između smanjenja potrošnje i većeg smanjenja koje je utjecalo na obujam prodaje industrije Unije.

357 U svojoj argumentaciji tužitelji nisu istaknuli postojanje elemenata na temelju kojih bi se moglo zaključiti da je Komisija prilikom oblikovanja tog rasuđivanja počinila ikakvu očitu pogrešku u ocjeni. Nasuprot tomu, očito je da je takvo rasuđivanje u skladu sa sudskom praksom (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 122. (neobjavljena)).

358 Treći prigovor treba stoga odbiti.

359 U četvrtom prigovoru tužitelji osporavaju da je, kao što je to Komisija navela u pobijanoj uredbi, sniženje cijena koje proizlazi iz dampinškog uvoza moglo sniziti tržišni udio i koristi proizvođača Unije, s obzirom na to da se tržišni udio industrije Unije povećao tijekom razdoblja u kojem je utvrđeno sniženje cijena, odnosno razdoblja ispitnog postupka, s indeksa 95 na indeks 97.

360 U tom pogledu, očito je da se Komisija, kako bi utvrdila uzročno-posljedičnu vezu, oslonila, s jedne strane, na postojanje sniženja cijena (od 31,6 % do 39,2 %) utvrđenog za razdoblje ispitnog postupka i, s druge strane, na činjenicu da je tijekom razmatranog razdoblja tržišni udio industrije Unije bilježio pad za 2,1 postotni bod, dok se tržišni udio dampinškog uvoza povećao za 5,6 postotnih bodova.

361 U tom kontekstu, postavlja se pitanje može li se Komisija osloniti na sniženje cijena utvrđeno za razdoblje ispitnog postupka kako bi utvrdila utjecaj na industriju Unije tijekom cijelog razmatranog razdoblja.

362 U tom pogledu najprije valja podsjetiti na to da je sniženje cijena analizirano, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, kako bi se utvrdilo je li dampinški uvoz mogao utjecati, u pogledu cijene, na prodaju istovjetnog proizvoda industrije Unije. Utvrđena je na temelju podataka koje su dostavili proizvođači izvoznici u uzorku, osobito radi utvrđivanja njihovih dampinških marži. Međutim, ti se podaci izračunavaju na temelju razdoblja ispitnog postupka. U tim okolnostima ne može se smatrati da je Komisija mogla počiniti pogrešku izračunavši sniženje cijena na temelju

podataka koji se odnose na to razdoblje (vidjeti u tom smislu presudu od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljenu, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691, t. 51.).

363 Zatim, valja naglasiti da postoji odnos između, s jedne strane, utvrđenja sniženja cijena i, općenitije, učinaka dampinškog uvoza na cijene sličnih proizvoda industrije Unije, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, i s druge strane, utvrđenja uzročno-posljedične veze, u skladu s člankom 3. stavkom 6. Osnovne uredbe (vidjeti presudu od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljenu, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691, t. 32.; vidjeti također u tom smislu presudu od 30. studenoga 2011., Transnational Company „Kazchrome" i ENRC Marketing/Vijeće i Komisija, T-107/08, EU:T:2011:704, t. 59.).

364 Naime, dokazi o postojanju štete, uključujući one koji se odnose na učinak dampinškog uvoza na cijenu istovjetnog proizvoda industrije Unije, uzimaju se u obzir u okviru analize koju je provela Komisija u vezi s uzročno-posljedičnom vezom iz članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe. Stoga usporedba koju je Komisija provela u okviru članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe mora služiti kao temelj za njezinu analizu o postojanju uzročno-posljedične veze između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije (presuda od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691, t. 57.).

365 Iz toga proizlazi da se Komisiji ne može prigovoriti da je uzela u obzir sniženje cijena utvrđeno za razdoblje ispitnog postupka kako bi ocijenila njegove učinke na pogoršanje industrije Unije, ocijenjeno tijekom dužeg razdoblja.

366 U takvom kontekstu okolnost da se tijekom ispitnog postupka, tijekom kojeg je utvrđeno sniženje cijena, povećao tržišni udio industrije Unije, iako je doživio smanjenje u 2014. i 2015. i, općenito, tijekom razmatranog razdoblja, ne može poništiti uzročno-posljedičnu vezu koju je u tom pogledu utvrdila Komisija.

367 Zbog tih razloga četvrti prigovor treba odbiti.

368 U petom prigovoru tužitelji tvrde da je Komisija trebala ocijeniti razvoj tržišnih udjela i dampinškog uvoza razlikujući proizvode od duktilnog lijevanog željeza i proizvode od sivog lijevanog željeza.

369 Budući da je usko povezan s drugim prigovorom drugog dijela drugog tužbenog razloga, ispitat će se u okviru potonjeg tužbenog razloga.

370 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti prvi dio drugog tužbenog razloga u pogledu četiriju prethodno ispitanih prigovora, upućujući na analizu koja se odnosi na njega kad je riječ o petom prigovoru povezanom s drugim dijelom.

– Drugi dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na potrebu izvršenja analize štete po segmentu

371 Prema mišljenju tužitelja, Komisija nije mogla općenito tvrditi da je dampinški uvoz uzrokovao utvrđenu štetu, nego je na temelju analize po segmentu trebala dokazati postojanje veze između tih dvaju elemenata.

372 Komisija tvrdi da taj dio tužbenog razloga, osim što je nedopušten, nije osnovan, jer argumenti koje su tužitelji iznijeli nisu pravno oblikovani.

373 U pogledu dopuštenosti, valja primijetiti da se tužitelji pozivaju na povredu članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe, jer Komisija nije ocijenila kako je dampinški uvoz, koji se sastoji od jedne vrste proizvoda (standardno i gotovo isključivo od duktilnog lijevanog željeza), mogao uzrokovati utvrđenu

štetu, iako je potonja obuhvaćala i druge vrste proizvoda. Budući da je moguće, s jedne strane, utvrditi predmetne odredbe i, s druge strane, shvatiti argument tužiteljâ, ovaj dio tužbenog razloga treba proglasiti dopuštenim.

374 U pogledu merituma, tužitelji se pozivaju na presudu od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317), u prilog svojoj argumentaciji.

375 U točki 127. presude od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317), Opći sud presudio je da Vijeće nije povrijedilo Osnovnu uredbu time što je provelo analizu po segmentu predmetnog proizvoda u tom predmetu, odnosno elektroničkih vagi, kako bi ocijenilo različite pokazatelje štete. Opći sud istaknuo je da Osnovna uredba nije isključila analizu po segmentu i da se institucije mogu koristiti tom analizom, osobito ako bi rezultati dobiveni u skladu s drugom metodom bili pristrani zbog bilo kojeg razloga. U tom predmetu Vijeće je u uvodnoj izjavi 83. pobijane uredbe navelo da je metoda izračuna prosječnih cijena prodaje svih pomiješanih elektroničkih vagi izmijenila rezultate zbog „razvoja podjele prodaje (odnosno značajnih promjena obujma prodaje u različitim segmentima između 1995. i razdoblja ispitnog postupka)”.

376 Osim toga, valja istaknuti da je u presudi od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691), na koju se tužitelji pozivaju u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda, presuđeno da je, s obzirom na to da je Komisija utvrdila da je razmatrani proizvod (odnosno u tom predmetu određene bešavne cijevi od željeza ili čelika) obuhvaćen trima različitim segmentima (nafta i plin, graditeljstvo, proizvodnja električne energije), ona morala uzeti u obzir to segmentiranje prilikom utvrđivanja postojanja štete i, osobito, u okviru analize sniženja cijena. Opći sud pojasnio je da je analiza po segmentu u tom predmetu opravdana ograničenom zamjenjivošću proizvoda sa stajališta potražnje, variranjem cijena između segmenta, činjenicom da najveći proizvođač iz Unije u uzorku većinom posluje u naftnom i plinskom sektoru te da se uvoz proizvođača izvoznika u uzorku usredotočio na segment graditeljstva. U tom je kontekstu Opći sud naveo da se primjena metode usporedbe utemeljene na kontrolnim brojevima proizvoda (PCN) za utvrđivanje podudarnosti između vrsta proizvoda, takozvana „metoda usporedbe PCN-a”, mogla primijeniti ako je dio analize koja uzima u obzir segmentiranje tržišta.

377 Iz presuda od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317) i od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691), proizlazi da se analiza po segmentu može opravdati ako proizvodi obuhvaćeni ispitnim postupkom nisu zamjenjivi i kada se dampinški uvoz na jedan ili više segmenata može odnositi više nego na druge.

378 Suprotno tomu, takva analiza po segmentu nije potrebna ako su proizvodi dovoljno zamjenjivi. U takvom slučaju, nepostojanje jasnog razgraničenja između proizvoda ili segmenata (A, B i C) i odnosa koji među njima postoji pokazuju da bi se prodaja proizvoda A i C od strane proizvođača iz Unije također mogla smanjiti u korist uvoza proizvoda B u Uniju. Stoga, iako je koncentriran na segment tržišta (B), dampinški uvoz mogao bi utjecati na cijelu industriju Unije.

379 Samo ako bi se rezultati pokazali pristrani, zbog bilo kojeg razloga, segmentirana analiza bila bi opravdana u slučaju da postoje proizvodi koji su ipak zamjenjivi. U takvom slučaju na zainteresiranoj je strani da podnese konkretne dokaze kojima se može potkrijepiti njezina tvrdnja prema kojoj različiti proizvodi nisu dovoljno zamjenjivi ili prema kojoj bi nepostojanje segmentirane analize u slučaju dovoljno zamjenjivih proizvoda dovelo, u ovom slučaju, do pristranih rezultata.

380 O tom pitanju segmentiranja, tužitelji iznose tri prigovora u prilog svojoj argumentaciji.

381 U svojem prvom prigovoru tužitelji upućuju na pritužbu koja je dovela do pokretanja ispitnog postupka. U toj pritužbi predmetni proizvođači iz Unije naveli su da se dampinški uvoz odnosi isključivo na standardne proizvode i da je situacija bila drukčija u Uniji gdje proizvodnja općenito

obuhvaća 90 % standardnih proizvoda i 10 % nestandardnih proizvoda. Tužitelji smatraju da je u takvom kontekstu samo analiza po segmentu mogla jamčiti da se šteta koju je pretrpjela industrija Unije što se tiče njezinih nestandardnih proizvoda neće pogrešno pripisati uvozu iz Narodne Republike Kine.

382 U tom pogledu valja istaknuti da su standardni proizvodi u pritužbi definirani kao proizvodi u skladu s normama EN 124 ili EN 1433. S obzirom na te norme, nestandardni proizvodi imaju širu otvorenost i imaju dodatne značajke za dodavanje, sustav za blokiranje, patent itd.

383 Međutim, pripadnost proizvoda različitim skupinama nije dovoljna da se samo po sebi utvrdi nepostojanje njihove zamjenjivosti i stoga mogućnost da se provede analiza po segmentu, s obzirom na to da proizvodi koji pripadaju različitim skupinama mogu imati istovjetne funkcije ili odgovarati istim potrebama (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 1992., Sanyo Electric/Vijeće, C-177/87, EU:C:1992:111, t. 12.).

384 U tom pogledu valja istaknuti da u ovom slučaju tužitelji nisu podnijeli nikakav dokaz o eventualnim posebnim i različitim potrebama kupaca kojima odgovara svaka od tih kategorija proizvoda (standardna i nestandardna).

385 U tim okolnostima valja smatrati da, s obzirom na to da tužitelji nisu iznijeli suprotno, nepostojanje analize po segmentu kojom se razlikuju standardni i nestandardni proizvodi u ovom slučaju ne proturječi zahtjevima sudske prakse, tako da prvi prigovor treba odbiti.

386 U drugom prigovoru tužitelji tvrde da je Komisija, kako bi procijenila štetu industrije Unije, trebala razlikovati predmetne proizvode ovisno o tome jesu li proizvedeni od duktilnog lijevanog željeza ili sivog lijevanog željeza. Taj je argument također istaknut u okviru šestog dijela prvog tužbenog razloga i petog prigovora prvog dijela drugog tužbenog razloga.

387 U tom pogledu valja istaknuti da su veze između duktilnog lijevanog željeza i sivog lijevanog željeza analizirane prilikom revizije prvih antidampinških mjera poduzetih protiv uvoza za tu vrstu proizvoda iz Narodne Republike Kine.

388 U ovom slučaju cilj postupka revizije bio je utvrditi jesu li dijelovi od duktilnog lijevanog željeza obuhvaćeni, kao što su to oni od sivog lijevanog željeza, definicijom proizvoda na koji se odnosi Uredba br. 1212/2005, odnosno određeni proizvodi od netemperiranog lijevanog željeza.

389 U uredbi donesenoj nakon te revizije, odnosno Uredbi Vijeća (EZ) br. 500/2009 od 11. lipnja 2009. o izmjeni Uredbe br. 1212/2005 (SL 2009., L 151, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 131., str. 217.) Komisija je smatrala da su dijelovi od sivog lijevanog željeza i od duktilnog lijevanog željeza bili jedan proizvod za potrebe antidampinškog postupka jer imaju ista obilježja (fizikalna, kemijska i tehnička), bili su namijenjeni istim uporabama i međusobno su zamjenjivi.

390 U tom okviru, Komisija je navela da sivo lijevano željezo i duktilno lijevano željezo potječu od legure željeza i ugljika, iako male razlike mogu postojati među njima na razini strukture sirovine i dodanih materijala tijekom postupka proizvodnje. Dodala je da zaista duktilno lijevano željezo, nasuprot sivom lijevanom željezu, ima tehnička svojstva koja dopuštaju materijalu veću otpornost na pucanje i još važnije, deformiranje u značajno većoj mjeri pod pritiskom bez loma. Međutim, ta se razlika nadoknađuje usporedivim mehaničkim ili tehničkim svojstvima, poput mogućnosti oblikovanja, otpornosti na trošenje i elastičnosti. Osim toga, iz Uredbe br. 500/2009 proizlazi da gore navedena razlika utječe samo na potrebni dizajn odljevka (tj. je li potrebna mehanička učvršćenost), ali ne na kvalitetu odljevka, koji treba pokriti površinske ili podzemne sustave ili im omogućiti pristup. Komisija

je u svojoj analizi također istaknula da potrošači smatraju za obje vrste odljevaka da su isti proizvod koji se koristi za pokrivanje okna, u prometu, za siguran i lak pristup mrežama ispod zemlje ili za skupljanje površinskih voda (rešetke) i da obje vrste pružaju dugoročna i trajna rješenja.

391 U ovom slučaju valja istaknuti da tužitelji ne iznose elemente kojima se dovode u pitanje ta utvrđenja, nego tvrde da u određenim državama članicama postoji „prednost” ili „preferencija” za jednu ili drugu vrstu lijevanog željeza. Prema njihovu mišljenju, na njemačkom tržištu tako prevladava sivo lijevano željezo, a na francuskom tržištu duktilno lijevano željezo.

392 Budući da takva tvrdnja nije potkrijepljena konkretnim dokazima, ona nije dovoljna za dovođenje u pitanje Komisijine analize. U svakom slučaju, samo prednost ne omogućuje da se sa sigurnošću utvrdi nepostojanje ili nedostatnost zamjenjivosti proizvoda, tako da drugi prigovor također treba odbiti.

393 U svojem trećem prigovoru tužitelji tvrde da je Komisija trebala ocijeniti štetu industrije Unije razlikovanjem istočne Europe od ostatka Unije zbog uvjeta tržišnog natjecanja koji su manje razvijeni u tom dijelu Unije.

394 U tom pogledu valja istaknuti da taj prigovor nije dovoljno potkrijepljen da bi se mogao pravilno analizirati, s obzirom na to da su tužitelji samo naveli, bez ikakvog posebnog objašnjenja, da se uvjeti tržišnog natjecanja razlikuju u istočnoj Europi i drugim regijama Europe.

395 Doduše, tužitelji ističu da je u Uredbi br. 1212/2005, koja je dovela do donošenja antidampinških mjera iz 2005., Komisija provela analizu po segmentu isključujući određeno zemljopisno područje, u ovom slučaju Francusku.

396 Međutim, u uvodnoj izjavi 73. Uredbe br. 1212/2005 Komisija je opravdala takav način postupanja činjenicom da dampinški uvoz nije ujednačeno prodirao na tržište Unije. Naime, dok je prodiranje dampinškog uvoza bilo veliko u četrnaest država članica, na francusko tržište još nije bio usmjeren. Istodobno je ponderirani čimbenik dvaju francuskih proizvođača iz uzorka u sveukupnom stanju industrije Unije bio posebno visok, budući da je njihova proizvodnja i prodaja odljevaka u Francuskoj predstavljala oko 36 % ukupnog obujma proizvodnje i prodaje te industrije. Radi ovog posebnog stanja, Komisija je smatrala prikladnim da se, zajedno s analizom štete za cijelu industriju Unije, predstavi analiza trendova određenih pokazatelja za tržište Unije na koje je bio usmjeren dampinški uvoz, tj. to tržište bez Francuske.

397 Tužitelji nisu dokazali da su okolnosti te vrste u ovom slučaju opravdavale odvojeno razumijevanje štete prouzročene industriji zapadne Europe i industriji istočne Europe, tako da treći prigovor i, slijedom toga, cijeli drugi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

– Treći dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na cijenu uvoza i značenje sniženja cijena

398 U trećem dijelu drugog tužbenog razloga tužitelji iznose dva prigovora, koje Komisija osporava.

399 U prvom prigovoru tužitelji ističu da Komisija nije raspolagala pouzdanim informacijama o cijenama dampinškog uvoza.

400 U tom pogledu valja utvrditi da je Komisija u uvodnoj izjavi 126. Privremene uredbe priznala da razvoj cijena dampinškog uvoza nije „sasvim pouzdan” s obzirom na to da su se podaci temeljili na izvoznim statističkim podacima i da pojedinosti o vrstama predmetnih proizvoda nisu bile poznate.

401 Međutim, valja istaknuti to da Komisija u tom izvatku, suprotno onomu što navode tužitelji, nije priznala da razvoj cijena dampinškog uvoza nije bio dovoljno pouzdan da bi se mogao upotrijebiti, nego samo da izračun cijene uvoza nije doveo do tako detaljnog rezultata koji je ona željela postići, a da pritom te podatke nije smatrala potpuno nepouzdanima i nije predvidjela da joj oni uopće ne mogu poslužiti u izradi pobijane uredbe.

402 Međutim, činjenica da razvoj navedenih cijena nije „sasvim pouzdan” proizlazi iz okolnosti da podaci Eurostata predmetni proizvod klasificiraju prema oznakama koje također obuhvaćaju druge proizvode i da su zbog toga provedene prilagodbe na tim podacima, kao što je to navedeno u točkama 158. do 166. ove presude.

403 U odgovoru na prvi dio prvog tužbenog razloga presuđeno je da se Komisija mogla osloniti na te podatke, kako su prilagođeni, kako bi utvrdila obujam dampinškog uvoza, u nedostatku preciznijih, novijih i pouzdanijih informacija.

404 Nastavno na tu ocjenu, valja smatrati da se Komisija također mogla služiti tim podacima kako bi procijenila cijenu dampinškog uvoza i pratila njezino kretanje.

405 Prvi prigovor treba stoga odbiti.

406 U drugom prigovoru tužitelji prigovaraju Komisiji da nije dovoljno ocijenila značenje sniženja cijena s obzirom na udio proizvodnje industrije Unije za koji nije utvrđeno nikakvo sniženje cijena.

407 U tom pogledu, valja utvrditi da je u uvodnoj izjavi 187. pobijane uredbe Komisija navela da je utvrdila da je dampinški uvoz od proizvođača izvoznika u uzorku iz Narodne Republike Kine snizio cijene u 62,6 % ukupne prodaje proizvođača iz Unije u uzorku. Kako bi došla do tog zaključka, oslonila se na činjenicu da su, s jedne strane, sve vrste uvezenih proizvoda usporedive s vrstama proizvoda koje su prodavali proizvođači iz Unije u uzorku i, s druge strane, cijene svih vrsta uvezenih proizvoda snizile su prodajne cijene usporedivih vrsta proizvoda koje su prodali proizvođači Unije u uzorku. Iz tih različitih elemenata Komisija je zaključila da su štetni učinci cijena dampinškog uvoza na prodaju industrije Unije u dovoljnoj mjeri dokazani.

408 Tužitelji smatraju da Komisija nije mogla doći do tog zaključka s obzirom na ograničeni omjer u pogledu kojeg je sniženje cijena stvarno bilo utvrđeno, u ovom slučaju 62,6 % prodaje koju su ostvarili proizvođači Unije u uzorku. Prema njihovu mišljenju, takav je udio iz dvaju razloga nedostatan. Prvi prigovor koji su istaknuli tužitelji jest da udio prodaje za koji je utvrđeno sniženje cijena čini 26,9 % samo prodaje Unije, s obzirom na to da uzorak proizvođača Unije predstavlja 43 % ukupne prodaje industrije Unije. Drugi prigovor koji ističu tužitelji jest taj da taj omjer od 62,6 % znači da za preostali dio tih prodaja, iako nije zanemariv (više od 37 %), nije utvrđeno nikakvo sniženje cijena. U takvom kontekstu Komisija je, prema mišljenju tužiteljâ, trebala ispitati može li se doista utvrditi uzročno-posljedična veza sa štetom koja je utvrđena za industriju Unije kao cjeline. U tom pogledu ističu da su se prodaje industrije Unije, u odnosu na dampinški uvoz, znatno razlikovale ovisno o proizvodima (od duktilnog ili sivog lijevanog željeza) i državama članicama.

409 U tom pogledu valja istaknuti da je, kao što je to navedeno u točki 290. ove presude, Komisija Osnovnom uredbom ovlaštena temeljiti svoj ispitni postupak, u predmetima s velikim brojem stranaka, na broju stranaka određenom primjenom metode odabira uzorka iz članka 17. navedene uredbe a da tužitelji u ovom slučaju nisu doveli u pitanje tu mogućnost ili metode predviđene tom odredbom u okviru prigovora nezakonitosti.

410 U ovom je slučaju Komisija koristila, na temelju tog odabira uzoraka, kao što je to navedeno u točki 296. ove presude, drugu metodu iz te odredbe, odnosno odabir na temelju „najvećeg” obujma (proizvodnja i prodaja).

411 Stoga valja smatrati, u skladu s Osnovnom uredbom, da se analiza koju je provela Komisija temeljila na podacima koje treba smatrati reprezentativnima, s posljedicom da, s obzirom na to da je utvrđena za prodaju proizvođača iz Unije u uzorku, sniženje cijena treba smatrati reprezentativnim za cijelu industriju Unije.

412 Stoga prvi prigovor tužiteljâ u vezi s postojanjem sniženja cijena za samo 26,9 % prodaje Unije, kojim se u biti dovodi u pitanje mogućnost Komisije da se osloni na reprezentativne uzorke, treba odbiti.

413 Što se tiče drugog prigovora tužiteljâ, oni u svojem odgovoru na pisana pitanja koja je postavio Opći sud ističu da prodaja koja odgovara 37,4 % koja nije uzeta u obzir nije usporediva s uvozom kineskih proizvođača izvoznika u uzorku i da prilikom navedene prodaje po definiciji nije bilo sniženja cijena.

414 U potporu svojoj argumentaciji tužitelji upućuju na presudu od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691), kojom se poništava Komisijina antidampinška uredba, osobito zato što ta institucija u svojoj analizi nije uzela u obzir 8 % obujma prodaje proizvođača iz Unije u uzorku u svrhu ispitivanja sniženja cijena jer nije postojala odgovarajuća vrsta proizvoda.

415 Prema mišljenju tužiteljâ, isti se zaključak nameće u ovom slučaju, s obzirom na sličnosti koje postoje između dvaju predmeta, tim više jer je postotak koji je Komisija zanemarila u ovom slučaju veći (oko 37 %) od postotka utvrđenog u tom presedanu (8 %). U obama predmetima, svi podaci koje je Komisija upotrijebila za utvrđivanje prosječnih jediničnih prodajnih cijena i profitabilnosti prodaje u Uniji nepovezanim kupcima temelji se na svim vrstama proizvoda koje prodaju proizvođači iz Unije u uzorku. Isto tako, Komisija je u obama spisima utvrdila posebnu vezu između analize sniženja cijena dampinškog uvoza i kretanja cijena industrije Unije. Također u istom smislu, Komisija je utvrdila odnos u obama slučajevima između, s jedne strane, sniženja cijena industrije Unije i, s druge strane, pogoršanja profitabilnosti navedene industrije i njezinih tržišnih udjela. Naposljetku, Komisija je u ovom slučaju, kao i u tom prethodnom predmetu, propustila pružiti posebno obrazloženje na temelju kojeg se može isključiti da su proizvodi koji nisu uzeti u obzir mogli, u nezanemarivom dijelu, sudjelovati u sniženju cijena proizvođača Unije u uzorku.

416 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je u presudi od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2019:691), na koju se pozivaju tužitelji, Opći sud odlučio u kontekstu u kojem je sama Komisija istaknula postojanje zasebnih segmenata unutar cjeline koju čine proizvodi obuhvaćeni ispitnim postupkom. U tom je kontekstu Opći sud utvrdio da je Komisija provela analizu sniženja cijena a da nije razlikovala segmente koje je ona ipak utvrdila. Osim toga, smatrao je da u svojoj analizi ta institucija nije uzela u obzir određene vrste proizvoda koje su prodavali proizvođači iz Unije u uzorku za koje ne postoji odgovarajuća vrsta uvezenih proizvoda. U tom je posebnom okviru u točki 74. navedene presude presuđeno da se, „u nedostatku posebnog obrazloženja u tom pogledu u pobijanoj uredbi, ne može isključiti da je 17 vrsta predmetnih proizvoda, koji čine 8 % obujma prodaje navedenih proizvođača i možda i u pogledu vrijednosti, s obzirom na variranje cijena između segmenata, sudjelovalo, u nezanemarivom dijelu, u sniženju cijena proizvođača iz Unije u uzorku”.

417 Ta je situacija različita od one u ovom slučaju, u kojoj Komisija nije utvrdila postojanje različitih segmenata na tržištu predmetnog proizvoda te je opširno objasnila svoj položaj u tom pogledu a da tužitelji nisu mogli podnijeti dokaze koji bi omogućili da se ta ocjena poništi ili dovede u sumnju.

418 Tužitelji smatraju da njihov drugi prigovor također podupiru zaključci koje je donijelo Žalbeno tijelo WTO-a u sporu „Kina – Mjere o uvođenju antidampinških pristojbi na bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika visokih performansi, HP-SSST′ podrijetlom iz Japana” (WT/DS 454/AB/R i WT/DS 460/AB/R, izvješće od 14. listopada 2015.).

419 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, tumačenja Sporazuma o primjeni članka VI. GATT-a (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.; u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum), koja se nalaze u Prilogu 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.), koje je donijelo to tijelo, ne mogu obvezivati Opći sud prilikom ocjene valjanosti pobijane uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 1. ožujka 2005., Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, t. 54.).

420 Osim toga, valja istaknuti da je u izvješću spomenutom u točki 418. ove presude Žalbeno tijelo WTO-a navelo da je tijelo za ispitni postupak, kako bi objektivno procijenilo učinak dampinškog uvoza na domaće cijene, trebalo donijeti dinamičku ocjenu kretanja i trendova cijena u odnosu između, s jedne strane, cijena dampinškog uvoza i, s druge strane, cijena istovjetnog domaćeg proizvoda tijekom razdoblja obuhvaćenog ispitnim postupkom i uzimajući u obzir sve relevantne dokaze, uključujući, kada je to prikladno, tržišni udio koji se odnosi na svaku vrstu proizvoda.

421 Međutim, tu tvrdnju treba staviti u njezin kontekst. U tom predmetu utvrđeno je da proizvode o kojima je riječ, odnosno bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika visokih performansi (HP-SSST), treba razlikovati u različitim segmentima na tržištu, koji odgovaraju različitim rasponima proizvoda čija zamjenjivost nije bila utvrđena. Osim toga, tijekom ispitnog postupka, kinesko tijelo za ispitni postupak navelo je da su se tijekom razdoblja obuhvaćenog ispitnim postupkom dampinški uvoz i unutarnja prodaja usredotočili na različite segmente tržišta HP-SSST-a. Naime, dok je većina kineske domaće proizvodnje HP-SSST-a odgovarala proizvodima kvalitete A, tržišni udio dampinškog uvoza proizvoda kvalitete A iznosio je 1,45 % 2008. i 0 % nakon tog datuma.

422 U tom posebnom kontekstu Žalbeno tijelo WTO-a smatralo je da kinesko tijelo za ispitni postupak ne može samo utvrditi, kao što je to učinilo, da je postojalo sniženje cijena za uvezene proizvode kvalitete B i C, nego je također trebalo voditi računa o relativnom tržišnom udjelu svakog proizvoda, A, B i C.

423 Situacija je u ovom slučaju različita s obzirom na to da, iako je Komisija predmetni proizvod podijelila na oznake PCN-a za potrebe usporedbe, predmetni proizvod obuhvaća raznovrsnost vrsta proizvoda koji ostaju zamjenjivi.

424 Tu je metodu uostalom potvrdilo Žalbeno tijelo WTO-a u svojem izvješću navedenom u točki 418. ove presude, s obzirom na to da je u točki 5.180. navelo da tijelo nadležno za ispitni postupak nije dužno, na temelju članka 3.2. Antidampinškog sporazuma, utvrditi postojanje sniženja cijena za svaku od vrsta proizvoda obuhvaćenih ispitnim postupkom ili u pogledu cijelog raspona robe koja čini istovjetan domaći proizvod.

425 U tim okolnostima valja smatrati da je postojanje marže sniženja cijena koja je utvrđena u rasponu od 31,6 do 39,2 %, koja se odnosi na 62,6 % prodaje proizvođača Unije u uzorku, dovoljno, u ovom slučaju, za zaključak o postojanju znatnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije u smislu članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe.

426 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti drugi prigovor i stoga treći dio drugog tužbenog razloga u cijelosti.

427 Budući da su odbijeni svi argumenti izneseni u okviru drugog tužbenog razloga, taj tužbeni razlog treba odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na odbijanje dostavljanja određenih podataka

428 U trećem tužbenom razlogu tužitelji prigovaraju Komisiji da im je odbila dostaviti podatke korisne za utvrđivanje dampinga i štete. Taj prigovor također je iznesen u okviru šestog dijela prvog tužbenog razloga.

– *Dopuštenost trećeg tužbenog razloga*

429 Prema Komisijinu mišljenju, treći tužbeni razlog treba proglasiti nedopuštenim u odnosu na sve tužitelje. S jedne strane, budući da CCCME nije zainteresirana strana u smislu Osnovne uredbe, ne može se pozivati na povredu postupovnih prava koja proizlaze iz navedene uredbe. S druge strane, budući da nisu sudjelovali u ispitnom postupku podnošenjem primjedbi i traženjem pristupa spisu koji nije povjerljiv, članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. ne mogu se pozivati na povredu postupovnih prava koja se odnose na nepriopćavanje podataka u odnosu na njih.

430 Kako bi se ispitala ta zapreka vođenju postupka, valja razlikovati tri slučaja, koji ovise o identitetu subjekta ili poduzetnika koji iznose taj tužbeni razlog.

431 Tako prvi slučaj koji treba ispitati jest onaj u kojem argument iznosi CCCME koji djeluje u vlastito ime.

432 U tom pogledu valja istaknuti da CCCME, s obzirom na to da je sudjelovao u ispitnom postupku i zatražio da sam raspolaže podacima navedenima u trećem tužbenom razlogu, raspolaže postupovnim pravima čiju zaštitu može tražiti u okviru ove tužbe.

433 U tim okolnostima, treći tužbeni razlog proglašava se dopuštenim u dijelu u kojem ga iznosi CCCME koji djeluje u vlastito ime.

434 Drugi slučaj koji treba ispitati jest onaj u kojem tužbeni razlog iznose članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I., koji dovode u pitanje pobijanu uredbu jer im nisu dostavljeni bitni podaci za zaštitu njihovih interesa.

435 U tom pogledu valja istaknuti da se te dvije kategorije sastoje od poduzetnika koji nisu dokazali da su sudjelovali u ispitnom postupku ili da su podnijeli zahtjeve za dostavu predmetnih podataka.

436 Međutim, iz Osnovne uredbe, a osobito iz njezina članka 5. stavka 10. proizlazi da, s obzirom na to da institucije nisu u mogućnosti utvrditi sve poduzetnike koji mogu biti zainteresirani za antidampinški postupak i tako utvrditi kojima bi se podaci čije je otkrivanje dopušteno morali dostaviti, na zainteresiranim stranama je da se jave i navedu svoj interes za obavješćivanje i sudjelovanje u ispitnom postupku.

437 Kao što to navodi sudska praksa, te stranke moraju omogućiti institucijama da ocijene poteškoće koje im može uzrokovati nedostatak elementa u podacima koji su im stavljeni na raspolaganje, s obzirom na to da se pred sudom Unije ne mogu žaliti na to da im podaci nisu stavljeni na raspolaganje ako tijekom ispitnog postupka institucijama nisu podnijele nikakav zahtjev koji se na njega odnosi (vidjeti presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće T-424/13, EU:T:2016:378, t. 93. i navedenu sudsku praksu).

438 Slijedom toga, treći tužbeni razlog ne može se smatrati dopuštenim u pogledu članova CCCME-a i drugih pravnih osoba čija se imena nalaze u Prilogu I., ako ti poduzetnici traže poništenje pobijane uredbe zato što im nisu dostavljeni podaci koji su trebali biti dostavljeni.

439 Naposljetku, treći i posljednji slučaj koji treba razmotriti jest onaj u kojem tužbeni razlog iznose članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I., ističući da u pogledu CCCME-a nisu poštovana prava obrane.

440 U tom pogledu valja podsjetiti na to da u skladu sa sudskom praksom povreda prava obrane čini nezakonitost koja je po prirodi subjektivna (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2010., CNOP i CCG/Komisija, T-23/09, EU:T:2010:452, t. 45.), zbog čega se na nju može pozvati sama osoba na koju se ona odnosi, a da to ne može učiniti druga stranka (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2010., ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija, T-62/08, EU:T:2010:268, t. 186.).

441 Stoga valja smatrati da se, u skladu s tom sudskom praksom, druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. pred sudom Unije ne mogu pozvati na povredu postupovnih prava koja su tijekom ispitnog postupka dodijeljena CCCME-u.

442 Prema mišljenju tužiteljâ, pravo Unije članovima udruženja ipak omogućuje da se pozivaju na povredu postupovnih prava koje ono ostvaruje ako je navedeno udruženje tijekom ispitnog postupka djelovalo u njihovo ime pred Komisijom, s obzirom na to da u tom slučaju oni u konačnici zahtijevaju zaštitu svojih vlastitih prava koje je udruženje tijekom te upravne faze ostvarivalo u njihovo ime.

443 U tom pogledu valja istaknuti da je sudska praksa priznala mogućnost da udruženje ostvaruje postupovna prava nekih svojih članova tijekom antidampinškog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 36.).

444 Međutim, ta mogućnost u skladu s tom istom sudskom praksom podliježe uvjetu da je tijekom ispitnog postupka subjekt izrazio namjeru djelovanja u svojstvu zastupnika nekih njegovih članova, što pretpostavlja da su oni tada bili utvrđeni i da može dokazati da je od njih primio punomoć koja mu omogućuje ostvarivanje tih postupovnih prava u njihovo ime.

445 Međutim, iz spisa proizlazi da se u ovom slučaju CCCME Komisiji tijekom ispitnog postupka nije predstavio kao takav, nego je, naprotiv, djelovao tijekom cijelog postupka kao subjekt koji predstavlja kinesku industriju promatranu kao cjelinu.

446 U očitovanjima koja je 15. rujna 2017. podnio o Privremenoj uredbi, CCCME je tako istaknuo sljedeće:

„Interes CCCME-a odgovara interesu kineske industrije lijevanog željeza u cjelini. Taj interes se može podudarati, a često je tako, s interesima različitih kineskih proizvođača izvoznika dotičnog proizvoda, ali je različit i premašuje te pojedinačne interese. Konkretno, članovi CCCME-a nisu samo kineski proizvođači izvoznici u uzorku nego i kineski proizvođači izvoznici koji nisu uključeni u uzorak i koji će stoga podlijegati stopi koja se primjenjuje na ‚ostala društva koja surađuju nabrojana u prilogu' ili ‚ sva druga društva'. Njegovi članovi također uključuju društva koja u ovoj fazi ne izvoze predmetni proizvod u Europsku uniju (‚EU'), ali bi to mogla predvidjeti u budućnosti. Cilj je sudjelovanja CCCME-a u ovom ispitnom postupku očuvanje zajedničkog interesa njegovih članova i kineske industrije (izvoznice) lijevanog željeza, za razliku od pojedinačnih interesa njegovih članova. Te pojedinačne interese navode sami različiti kineski proizvođači (izvoznici), od kojih neki pojedinačno sudjeluju u ovom postupku."

447 U tim okolnostima, ne može se smatrati da su ispunjeni zahtjevi predviđeni sudskom praksom kako bi se članovima udruženja omogućilo da pokrenu postupak zaštite postupovnih prava koja je CCCME ostvarivao tijekom upravne faze.

448 Tužitelji su na raspravi predložili da dostave punomoći koje su članovi CCCME-a dali kako bi CCCME-u mu omogućili i od njega zatražili da se u njihovo ime pozove na postupovna prava koja mogu isticati.

449 Međutim, taj dokazni prijedlog treba smatrati bespredmetnim u toj fazi postupka jer su tijekom ispitnog postupka te punomoći, ako su postojale, morale biti podnesene kako bi se Komisiji omogućilo da predmetnim poduzetnicima dodijeli postupovna prava koja su mogli zahtijevati.

450 S obzirom na prethodne elemente, Opći sud smatra da treći tužbeni razlog može istaknuti CCCME koji djeluje u vlastito ime kao udruženje koje predstavlja cijelu kinesku industriju, odbacivši kao nedopuštene argumente koje su u okviru tog tužbenog razloga iznijeli članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I.

– *Odnos između prava obrane i obveze povjerljivosti*

451 U pogledu merituma valja istaknuti da u skladu sa sudskom praksom proizlazi da poštovanje prava obrane u svakom postupku pokrenutom protiv neke osobe koji može rezultirati aktom koji negativno utječe na prava, predstavlja temeljno načelo prava Unije koje mora biti zajamčeno, pa i onda kada ne postoje nikakva postupovna pravila (vidjeti presudu od 1. listopada 2009., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Vijeće, C-141/08 P, EU:C:2009:598, t. 83. i navedenu sudsku praksu).

452 Prema mišljenju Suda, ovo je načelo od ključnog značenja u antidampinškim ispitnim postupcima (vidjeti presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 77. i navedenu sudsku praksu).

453 Na temelju navedenog načela, predmetnim poduzetnicima mora se omogućiti da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište, s jedne strane, o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te, s druge strane, o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampinške prakse i štete koja njome nastaje (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 76. i navedena sudska praksa).

454 U tom okviru, institucije Unije moraju djelovati s dužnom pažnjom na način da predmetnim poduzetnicima daju korisne naznake za obranu njihovih interesa, pri čemu raspolažu određenom slobodom da bi, ovisno o slučaju po službenoj dužnosti, izabrale pravila koja im se čine odgovarajuća za takvu komunikaciju (presude od 27. lipnja 1991., Al-Jubail Fertilizer/Vijeće, C-49/88, EU:C:1991:276, t. 17., i od 3. listopada 2000., Industrie des poudres sphériques/Vijeće, C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 99.; vidjeti također u tom smislu presudu od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 30.).

455 Ta su načela provedena u Osnovnoj uredbi koja predviđa sustav jamstava koji ostvaruje dva cilja, odnosno, s jedne strane, omogućiti zainteresiranim stranama da učinkovito brane svoje interese i, s druge strane, očuvati povjerljivost podataka prikupljenih tijekom ispitnog postupka (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 96.).

456 Pravila koja se odnose na ta dva cilja ispituju se u sljedećim točkama.

457 Što se tiče prvog cilja, postupovna jamstva kojima se osigurava pravo zainteresiranih stranaka na informiranje određena su najprije u članku 6. stavku 7. i zatim u članku 20. Osnovne uredbe (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 97.).

458 Tako je člankom 6. stavkom 7. Osnovne uredbe predviđeno da zainteresirane stranke, uključujući izvoznike i udruženja koja ih predstavljaju, mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je dostavila bilo koja stranka na koju se odnosi ispitni postupak, pod uvjetom da to nisu interni dokumenti koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi te se koriste u ispitnom postupku (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 98.).

459 Članak 20. Osnovne uredbe pak utvrđuje dva trenutka za priopćenje zainteresiranim strankama, uključujući izvoznike i njihova predstavnička udruženja, posebnih podataka o bitnim činjenicama i razmatranjima na kojima se mogu temeljiti antidampinške mjere, tj., s jedne strane, nakon uvođenja privremenih mjera i, s druge strane, prije uvođenja konačnih mjera (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 99.).

460 Što se tiče drugog cilja, Osnovna uredba utvrđuje pravila koja treba slijediti radi poštovanja povjerljivosti podataka prikupljenih tijekom ispitnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 103.).

461 U tom kontekstu, članak 19. stavak 1. Osnovne uredbe uspostavlja načelo prema kojem sa svim podacima koji su povjerljivi tijela trebaju postupati kao s takvima.

462 Ti su podaci povjerljivi po svojoj prirodi ili zato što su ih kao takve odredile osobe ili subjekti koji su ih dostavili. U prvoj su kategoriji podaci čija bi objava davala znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imala znatne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je ona primila podatke. Što se tiče druge kategorije, članak 19. stavak 5. prva rečenica Osnovne uredbe zabranjuje Komisiji, državama članicama i njihovim dužnosnicima da otkriju podatke koje je pružila osoba ili subjekt koji je zatražio povjerljivo postupanje s njima, bez njegova posebnog odobrenja.

463 U skladu s člankom 19. stavkom 5. drugom rečenicom Osnovne uredbe, zabrana otkrivanja također se primjenjuje na razmjene podataka između Komisije i država članica ili interne dokumente tijela Unije ili njezinih država članica, jedine dopuštene iznimke su kada je to izričito predviđeno Osnovnom uredbom.

464 Budući da su tako predstavljena dva cilja propisa, valja istaknuti da pravo Unije sadržava smjernice o načinu na koji ih se može izraziti (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 105.).

465 Određene odredbe u Osnovnoj uredbi naglašavaju važnost povjerljivosti. Tako članak 6. stavak 7. te uredbe, naveden u točki 458. ove presude, navodi da povjerljiva priroda podataka koje je u ispitnom postupku pružila dotična stranka onemogućuje zainteresiranim strankama da pristupe tim podacima. Nadalje, člankom 20. stavkom 4. te uredbe predviđeno je da se konačna objava daje „uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka” (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 105.).

466 Međutim, sudska praksa pojašnjava da zahtjev u pogledu poštovanja povjerljivih podataka ne može prava obrane lišiti njihova bitnog sadržaja (vidjeti u tom smislu presudu od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 29.).

467 Kako bi se prikazala oba cilja, članak 19. stavak 2. Osnovne uredbe pojašnjava da, kad se povjerljivi podaci dostave, stranka koja zahtijeva povjerljivost mora dostaviti sažetak koji nije povjerljiv, pri čemu taj sažetak mora biti dovoljno detaljan kako bi zainteresiranim strankama omogućio razumijevanje suštine dostavljenih podataka.

468 S istim ciljem poštovanja prava obrane kada povjerljivost isključuje objavu podataka, članak 19. stavak 4. Osnovne uredbe nalaže institucijama da objave opće podatke, posebno razloge na kojima se temelje odluke donesene prema Osnovnoj uredbi.

469 Upravo s obzirom na ta načela i odredbe treba provjeriti je li CCCME bio u mogućnosti učinkovito iznijeti svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija uzela u obzir, pri čemu, kada treba pomiriti zahtjeve povjerljivosti i pravo zainteresiranih stranaka na pristup informacijama, dotične institucije moraju ocijeniti, s obzirom na te podatke,

konkretan položaj zainteresirane stranke i osobito položaj koji ta zainteresirana stranka ima na razmatranom tržištu u odnosu na položaj osobe koja je pružila podatke (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 199.).

470 U tom ispitivanju uzastopno će se ispitati tri dijela od kojih se sastoji tužbeni razlog.

– *Prvi dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na zahtjev za dostavu Komisijina izračuna*

471 U prvom dijelu CCCME prigovara Komisiji da mu nije dostavila detalje izračuna uobičajene vrijednosti, dampinških marži, učinaka kineskog uvoza na cijene, štetu i razinu uklanjanja štete. CCCME smatra da posjedovanje detaljnih Komisijinih izračuna i podataka na temelju kojih su dobiveni, zainteresiranim stranama može omogućiti da podnesu primjedbe koje su korisnije za njihovu obranu. Naime, te stranke tako mogu točno provjeriti kako se Komisija koristila navedenim podacima te ih usporediti s vlastitim izračunima, što im omogućuje da otkriju moguće pogreške koje je Komisija napravila, koje bi inače ostale neotkrivene.

472 Komisija ne osporava da izračuni koje je CCCME zatražio mogu predstavljati osnovne činjenice i razmatranja u smislu članka 20. stavka 2. Osnovne uredbe za zainteresirane stranke kao što su proizvođači izvoznici, koji bi mogli biti predmet antidampinških mjera o kojima je riječ. Međutim, drži da se CCCME ne može smatrati zainteresiranom strankom u smislu Osnovne uredbe jer taj subjekt sam nije aktivan kao proizvođač ili trgovac predmetnog proizvoda. Prema mišljenju Komisije, obveza pružanja podataka je manje obuhvatna za predstavnička udruženja nego za zainteresirane strane, osobito za proizvođače izvoznike.

473 U tom pogledu najprije valja utvrditi sadržavaju li izračuni kojima je CCCME zatražio pristup povjerljive podatke u smislu članka 19. stavka 1. Osnovne uredbe kako mu je prigovorila Komisija tijekom ispitnog postupka.

474 Što se tiče izračuna uobičajene vrijednosti, Komisija je u pobijanoj uredbi objasnila da su se različite metode izračuna koristile ovisno o predviđenom slučaju. Tako je prvi slučaj koji je uzet u obzir onaj u kojem je vrsta izvezenog proizvoda bila istovjetna ili usporediva s vrstom proizvoda koji se proizvodi na indijskom tržištu, pri čemu se ističe da je Republika Indija izabrana kao treća zemlja tržišnog gospodarstva koja služi kao referentna vrijednost za izračun uobičajene vrijednosti. U tom su slučaju primijenjene različite metode ovisno o tome je li se vrsta proizvoda o kojoj je riječ prodavala u reprezentativnim količinama na indijskom tržištu ili ne. Naime, kada je vrsta proizvoda koji se prodaje bila u reprezentativnim količinama na indijskom tržištu, što se konkretno tiče vrste proizvoda koju prodaje indijski proizvođač, Komisija je upotrijebila prodajne cijene u uobičajenom tijeku trgovine. Kada se vrsta predmetnog proizvoda nije prodavala u reprezentativnim količinama na indijskom tržištu, što se tiče svih drugih vrsta proizvoda istovjetnih ili usporedivih s vrstama izvezenih proizvoda, Komisija je još razlikovala ovisno o tome je li se vrsta proizvoda prodavala „u dovoljnoj količini” od strane barem indijskog proizvođača, u kojem je slučaju koristila prodajne cijene u uobičajenom tijeku trgovine (u daljnjem tekstu: druga metoda) ili ovisno o tome da vrsta proizvoda nije bila prodavana, ali ju je proizvodio barem jedan indijski proizvođač, u kojem slučaju je izračunala uobičajenu vrijednost na temelju troškova proizvodnje, uvećanih za troškove POA i dobiti povezane s domaćim prodajama tog indijskog proizvođača izvršenim tijekom uobičajenog tijeka trgovine (u daljnjem tekstu: treća metoda). Drugi slučaj je onaj u kojem vrsta izvezenog proizvoda nije bila istovjetna ili usporediva s vrstom proizvoda koji se proizvodi na indijskom tržištu. U tom slučaju Komisija je upotrijebila uobičajenu vrijednost koja se temelji na prodaji svih vrsta proizvoda iz iste sirovine (duktilno ili sivo lijevano željezo) koju su indijski proizvođači ostvarili na domaćem tržištu u okviru uobičajenog tijeka trgovine.

475 S obzirom na ta objašnjenja, valja utvrditi da se izračuni uobičajene vrijednosti kojima je CCCME zatražio pristup odnose na prodajne cijene i troškove proizvodnje, troškove POA i dobit indijskih proizvođača, razvrstane po vrsti proizvoda.

476 Međutim, elementi kao što su troškovi proizvodnje, troškovi POA ili dobit u ovom slučaju su povjerljivi po svojoj prirodi u smislu članka 19. stavka 1. Osnovne uredbe, s obzirom na to da bi, kao što je to navedeno u toj odredbi, poznavanje tih podataka od strane trećih osoba u vođenju poslova moglo znatno pogodovati konkurentu ili imati znatan nepovoljni učinak na osobu koja je dala informaciju (vidjeti točku 462. ove presude).

477 U svakom slučaju, valja utvrditi da su stranke u ispitnom postupku te podatke, s obzirom na to da su bili uključeni u ograničenu verziju upitnika koji je dostavljen Komisiji, kao i cijene, dostavile povjerljivo, što dovodi do obveze tijela koja su imala saznanja o tim podacima da poštuju tu povjerljivost jer bi inače došlo do povrede članka 19. stavaka 1. i 5. Osnovne uredbe (vidjeti točku 462. ove presude).

478 Isto se utvrđenje nameće i za druge izračune koje je zatražio CCCME.

479 Tako se izračuni dampinških marži, s obzirom na to da se sastoje od usporedbe uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, odnose na podatke povjerljive prirode indijskih i kineskih proizvođača izvoznika čije se cijene uspoređuju.

480 Također, izračuni štete, uključujući, u tom okviru, izračune učinaka kineskog uvoza na cijene uključuju povjerljive podatke. S jedne strane, izračuni sniženja cijena, koji omogućuju ocjenu učinka uvoza na cijene proizvoda na tržištu Unije, proizlaze iz usporedbe izvoznih cijena kineskih proizvođača izvoznika u uzorku i cijena sličnih modela ili proizvoda proizvođača Unije u uzorku. S druge strane, šteta nanesena industriji Unije procjenjuje se uzimajući u obzir utjecaj uvoza na industriju Unije. Na temelju toga, podaci o povjerljivosti industrije Unije, to jest podaci proizvođača Unije u uzorku u vezi s cijenama i čimbenicima koji utječu na cijene, troškove radne snage, zalihe, profitabilnost, novčane tokove, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala, prikupljaju se i analiziraju u pogledu mikroekonomskih pokazatelja koje procjenjuje Komisija. Isto vrijedi i za podatke proizvođača industrije Unije koji se odnose na proizvodnju, proizvodne kapacitete, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje, tržišni udio, rast, zaposlenost i produktivnost, što se tiče makroekonomskih pokazatelja koje procjenjuje Komisija.

481 Naposljetku, i dalje u istom smislu, izračuni razine uklanjanja štete odnose se i na povjerljive podatke jer proizlaze iz usporedbe izvoznih cijena i odgovarajućih neštetnih cijena koje primjenjuje industrija Unije.

482 Tako iz gore navedene analize proizlazi da su svi izračuni koje je zatražio CCCME povjerljivi tako da zaslužuju zaštitu.

483 Međutim, valja podsjetiti na to da, kada se podaci ne mogu dostaviti zbog njihove povjerljivosti, članak 19. stavci 2. do 4. Osnovne uredbe, s jedne strane, obvezuje dotične stranke da dostave sažetak tih podataka koji nije povjerljiv svaki put kad je to moguće i, s druge strane, obvezuje Komisiju da otkrije opće podatke, osobito razloge na kojima se temelje odluke donesene prema Osnovnoj uredbi.

484 Stoga valja utvrditi je li, s obzirom na podatke koji su mu dostavljeni, CCCME bio u mogućnosti, kao što to zahtijeva sudska praksa, pružiti korisne naznake za svoju obranu.

485 Prilikom tog ispitivanja valja uzeti u obzir dva aspekta, odnosno, s jedne strane, podatke kojima je konkretno raspolagao CCCME i, s druge strane, svojstvo koje je potonji imao tijekom ispitnog postupka (vidjeti sudsku praksu navedenu u točki 469. ove presude). Ti se aspekti ispituju u nastavku.

486 Što se tiče prvog od tih aspekata, valja istaknuti da je Komisija, kad je riječ o izračunu uobičajene vrijednosti, kako bi zaštitila komercijalno osjetljive informacije indijskih proizvođača koji surađuju, ali i kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, dostavila CCCME-u opis metode izračuna uobičajene vrijednosti koja se primjenjuje ovisno o slučajevima spomenutima u točki 474. ove presude i određenim podacima koji se odnose na rezultat tih izračuna. Tako ga je Komisija obavijestila da se taj rezultat nalazi u rasponu između 3000 do 4000 juana renminbija (CNY) i 8000 do 9000 CNY ovisno o vrsti proizvoda. Nakon zahtjeva CCCME-a, Komisija je također navela, u točki 61. svojih završnih zaključaka i u uvodnoj izjavi 67. pobijane uredbe, da je zbroj troškova POA i dobiti koji su dodani u okviru treće metode iznosio između 1 i 10 % prometa za proizvode od sivog lijevanog željeza i između 10 % i 20 % prometa za proizvode od duktilnog lijevanog željeza.

487 Za izračune dampinške marže CCCME je bio upoznat s metodom koju je koristila Komisija, odnosno, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 92. Privremene uredbe, da je potonja izračunala dampinšku maržu proizvođača izvoznika u uzorku uspoređujući ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda utvrđene za analognu zemlju s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste dotičnog proizvoda. Komisija je tako dobila dampinšku maržu po vrsti proizvoda. Zatim je izračunala dampinšku maržu po proizvođaču izvozniku u uzorku ovisno o vrstama proizvoda koje je on prodavao. CCCME je obaviješten o tome da iz rezultata tih izračuna proizlaze dampinške marže između 15,5 i 38,1 %.

488 Za izračun sniženja cijena, CCCME je, kao što je to navedeno u uvodnim izjavama 127. i 128. Privremene uredbe, bio obaviješten o tome da je Komisija utvrdila sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka uspoređujući ponderirane prosječne prodajne cijene po vrsti proizvoda triju proizvođača iz Unije u uzorku koje su naplaćene nepovezanim kupcima na tržištu Unije, prilagođene na razinu „franko tvornica”, i odgovarajuće ponderirane prosječne cijene po vrsti proizvoda uvoza pet proizvođača izvoznika iz Narodne Republike Kine u uzorku prema prvom nepovezanom kupcu na tržištu Unije, utvrđene na temelju „cijena troškova, osiguranja i vozarina” (CIF) uz odgovarajuće prilagodbe za carinske pristojbe od 1,7 % za proizvode od sivog željeza i 2,7 % za proizvode od duktilnog željeza. Komisija je dodala da je usporedba cijena izvršena prema vrsti proizvoda za transakcije na istoj razini trgovine, nakon potrebnog usklađivanja i odbijanja rabata i popusta. Rezultat te usporedbe izražen je u postotku prihoda koji su tri proizvođača iz Unije u uzorku ostvarila tijekom razdoblja ispitnog postupka te su pokazali marže sniženja cijena u rasponu između 35,4 i 42,7 %, koje su zatim prilagođene kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 122. pobijane uredbe.

489 Za izračune na kojima se temelji ispitivanje mikroekonomskih i makroekonomskih pokazatelja, koji omogućuju ocjenu štete nastale industriji Unije, CCCME je dobio ukupne brojke po pokazateljima i po godini, navedene u uvodnim izjavama 137. do 166. Privremene uredbe.

490 Naposljetku, što se tiče izračuna razine uklanjanja štete, CCCME je obaviješten o činjenici da je Komisija, kako bi utvrdila dobit koju u normalnim uvjetima tržišnog natjecanja razumno može ostvariti industrija Unije, ispitala dobit ostvarenu od prodaje nepovezanim kupcima. Ciljna dobit privremeno je određena na 5,3 %, u skladu s dobiti od prodaje nepovezanim kupcima iz 2013. Komisija je u tom pogledu pojasnila da je s obzirom na velik porast dampinškog uvoza u 2014., nakon čega se taj uvoz stabilizirao, uzimala u obzir da razina dobiti iz 2013. odražava dobit koja je mogla biti ostvarena u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, tj. ako ne bi bilo dampinškog uvoza. Komisija je zatim utvrdila razinu uklanjanja štete na temelju usporedbe ponderirane prosječne uvozne cijene kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, primjereno prilagođene za troškove uvoza i carine, kako je utvrđena za izračune sniženja cijena, s ponderiranom prosječnom neštetnom cijenom istovjetnog proizvoda koji su tijekom razdoblja ispitnog postupka na tržištu Unije prodavali proizvođači iz Unije u uzorku. Sve razlike proizašle iz te usporedbe izražene su kao postotak ponderirane prosječne uvozne vrijednosti CIF. Rezultat tih izračuna doveo je do postotka između 70,7 i 80,7 %.

491 Što se tiče drugog aspekta koji treba uzeti u obzir kako bi se utvrdilo jesu li CCCME-u dostavljeni podaci koji su mu potrebni za ostvarivanje njegovih prava obrane, valja podsjetiti na to da taj subjekt nije proizvođač izvoznik u uzorku. Stoga se on ne nalazi u situaciji subjekata čije je individualizirane podatke, koje su oni sami dostavili Komisiji, ta institucija upotrijebila u svojim izračunima kako bi provela utvrđenja koja se zahtijevaju Osnovnom uredbom. Dakle, tim subjektima Komisija dostavlja izračune, svaki u dijelu koji se na njega odnosi, čiji se jedan dio odnosi na podatke koji su im svojstveni i koji ne predstavljaju problem povjerljivosti u odnosu na njih, a drugi dio na povjerljive podatke indijskih proizvođača ili proizvođača Unije. U situaciji poput njihove, ta objašnjenja omogućuju im da s Komisijinim objašnjenjima razumiju pristojbe koje su im nametnute, pri čemu ta objašnjenja moraju biti što je moguće detaljnija i preciznija, kako bi im se omogućilo da, ovisno o slučaju, osporavaju Komisijine izbore.

492 Kao što je to navedeno u točki 58. ove presude, CCCME je tijekom ispitnog postupka imao status zainteresirane strane u smislu Osnovne uredbe. On je u okviru ispitnog postupka, prema predstavljanju koje je sam iznio na početku postupka, djelovao kao udruženje koje predstavlja sve kineske proizvođače koji djeluju u predmetnom sektoru u Narodnoj Republici Kini, odnosno velik broj poduzetnika. Na temelju toga on ne može zahtijevati prikupljanje svih podataka o određenim kineskim proizvođačima izvoznicima bez njihova odobrenja. Osim toga, ne može tvrditi ni da ima pristup povjerljivim podacima indijskih proizvođača i proizvođača Unije čija odluka o suradnji u ispitnom postupku ovisi osobito o jamstvima povjerljivosti koja su im dana. Dopustiti CCCME-u da dobije pristup koji je toliko širok kao onaj koji je zatražio ne odgovara zahtjevima poštovanja povjerljivosti koje Osnovna uredba nalaže institucijama Unije.

493 Iz toga proizlazi da je u ovom slučaju Komisija mogla, kao što je to i učinila, CCCME-u dostaviti informacije koje su istodobno precizne i objedinjene kako bi poštovala obveze povjerljivosti u pogledu izračuna koje je izvršila.

494 Osim toga, Komisija je nakon komentara CCCME-a izmijenila svoju metodu izračuna uobičajene vrijednosti, osobito drugu i treću metodu, tj. onu koja se primjenjuje kada je vrsta izvezenog proizvoda istovjetna ili usporediva s vrstom proizvoda koji se proizvodi i prodaje na indijskom tržištu u maloj količini odnosno onu koja se primjenjuje kada se vrsta proizvoda ne prodaje, ali ga proizvodi barem jedan indijski proizvođač u uzorku. Komisija je naposljetku izračunala uobičajenu vrijednost na temelju prodajnih cijena koje su primjenjivali ti prodavatelji (druga metoda), kao što je to objašnjeno u uvodnoj izjavi 66. pobijane uredbe, i na temelju troškova proizvodnje, uvećane za troškove POA kao i dobit vezanu uz domaće prodaje koje je dotični indijski proizvođač ostvario u uobičajenom tijeku trgovine (treća metoda), kao što je to objašnjeno u uvodnoj izjavi 67. pobijane uredbe, a ne, kao što je prije, na temelju uobičajene vrijednosti izračunane na temelju prosječnog troška proizvodnje istovjetnog proizvoda svakog indijskog proizvođača. CCCME je također mogao osporavati izračun uobičajene vrijednosti prema toj trećoj metodi i, konkretnije, uzimanje u obzir troškova POA i dobiti jednog indijskog proizvođača, iako je argumentacija CCCME-a odbijena, kao što je to navedeno u uvodnim izjavama 70. do 72. pobijane uredbe.

495 U tim okolnostima valja smatrati da je Komisija u ovom slučaju mogla valjano odbiti CCCME-u, koji djeluje kao udruženje koje predstavlja kinesku industriju, pristup pojedinostima izračuna uobičajene vrijednosti, dampinške marže, učinaka kineskog uvoza na cijene, štete i razine uklanjanja štete koju je on zatražio tijekom ispitnog postupka, da je, uz informacije koje su mu dostavljene i koje su navedene u točkama 486. do 490. ove presude, CCCME, kao udruženje koje predstavlja kinesku industriju, raspolagao osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je Komisija namjeravala preporučiti uvođenje konačnih mjera i da mu je, uz istodobno očuvanje povjerljivosti predmetnih podataka, Komisija pružila mogućnost da učinkovito iznese svoje stajalište u tom pogledu.

496 Protiv tog se stajališta CCCME poziva na dvije presude.

497 Kao prvo, CCCME se poziva na presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) u kojoj je Opći sud presudio da je Komisija povrijedila tužiteljeva prava obrane time što mu je odbila dostaviti pojedinosti izračuna uobičajene vrijednosti za svaku pojedinu vrstu proizvoda i rezultat tih izračuna.

498 U tom pogledu valja istaknuti da su činjenice iz predmeta u kojem je donesena presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) na koju se poziva CCCME različite od onih u predmetu o kojem je riječ u ovom slučaju. S jedne strane, prvi se predmet odnosio na proizvođača izvoznika u uzorku, a ne na udruženje koje predstavlja cijelu industriju kao što je to CCCME, koje se zbog razloga navedenih u točkama 491. i 492. ove presude nalazi u drukčijoj situaciji od situacije takvog proizvođača izvoznika. S druge strane, do poništenja koje je proglasio Opći sud u tom predmetu došlo je u svakom slučaju u specifičnom kontekstu u kojem je proizvođač iz analogne zemlje čiji su podaci preuzeti u tim izračunima odobrio objavu podataka na kojima su se temeljili ti izračuni. Kao što to ističe Komisija, Opći je sud u presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) stoga osudio njezino odbijanje, iako je subjekt koji je pružio podatke prihvatio njihovo otkrivanje, smatrajući da je institucija mogla prihvatiti ono što je prihvatio subjekt. U ovom slučaju, takva situacija ne postoji jer indijski proizvođači, osobito, nisu dali pristanak za takvo otkrivanje svojih podataka.

499 Kao drugo, CCCME se poziva na presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), u kojoj se Opći sud, kako bi proglasio poništenje pobijane uredbe, oslonio na činjenicu da je Komisija odbila pružiti informacije o izračunu uobičajene vrijednosti, osobito o izvoru cijena korištenih za dotični proizvod kao i o čimbenicima koji utječu na usporedbu cijena.

500 U tom pogledu valja ponovno istaknuti razlike između ovog predmeta i onog u kojem je donesena presuda od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372). Naime, potonji se ponovno odnosio na situaciju, različitu od one udruženja koje predstavlja cijelu industriju, proizvođača izvoznika obuhvaćenog ispitnim postupkom. Osim toga, doseg te presude nije toliko opsežan kao što to tvrdi CCCME. Najprije, poništenje o kojem je odlučio Opći sud odnosilo se na odbijanje dostave posebnih informacija o izračunu uobičajene vrijednosti, odnosno informacija o razlici u cijeni između vinske kiseline DL (predmet ispitnog postupka) i vinske kiseline L+ (proizvod u analognoj zemlji), a da u navedenoj presudi nije bilo riječi o priopćavanju samih cijena. Nadalje, poništenje je opravdano činjenicom da se Komisijino odbijanje pružanja tih posebnih informacija nije temeljilo na valjanom razlogu. Naime, Komisija nije opravdala svoje odbijanje tijekom upravnog postupka. Ona je pred Općim sudom objasnila da u konačnici tražena informacija nije bila dostavljena zbog povjerljivosti. Međutim, prema mišljenju Općeg suda, takvo se objašnjenje ne može prvi put iznijeti pred njim. Ono je trebalo biti izloženo tužitelju tijekom upravnog postupka. Tako iz gore navedene presude proizlazi da Opći sud nije isključio da se Komisija, da je pravilno obrazložila svoje odbijanje dostavljanja u fazi upravnog postupka, mogla protiviti pristupu tužitelja predmetnim informacijama.

501 Na temelju prethodno navedenog, valja zaključiti da CCCME, kao udruženje koje predstavlja kinesku industriju, ne može imati pristup detaljnim izračunima uobičajene vrijednosti, dampinškim maržama, učinaka kineskog uvoza na cijene, štete i razine uklanjanja štete jer se oni odnose na povjerljive informacije. Iz okolnosti predmetnog slučaja proizlazi da su tom subjektu informacije koje je dobio u vezi s osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je Komisija namjeravala donijeti konačne mjere omogućile da učinkovito brani svoje interese kao udruženje koje predstavlja kinesku industriju.

502 Tijekom ispitnog postupka CCCME je zatražio da njegovi odvjetnici mogu pristupiti gore navedenim informacijama uz uvjet da poštuju povjerljivost tih podataka.

503 U tom pogledu valja istaknuti da takav način nije predviđen Osnovnom uredbom, dok, kao što je to navedeno u točkama 467. i 468. ove presude, ta uredba precizno utvrđuje ono što moraju učiniti institucije i stranke koje raspolažu predmetnim informacijama ako su te informacije povjerljive. Budući da su institucije i stranke u pitanju poštovali zahtjeve koji su im postavljeni u tom okviru, ne treba sankcionirati Komisijinu odluku o odbijanju takvog pristupa.

504 Stoga valja odbiti prvi dio trećeg tužbenog razloga.

– Drugi dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na zahtjev za dostavu izračuna u objedinjenom obliku

505 U drugom dijelu, koji je podredan u odnosu na prvi, CCCME tvrdi da je Komisija trebala barem dostaviti izračune iz prvog dijela u objedinjenom obliku, osobito kad je riječ o, s jedne strane, izračunima uobičajene vrijednosti, učincima kineskog uvoza na cijene i razine uklanjanja štete i, s druge strane, o procjenama makroekonomskih pokazatelja.

506 Komisija zahtijeva da se taj dio odbije.

507 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da podnošenje povjerljivih podataka u objedinjenom obliku ne znači nužno da više nisu povjerljivi. To je tako u ovom slučaju osobito s izračunima uobičajene vrijednosti. Komisija je u tom pogledu pravilno istaknula da, s obzirom na to da je za određene vrste proizvoda upotrijebila podatke samo jednog indijskog proizvođača i da su se za ostale podaci odnosili na najviše dva ili tri indijska proizvođača, skup podataka ne može u dovoljnoj mjeri jamčiti nemogućnost utvrđivanja pojedinačnih podataka tih proizvođača. Isto vrijedi i kad je riječ o procjenama koje se odnose na makroekonomske pokazatelje koje su podnositelji pritužbe izvršili u pogledu situacije preostalih proizvođača. U tom je smislu Opći sud već presudio da se procijenjena proizvodnja dotičnih proizvođača iz Unije, na koju se Komisija oslonila u okviru izračuna potrošnje, pravilno smatrala povjerljivom, s obzirom na to da se temeljila na poznavanju tržišta koje su imali podnositelji pritužbe. Opći sud je tako smatrao da je Komisija, ograničavajući se na pružanje brojke ukupne proizvodnje, postupila u skladu s Osnovnom uredbom (presuda od 25. listopada 2011., CHEMK i KF/Vijeće, T-190/08, EU:T:2011:618, t. 231.).

508 Kao drugo, valja naglasiti da, kao što je to istaknula Komisija, izračuni provedeni za potrebe ispitnog postupka i utvrđenja koja zahtijeva Osnovna uredba ne znače da je ona u svakom slučaju raspolagala objedinjenim rezultatima za sve dotične proizvođače.

509 Tako je Komisija u uvodnoj izjavi 24. pobijane uredbe navela da izračuni sniženja cijena u objedinjenom obliku koje je zatražio CCCME nisu postojali jer je sniženje cijena izračunano samo po vrsti proizvoda proizvođača izvoznika. Svaki kineski proizvođač izvoznik u uzorku tako je primio izračune sniženja cijena za svaku od vrsta proizvoda koje je izvozio.

510 Točno je da Komisija može biti dužna izraditi dokument kako bi zajamčila prava obrane stranke (vidjeti po analogiji presudu od 27. studenoga 2019., Izuzquiza i Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

511 Međutim, ta se obveza ne može proširiti na obvezu Komisije da u ovom slučaju izradi dokument, za stranku kao što je CCCME, odnosno udruženje koje predstavlja kinesku industriju, kako bi joj se omogućilo da raspolaže svim podacima na temelju kojih su predviđene mjere trgovinske zaštite, jer bi se inače Komisiji naložili zahtjevi koji premašuju zahtjeve predviđene Osnovnom uredbom u pogledu organizacije povjerljivosti podataka kako bi se osigurala prava obrane zainteresiranih stranaka.

512 U tom pogledu valja istaknuti da je u ovom slučaju opseg podataka koje je zatražio CCCME takav da bi Komisija mogla biti spriječena u svojoj aktivnosti i ispitnom postupku ako bi sve te podatke morala pružiti u obliku koji je uređen samo za potrebe takvog subjekta. U tom pogledu valja podsjetiti na to da se na različite faze antidampinškog postupka primjenjuju strogi rokovi. Tako članak 6. stavak 9. Osnovne uredbe propisuje ukupan rok od petnaest mjeseci za ispitne postupke. Članak 7. stavak 1. te uredbe predviđa da se privremene pristojbe uvode najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka, a u skladu s člankom 9. stavkom 4., prijedlog za uvođenje konačnih pristojbi podnosi se najkasnije mjesec dana prije isteka privremenih pristojbi.

513 Stoga se na temelju argumentacije koju je CCCME iznio u prilog drugom dijelu ne može izmijeniti zaključak do kojeg je došao Opći sud u okviru prvog dijela prema kojem je CCCME u ovom slučaju raspolagao osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je Komisija namjeravala donijeti konačne mjere te je taj subjekt stoga mogao učinkovito braniti svoje interese tj. udruženja koje predstavlja kinesku industriju.

514 Stoga drugi dio trećeg tužbenog razloga valja odbiti.

– Treći dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na druge podatke koje je zatražio CCCME

515 U trećem dijelu, koji Komisija osporava, CCCME nabraja tri vrste podataka koje smatra važnima i kojima mu je Komisija navodno nezakonito uskratila pristup.

516 U svojem prvom prigovoru CCCME prigovara Komisiji da mu nije priopćila druge podatke osim značajki koje se nalaze u PCN-u, u pogledu proizvoda indijskih proizvođača i proizvođača Unije koji su uspoređeni s uvezenim proizvodima. CCCME tvrdi da ga je ta situacija spriječila da utvrdi jesu li prilagodbe bile potrebne kako bi se osigurala usporedivost cijena. Tu su argumentaciju tužitelji također iznijeli u okviru drugog dijela četvrtog tužbenog razloga.

517 U prilog tom prigovoru CCCME ističe izvješće Žalbenog tijela WTO-a u sporu „Europske zajednice – Konačne antidampinške mjere za određene željezne ili čelične elemente za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine” (WT/DS 397/AB/RW, izvješće od 18. siječnja 2016.).

518 U tom je predmetu Žalbeno tijelo WTO-a tvrdilo da „[u] antidampinškom ispitnom postupku koji uključuje proizvođača iz analogne zemlje, izvoznici koji su predmet ispitnog postupka također [trebaju] biti obaviješteni o ‚posebnim proizvodima za koje je utvrđena uobičajena vrijednost', bez čega ne bi ‚mogli podnijeti zahtjev za prilagodbe koje smatraju potrebnima'". U navedenom predmetu, stajalište Žalbenog tijela temeljilo se na okolnosti da su u toj vrsti ispitnog postupka podaci o uobičajenoj vrijednosti dobiveni iz trećeg izvora, odnosno proizvođača iz analogne zemlje. Budući da izvoznici koji su predmet ispitnog postupka nemaju pristup tim podacima, oni ne znaju mogu li zahtijevati prilagodbe kako bi se uzele u obzir razlike koje utječu na usporedivost cijena izvezenih proizvoda i proizvoda koje na domaćem tržištu prodaje proizvođač iz analogne zemlje. Prema mišljenju Žalbenog tijela, nije dovoljno obavijestiti te proizvođače o „skupinama proizvoda” koje su poslužile kao osnova za usporedbu transakcija, otkrivanjem PCN-a. Trebalo bi im dostaviti sve podatke o svojstvima proizvoda proizvođača iz analogne zemlje koji se koriste za usporedbu cijena.

519 U tom pogledu, kao što je to navedeno u točki 419. ove presude, u skladu sa sudskom praksom, tumačenja Antidampinškog sporazuma koja je donijelo to tijelo ne mogu obvezivati Opći sud u njegovoj ocjeni valjanosti pobijane uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 1. ožujka 2005., Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, t. 54.).

520 Uostalom, tumačenje koje je istaknuo CCCME u ovom se slučaju ne može koristiti za davanje odgovora na postavljena pitanja.

521 Naime, predmet koji navodi CCCME odnosi se na proizvođače izvoznike čiji su podaci uzeti u obzir za izračun dampinške marže. U izvješću koje navodi CCCME, Žalbeno tijelo WTO-a navodi, kako bi opravdalo dostavu podataka o modelima proizvoda u slučaju primjene metode analogne zemlje, da se u „redovnom" antidampinškom ispitnom postupku uobičajena vrijednost obično utvrđuje na temelju prodaje dotičnog izvoznika na njegovu unutarnjem tržištu. Prema njegovu mišljenju, stoga se može očekivati da izvoznik koji je predmet ispitnog postupka ima nužno saznanje o svojim proizvodima koji se koriste za utvrđivanje i izvozne cijene i uobičajene vrijednosti.

522 Stoga bi proizvođač izvoznik čije je podatke Komisija ispitala za izračun dampinške marže, ako bi mu se priopćila obilježja proizvoda iz analogne zemlje, mogao provjeriti, poznavajući sve parametre, usporedivost potonjih proizvoda s proizvodima koje je sam izvozio u Uniju.

523 Međutim, situacija je drukčija u ovom slučaju jer je CCCME, koji djeluje kao udruženje koje predstavlja cijelu kinesku industriju, kao što je to već navedeno u točkama 445. i 446. ove presude, zatražio pristup podacima o svojstvima proizvoda.

524 Ako mu se otkriju, podaci koje se odnose na obilježja proizvoda ne omogućuju mu da učinkovito usporedi predmetne proizvode, s obzirom na to da on načelno ne raspolaže modelima proizvoda koje na tržište stavljaju kineski proizvođači izvoznici u uzorku koji su uspoređeni s indijskim proizvodima.

525 Stoga nije dokazano da bi otkrivanje informacija o svojstvima proizvoda proizvođača iz analogne zemlje omogućilo CCCME-u da bolje osigura svoja prava obrane.

526 U svakom slučaju, kao što je to Komisija navela tijekom ispitnog postupka, ti su podaci povjerljivi. Stoga, i zbog istih razmatranja kao što su ona navedena, među ostalima, u točki 501. ove presude, treba smatrati da udruženje koje predstavlja cjelokupnu industriju, poput CCCME-a, raspolaže osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se mjere predviđaju te se stoga može učinkovito istaknuti svoje stajalište kada raspolaže vrstama proizvoda (PCN) uspoređenima za izračune koji se zahtijevaju Osnovnom uredbom.

527 Isti zaključak vrijedi za priopćavanje obilježja proizvoda industrije Unije, čije se cijene uspoređuju s cijenama kineskih proizvoda kako bi se izračunalo sniženje cijena, tako da prvi prigovor treba odbiti.

528 U svojem drugom prigovoru CCCME smatra da mu je Komisija trebala dostaviti izračune u vezi s obujmom uvoza iz Narodne Republike Kine, Republike Indije i ostalih trećih zemalja kao i izvorne dokumente.

529 U tom pogledu iz spisa proizlazi da je CCCME tijekom antidampinškog postupka bio obaviješten o metodi izračuna obujma uvoza koju je upotrijebila Komisija. Osobito je bio upoznat s postotcima koji su obračunani za uvoze podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Republike Indije i ostalih trećih zemalja u prijašnjim podoznakama, koje su prethodile uvođenju opće oznake KN ex 7325 10 00 u 2014., fiksnim iznosom koji treba oduzeti iz oznake KN ex 7325 99 10 za dobivanje uvoza podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Republike Indije i trećih zemalja, kao i postotkom koji treba oduzeti od ukupnog uvoza kako bi se isključile rešetke za kanale. Osim toga, budući da su podaci korišteni za utvrđivanje tog uvoza izdvojeni iz statističkih podataka Eurostata, koji su dostupni u javnoj bazi podataka Comext, CCCME je imao na raspolaganju sve podatke korisne za reprodukciju Komisijinih izračuna čije je dostavljanje tražio. U tim okolnostima ne može se zaključiti da je Komisija u tom pogledu povrijedila Osnovnu uredbu.

530 Točno je da je u točki 207. presude od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) na koju se poziva CCCME, Opći sud zaključio da su povrijeđena prava obrane, navodeći da je dobivanje Komisijinih izračuna u tom predmetu za tužitelja predstavljalo značajan dobitak podataka koji mu je mogao omogućiti da podnese relevantnije primjedbe od onih koje je već podnio.

531 Međutim, predmet u kojem je donesena presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) razlikuje se od predmetnog slučaja u dvama važnim pitanjima.

532 Najprije, razina poznavanja tužitelja bila je znatno niža od one koja se može utvrditi u ovom slučaju. Tako je tužitelj u presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) bio samo općenito upoznat s metodom koja se koristila za izračun uobičajene vrijednosti neusporedivih vrsta proizvoda. Nije znao koje je tržište i koje referentne cijene Komisija koristila za izračun tržišne vrijednosti prilagodbe uobičajene vrijednosti tih vrsta proizvoda koja se morala izvršiti zbog razlika u fizičkim svojstvima između tih vrsta proizvoda i odgovarajućih vrsta proizvoda. U tim okolnostima Opći sud je primijetio da bi tužitelj, da je imao izračune uobičajene vrijednosti za svaku pojedinu vrstu proizvoda, mogao usporediti rezultate Komisije s vlastitim rezultatima dobivenima na temelju druge metode. Te su okolnosti različite od našeg predmeta, u kojem je CCCME upoznat s metodom izračuna koju je upotrijebila Komisija, kao što je to navedeno u točki 529. ove presude.

533 Nadalje, rok koji su stranke imale na raspolaganju za izradu svojih izračuna također je bio vrlo različit s obzirom na broj dokumenata koje je trebalo obraditi. U presudi od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće (T-424/13, EU:T:2016:378) tužitelj je imao vrlo ograničen rok (sedam dana) za reprodukciju Komisijinih izračuna, koji su bili opsežni, jer su se odnosili na 1645 vrsta proizvoda. U ovom predmetu izračuni koje je trebalo provesti bili su ograničeniji, a CCCME je primio potrebne informacije o metodi izračuna uvoza koja se primjenjuje najkasnije kada je donesena Privremena uredba, u kojoj se upućuje na pritužbu, u kojoj su određene procjene detaljno navedene i kojoj je CCCME već imao pristup.

534 Zbog tih razloga drugi prigovor treba odbiti.

535 U svojem trećem prigovoru CCCME osporava odbijanje Komisije da za svaki makroekonomski pokazatelj koji se koristi za utvrđivanje štete koju je pretrpjela Unija podijeli prikupljene brojke u dvije kategorije ovisno o tome temelje li se na stvarnim podacima ili na procjenama, kako bi mu priopćila potonje procjene u objedinjenom obliku.

536 U tom pogledu valja istaknuti da je tijekom ispitnog postupka CCCME za svaki makroekonomski pokazatelj koji je Komisija uzela u obzir imao pristup objedinjenim brojkama za cijelu industriju Unije za svaku godinu. Te objedinjene brojke, kao što je to navedeno u drugom dijelu prvog tužbenog razloga, proizlaze iz skupa podataka koje su dostavili podnositelji pritužbe i proizvođači iz Unije u uzorku i procjena podnositelja pritužbe u pogledu preostalih proizvođača.

537 CCCME smatra da su njegova prava obrane povrijeđena Komisijinim odbijanjem da u dobivenim brojkama razlikuje, s jedne strane, one dobivene od stvarnih podataka i, s druge strane, one koje proizlaze iz procjena.

538 U tom pogledu valja istaknuti da, kao što je to navela Komisija, prilikom procjene štete Unije ona ne treba izvršiti takvo razlikovanje, s obzirom na to da se potonja procjenjuje za cjelokupnu industriju Unije. Međutim, kao što je to navedeno u točki 510. ove presude, Komisija može biti dužna izraditi dokument kad je riječ o zahtjevu da se zajamče prava obrane zainteresiranih stranaka u okviru antidampinške istrage i mora, u skladu sa sudskom praksom, u mjeri u kojoj je to u skladu s poštovanjem poslovne tajne, dostaviti korisne naznake za obranu interesa zainteresiranih stranaka, odabirom, po potrebi po službenoj dužnosti, odgovarajućih pravila za takvu dostavu (vidjeti u tom smislu presudu od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 30.).

539 Međutim, u ovom slučaju valja istaknuti da su stvarni podaci proizvođača u uzorku i ostalih podnositelja pritužbi, s jedne strane, i procjene za preostale proizvođače, s druge strane, povjerljive prirode.

540 U tom je smislu, kao što je to navedeno u točki 507. ove presude, Opći sud u presudi od 25. listopada 2011., CHEMK i KF/Vijeće (T-190/08, EU:T:2011:618, t. 231.), presudio da se procijenjena proizvodnja dotičnih proizvođača iz Unije, na koju se Komisija oslonila u okviru izračuna potrošnje, pravilno smatrala povjerljivom, s obzirom na to da se temeljila na poznavanju tržišta koje su imali podnositelji pritužbe. Opći je sud tako smatrao da je Komisija, ograničavajući se na pružanje brojke ukupne proizvodnje, postupila u skladu s Osnovnom uredbom.

541 Kada je riječ, kao u ovom slučaju, o zahtjevu u vezi s osjetljivim komercijalnim podacima koji se odnose na jedan dio industrije Unije, koje je podnijelo udruženje koje predstavlja sve kineske proizvođače izvoznike koji djeluju u sektoru kao i one koji bi u budućnosti bili dovedeni do toga da u Uniju izvoze predmetne proizvode, kao što je to navedeno u točkama 445. i 446. ove presude, valja zaključiti da je poznavanje tog udruženja objedinjenih brojki koje se odnose na cjelokupnu industriju Unije za svaki od makroekonomskih pokazatelja koje je Komisija uzela u obzir dovoljno da bi mu omogućilo obranu njegovih interesa.

542 Treći dio stoga treba odbiti, a prema tome i cijeli treći tužbeni razlog.

Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na usporedivost cijena upotrijebljenih za izračun dampinške marže i analizu štete

543 Četvrti tužbeni razlog sastoji se od triju dijelova koje Komisija osporava.

– Prvi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na metodu usporedbe PCN-a

544 U prvom dijelu tužitelji osporavaju pojednostavnjenje koje je Komisija provela tijekom ispitnog postupka u pogledu obilježja povezanih s PCN-om upotrijebljenih za izračun dampinške marže i za analizu štete.

545 U tom pogledu najprije valja podsjetiti na to da su PCN-i oznake korištene u antidampinškim ispitnim postupcima za utvrđivanje podudarnosti između vrsta proizvoda. Poduzetnici koje se kontaktiralo pozivaju se tijekom ispitnog postupka da razvrstaju svoje proizvode u kategorije koje odgovaraju tim oznakama. Ove potonje imaju obilježja namijenjena opisivanju predmetnih proizvoda.

546 U ovom slučaju Komisija je tijekom ispitnog postupka odbacila predmetne oznake određenih obilježja koje joj se, iako su izvorno povezane, nisu činile relevantnima. Tako je PCN priopćen indijskim proizvođačima kako bi razvrstali svoje proizvode izvorno obuhvaćao petnaest obilježja. Tijekom ispitnog postupka za potrebe usporedbe samo su neke uzete u obzir: samo jedno obilježje (sirovina) za slučajeve u kojima indijski proizvođač u uzorku nije ni proizvodio ni prodavao predmetni proizvod i tri obilježja (sirovina, indeks opterećenja i vrsta proizvoda) u ostalim slučajevima.

547 Prema Komisijinu mišljenju, praksa izuzimanja određenih obilježja radi usporedbe uobičajena je kada su vrste proizvoda složene jer omogućuje pronalaženje određene podudarnosti između vrsta proizvoda koje se inače ne mogu uspoređivati.

548 Tužitelji u svojoj argumentaciji protiv tog pristupa iznose dva prigovora, koje Komisija osporava.

549 U svojem prvom prigovoru tužitelji tvrde da je petnaest obilježja prvotno povezanih s relevantnim PCN-ima bilo značajno i da je trebalo biti sačuvano tijekom cijelog ispitnog postupka a da Komisija ne može pojednostaviti ono što je navedeno u točki 546. ove presude.

550 U tom pogledu valja istaknuti da, kada predmetni proizvod sadržava širok raspon robe koja ima znatne razlike u pogledu njihovih obilježja i cijena, može biti nužno da ih se grupira u više ili manje homogene kategorije (presuda od 4. ožujka 2010., Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Vijeće, T-409/06, EU:T:2010:69, t. 172.; vidjeti u tom smislu i presudu od 18. studenoga 2015., Einhell Germany i dr./Komisija, T-73/12, EU:T:2015:865, t. 76.).

551 Prema sudskoj praksi, cilj je tog grupiranja omogućiti odgovarajuću usporedbu između usporedivih proizvoda i tako izbjeći pogrešan izračun, s jedne strane, dampinške marže i, s druge strane, štete zbog neprilagođenih usporedbi (presuda od 4. ožujka 2010., Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Vijeće, T-409/06, EU:T:2010:69, t. 172.).

552 Ako namjeravaju učinkovito dovesti u pitanje pristup koji je Komisija upotrijebila u tom okviru, tužitelji moraju dokazati da je kodifikacija koju predlaže ta institucija očito neprikladna (vidjeti u tom smislu presudu od 4. ožujka 2010., Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Vijeće, T-409/06, EU:T:2010:69, t. 180.).

553 Međutim, u ovom slučaju tužitelji nisu podnijeli nijedan element koji konkretno dokazuje kako ta kodifikacija dovodi do kategorija proizvoda koje su očito neprikladne.

554 U nedostatku takvih dokaza, ne može se smatrati da su tužitelji dokazali očitu neprimjerenost kodifikacije koju je upotrijebila Komisija te stoga prvi prigovor treba odbiti.

555 U svojem drugom prigovoru tužitelji prigovaraju Komisiji da nije uzela u obzir ista obilježja povezana s PCN-om, s jedne strane, za utvrđivanje dampinga i, s druge strane, za analizu štete.

556 U tom pogledu valja istaknuti da je, kao što je to navedeno u točkama 550. i 551. ove presude, nomenklatura PCN-a upotrijebljena za utvrđivanje vrsta obilježja koja unutar kategorije koju čini predmetni proizvod omogućuju usporedbu cijena i vrijednosti u okviru ispitnog postupka.

557 Kao što to navodi Komisija, upotreba te nomenklature u kontekstu koji uključuje zemlju bez tržišnoga gospodarstva ima za posljedicu da obilježja iz te nomenklature nisu nužno istovjetna ovisno o tome je li riječ o analizi štete ili utvrđivanju dampinške marže.

558 Kako bi se analizirala šteta, proizvodi podrijetlom iz Narodne Republike Kine uspoređeni su s proizvodima koji su proizvedeni u Uniji. Budući da je cilj ispitivanja učinka uvoza prvih proizvoda na cijenu drugih, za provedbu te usporedbe mora postojati podudarnost između vrsta koje su stvarno uspoređene.

559 U okviru utvrđivanja dampinga, usporedba se odnosi na prodajne cijene proizvođača izvoznika na njihovu domaćem tržištu i one proizvoda koje su u Uniju izvozili ti isti proizvođači izvoznici. Kako bi se to utvrdilo u ovom slučaju, trebalo je uzeti u obzir činjenicu da se Narodna Republika Kina nije smatrala zemljom s obilježjima tržišnog gospodarstva. Na temelju članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe, ta okolnost onemogućuje da se za potrebe usporedbe koriste cijene koje se primjenjuju na kineskom domaćem tržištu.

560 U tom okviru dolazi do izračuna uobičajene vrijednosti. Kako bi izračunala tu uobičajenu vrijednost, Komisija traži zemlju koja je, među onima s obilježjima tržišnog gospodarstva, na gospodarskom planu najsličnija Narodnoj Republici Kini. U ovom slučaju, država koja je odabrana je Republika Indija.

561 Kako bi se provela gore opisana usporedba, Komisija stoga treba utvrditi proizvode koji su bili najsličniji, s obzirom na značajke povezane s PCN-om, proizvodima koje izvoze kineski proizvođači izvoznici u Uniju. Kako bi izvršile to utvrđivanje, Komisijine službe postupno odbacuju obilježja koja ne omogućuju pronalaženje podudarnosti između predmetnih proizvoda sve dok ne mogu utvrditi ona koja će omogućiti usporedbu.

562 U takvom kontekstu, razlika između PCN-a upotrijebljenih u okviru utvrđivanja dampinga i u okviru analize štete može se objasniti razlikom koja postoji između proizvoda koje treba usporediti kako bi se izvršili izračuni potrebni u tim dvama okvirima.

563 Zbog tih razloga drugi prigovor treba odbiti jer se Komisiji ne može prigovoriti da nije uzela u obzir ista obilježja povezana s PCN-om, s jedne strane, za utvrđivanje dampinga i, s druge strane, za analizu štete.

564 Budući da su oba prigovora odbijena, prvi dio četvrtog tužbenog razloga treba odbiti u cijelosti.

– Drugi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na nepostojanje podataka u vezi s obilježjima uspoređenih proizvoda

565 U drugom dijelu tužitelji tvrde da, iako je objavila upotrijebljene PCN-e, Komisija nije pružila nikakve podatke o modelima proizvoda koji su bili predmet usporedbe, zbog čega su bili spriječeni utvrditi jesu li prilagodbe bile potrebne kako bi se osigurala usporedivost cijena.

566 U tom pogledu valja istaknuti to da članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. nisu dokazali da su sudjelovali u ispitnom postupku ili da su podnijeli zahtjev Komisiji za dostavu predmetnih podataka.

567 Budući da tako Komisiji nisu omogućili da ocijeni probleme koje im je mogao uzrokovati izostanak tih elemenata u podacima koji su im stavljeni na raspolaganje, članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. nemaju se pravo u prilog svojoj tužbi pozivati na drugi dio četvrtog tužbenog razloga, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 437. ove presude.

568 Osim toga, što se tiče tog dijela tužbenog razloga kada ga ističe CCCME, valja istaknuti da je ista argumentacija, koju je taj subjekt iznio u okviru trećeg dijela trećeg tužbenog razloga, odbijena u točkama 519. do 527. ove presude.

569 Posljedično, valja odbiti drugi dio četvrtog tužbenog razloga.

– Treći dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na prilagodbu troškova proizvodnje duktilnog lijevanog željeza

570 U okviru trećeg dijela tužitelji tvrde da je Komisija trebala provesti prilagodbu indijskih cijena kako bi se osigurala njihova usporedivost s kineskim cijenama. Nedostatak specijalizacije indijskih proizvođača u proizvodnji proizvoda od duktilnog lijevanog željeza utječe na troškove proizvodnje koje je Komisija uzela u obzir u okviru svoje analize. Ti su troškovi znatno viši od onih koje snose kineski proizvođači izvoznici zbog nedostatka ekonomije razmjera i znanja i iskustva indijskih proizvođača.

571 U tom pogledu tužitelji iznose dva prigovora koje Komisija osporava.

572 U svojem prvom prigovoru tužitelji tvrde da zahtjev za prilagodbu nije mogao biti odbijen zbog razloga koji je Komisija iznijela, da se uvjerila u reprezentativnost indijske prodaje.

573 U tom pogledu valja istaknuti da je Komisija, kao što je to navela u uvodnoj izjavi 89. pobijane uredbe, provjerila jesu li domaće prodaje proizvoda od duktilnog lijevanog željeza jedinog indijskog proizvođača u uzorku koji proizvodi takve proizvode i čije su cijene uzete u obzir, reprezentativne u smislu Osnovne uredbe, odnosno jesu li one, u skladu s člankom 2. stavkom 2. te uredbe, predstavljale barem 5 % ukupnog obujma prodaje u Uniji, da one nisu ostvarene s gubitkom i da su predstavljale uobičajene gospodarske transakcije.

574 Suprotno onomu što tvrde tužitelji, te provjere omogućuju zaključak da, s obzirom na to da je njegova domaća prodaja duktilnog lijevanog željeza činila najmanje 5 % ukupnog obujma prodaje u Uniji, indijski proizvođač čiji su podaci upotrijebljeni ima određeno znanje i iskustvo i raspolaže određenim proizvodnim kapacitetom, što je protivno prigovoru koji se temelji na nedostatku znanja i iskustva i ekonomije razmjera indijske industrije za proizvodnju duktilnog lijevanog željeza zbog male proizvedene količine.

575 Stoga prvi prigovor treba odbiti.

576 U svojem drugom prigovoru tužitelji ističu da je bilo nemoguće potkrijepiti zahtjev za prilagodbu bez pristupa podacima o troškovima proizvodnje indijskih proizvođača ili sažetku tih informacija. Stoga je Komisija povrijedila sudsku praksu proizišlu iz presude od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 77. i 78.), koja zabranjuje da se osobi koja zahtijeva prilagodbu naloži nerazuman teret dokazivanja.

577 U tom pogledu valja, podsjetiti na to da se, na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju primjereno uz provođenje odgovarajućih prilagodbi, ovisno o slučaju, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i njihovu usporedivost.

578 Prema sudskoj praksi, na stranci koja postavlja zahtjev je da dokaže da je zahtijevana prilagodba potrebna kako bi se uobičajena vrijednost i izvozna cijena učinile usporedivima za utvrđivanje dampinške marže (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 58. i navedenu sudsku praksu).

579 Stoga je na tužiteljima da na temelju te sudske prakse u ovom slučaju dokažu potrebu za prilagodbom.

580 Točno je da se iz sudske prakse na koju se pozivaju tužitelji i koja je navedena u točki 576. ove presude može zaključiti da se osoba koja traži prilagodbu na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i na kojoj je da dokaže potrebu zatražene prilagodbe ne smije suočiti s nerazumnim teretom dokazivanja i da je na institucijama da joj navedu koje su informacije potrebne.

581 Međutim, u ovom su slučaju, na temelju njihova poznavanja sektora, barem kineskog sektora, tužitelji mogli potkrijepiti svoj zahtjev navođenjem modela proizvodnje i omjera proizvodnje koji ne dovode do prekomjernog jediničnog troška proizvodnje.

582 U svojoj prepisci s Komisijom CCCME je međutim samo naveo da indijski proizvođači općenito proizvode ograničen obujam duktilnog lijevanog željeza, zaključujući iz te situacije da njihovi jedinični troškovi proizvodnje moraju biti prekomjerni i da stoga njihove cijene ne mogu biti reprezentativne.

583 U takvom kontekstu, koji je također obilježen povjerljivošću predmetnih podataka, nije bilo neprimjereno da Komisija zahtijeva od CCCME-a da najprije dokaže da je zahtjev sadržavao određenu pouzdanost i da se nije oslonio samo na opće pretpostavke.

584 S obzirom na ta razmatranja, valja odbiti drugi prigovor i, slijedom toga, treći dio četvrtog tužbenog razloga u cijelosti.

585 Iz toga slijedi da četvrti tužbeni razlog valja odbiti.

Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na prilagodbu izvršenu u vezi s PDV-om

586 Svojim petim tužbenim razlogom tužitelji osporavaju način na koji je Komisija prilagodila uobičajenu vrijednost u vezi s PDV-om.

587 Uvodno valja istaknuti da je Komisija, kako bi utvrdila postoji li damping, usporedila izvoznu cijenu i uobičajenu vrijednost. U načelu, uobičajena vrijednost izračunava se na temelju cijena koje su plaćene ili koje treba platiti, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici, odnosno Narodnoj Republici Kini. Međutim, budući da se ta zemlja ne smatra zemljom s tržišnim gospodarstvom, uobičajena vrijednost u ovom slučaju izračunana je na temelju cijena domaće prodaje u Indiji, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe.

588 Iz uvodnih izjava 79. do 81. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija u ovom slučaju provela prilagodbu u vezi s PDV-om kako bi zajamčila usporedivost izvozne cijene iz Narodne Republike Kine i indijske uobičajene vrijednosti, temeljeći se na članku 2. stavku 10. točki (b) Osnovne uredbe. Za izvoznu cijenu, s obzirom na to da je izvozna stopa PDV-a u Narodnoj Republici Kini iznosila 17 %, od čega je 5 % bilo vraćeno, Komisija je uzela u obzir izvoznu cijenu koja je uključivala stopu PDV-a od 12 %. Za uobičajenu vrijednost, u mjeri u kojoj su indijske cijene isključile PDV, Komisija je na njih namjeravala primijeniti kineski PDV od 17 %, oduzimajući 5 % od tog postotka, uzimajući u obzir članak 2. stavak 10. točku (b) Osnovne uredbe.

589 Peti tužbeni razlog dijeli se na dva prigovara koje Komisija osporava.

590 Svojim prvim prigovorom tužitelji tvrde da članak 2. stavak 10. točka (b) Osnovne uredbe ne dopušta provedbu opisane prilagodbe. Naime, prema mišljenju tužitelja, iz teksta te odredbe proizlazi da ona dopušta prilagodbu samo ako troškovi uobičajene vrijednosti nisu naplaćeni ili se nadoknađuju pri izvozu. Međutim, u ovom slučaju ne postoje „neizravni porezi koje snosi proizvod” koji se prodaje u Indiji ni „neizravni porezi koje snosi proizvod” koji se prodaje u Narodnoj Republici Kini. Naime, prilagodba Komisije ima za cilj ispraviti situaciju u kojoj postoje samo neizravni porezi na izvozne prodaje iz Narodne Republike Kine u Uniju, koji su nepovratni. Međutim, tekst članka 2. stavka 10. točke (b) Osnovne uredbe ne omogućuje prilagodbu kako bi se uzela u obzir ta situacija.

591 U tom pogledu valja istaknuti da, u skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe, usporedba izvozne cijene i uobičajene vrijednosti mora biti primjerena. Naime, usporedba se provodi na istoj razini trgovine za prodaje koje su izvršene u što je moguće bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena.

592 Ako uobičajena vrijednost i izvozna cijena koje su utvrđene nisu usporedive, provode se prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi – što je i dokazano – da utječu na cijene i stoga njihovu usporedivost.

593 Kada se provodi, prilagodba ima za cilj ponovnu uspostavu simetrije između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene proizvoda. Ta je simetrija stoga ključan element koji odgovara potrebi utvrđivanja usporedivosti cijena u smislu članka 1. stavka 2. Osnovne uredbe (presuda od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće, T-423/09, EU:T:2011:764, t. 42. i 43.).

594 U članku 2. stavku 10. Osnovne uredbe navedeni su čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe, među kojima su i uvozna davanja i neizravni porezi. Članak 2. stavak 10. točka (b) te uredbe tako određuje da „prilagodba se provodi za uobičajenu vrijednost za iznose koji odgovaraju uvoznim

troškovima ili neizravnim porezima obračunatim za istovjetan proizvod i za materijale fizički ugrađene u njega, a kada je takav proizvod namijenjen potrošnji u zemlji izvoznici i koje nisu naplaćene ili vraćene za proizvod izvezen u Uniju”.

595 Članak 2. stavak 10. točka (k) Osnovne uredbe predviđa da se prilagodba može provesti također i za razlike u drugim čimbenicima koji nisu predviđeni u članku 2. stavku 10. točkama (a) do (j) ako se pokaže da utječu na usporedivost cijena u skladu s ovim stavkom, a posebno ako kupci stalno plaćaju drukčije cijene na domaćem tržištu radi razlika u tim čimbenicima.

596 Usto, valja istaknuti da se u skladu sa sudskom praksom široka diskrecijska ovlast kojom institucije raspolažu u području antidampinga primjenjuje na činjenice koje opravdavaju primjerenost primijenjene metode usporedbe, pri čemu pojam primjerenosti institucije moraju konkretizirati od slučaja do slučaja uzimajući u obzir relevantni gospodarski kontekst (vidjeti u tom smislu presudu od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće, T-423/09, EU:T:2011:764, t. 41.).

597 U ovom slučaju, kao prvo, valja istaknuti da članak 2. stavak 10. točka (b) Osnovne uredbe izričito ne predviđa prilagodbu uobičajene vrijednosti analogne zemlje kako bi se u obzir uzeo PDV pri izvozu u zemlji iz koje potječe dampinški uvoz. Iako je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom te odredbe, ta pogreška nije imala, u okolnostima ovog slučaja, nikakav odlučujući utjecaj na rezultat njezine ocjene slučaja koji joj je podnesen, s obzirom na to da članak 2. stavak 10. točka (k) Osnovne uredbe omogućuje Komisiji da provede takvu prilagodbu kako bi ponovno uspostavila simetriju između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene dotičnog proizvoda i da osigura primjerenu usporedbu između tih dviju vrijednosti.

598 Kao drugo, treba istaknuti da se Komisijin odabir da usporedi uobičajenu vrijednost i izvoznu cijenu „uključujući PDV” u ovom slučaju ne može kritizirati s obzirom na široku diskrecijsku ovlast kojom raspolaže u pogledu primijenjene metode usporedbe.

599 U presudi od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće (T-423/09, EU:T:2011:764), Opći sud priznao je primjerenost takve metode usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene određenih opeka od magnezijeva oksida podrijetlom iz Narodne Republike Kine. Tako je presuđeno da je Vijeće moglo smatrati, a da pritom nije počinilo očitu pogrešku u ocjeni, da je u predmetnom slučaju usporedba između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene na temelju „uključenog PDV-a” primjerena metoda usporedbe, s obzirom na to da je navedena usporedba provedena, uz poštovanje zahtjeva simetrije između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, na istoj razini trgovine za istodobne prodaje, kako domaće tako i izvozne, na koje se sve primjenjivala stopa PDV-a od 17 %.

600 Međutim, u ovom slučaju, s obzirom na to da Komisija ima pravo uzeti u obzir izvoznu cijenu koja uključuje PDV jer Narodna Republika Kina primjenjuje PDV pri izvozu od 17 %, od kojeg se 5 % vraća, opravdano je da provodi prilagodbu uobičajene vrijednosti dodavanjem PDV-a po „neto” stopi od 12 %, s ciljem ponovne uspostave simetrije između tih dviju vrijednosti.

601 Zbog tih razloga prvi prigovor treba odbiti.

602 Svojim drugim prigovorom tužitelji tvrde da se predmetna prilagodba ne može provesti ako Komisija primijeni metodu analogne zemlje. Naime, tom metodom želi se izbjeći uzimanje u obzir cijena i troškova na snazi u zemljama bez tržišnog gospodarstva, s obzirom na to da ondje ti čimbenici nisu uobičajena posljedica djelovanja tržišnih sila. Međutim, budući da je Komisija sustav povrata PDV-a smatrala općim poremećajem u kineskom gospodarstvu, što sprečava državu da joj se prizna status tržišnog gospodarstva, upravo je to element koji ta institucija ne bi trebala htjeti uzeti u obzir. Drugim riječima, tužitelji tvrde da je već došlo do otklanjanja navodnog poremećaja sustava PDV-a primjenom metode analogne zemlje.

603 U tom pogledu valja istaknuti da se u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe, u slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnog gospodarstva, poput Narodne Republike Kine, uobičajena vrijednost načelno određuje na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnog gospodarstva, u predmetnom slučaju Republici Indiji.

604 Prema sudskoj praksi, cilj članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe jest izbjegavanje uzimanja u obzir cijena i troškova na snazi u zemljama bez tržišnog gospodarstva, s obzirom na to da ti parametri nisu uobičajena posljedica sila koje djeluju na tržištu (vidjeti presudu od 28. veljače 2018., Komisija/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, t. 64. i navedenu sudsku praksu).

605 Međutim, to ne znači da tako određena uobičajena vrijednost ne može biti predmet ikakve prilagodbe. Naime, ništa u Osnovnoj uredbi ne upućuje na to da članak 2. stavak 7. točka (a) te uredbe predviđa opće odstupanje od zahtjeva za provođenje prilagodbi na temelju članka 2. stavka 10. iste uredbe, u svrhu usporedivosti.

606 Tako u slučaju kao što je ovaj, u kojem institucije utvrđuju uobičajenu vrijednost primjenom metode analogne zemlje, u skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe, one moraju uzeti u obzir, uz provođenje prilagodbi, razlike utvrđene u čimbenicima za koje se tvrdi i dokazano je da utječu na cijene i stoga, na njihovu usporedivost.

607 Međutim, u slučaju kada su predviđene prilagodbe uobičajene vrijednosti potrebno je da se članak 2. stavak 10. Osnovne uredbe tumači s obzirom na članak 2. stavak 7. točku (a) iste uredbe i njegov kontekst. Dakle, kako se potonja odredba ne bi lišila korisnog učinka, potrebno je da provedene prilagodbe u analizi institucija ne uključuju elemente povezane s parametrima koji u toj zemlji, u ovom slučaju Narodnoj Republici Kini, nisu uobičajena posljedica sila koje djeluju na tržištu (vidjeti u tom smislu mišljenje nezavisnog odvjetnika Mengozzija u spojenim predmetima Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2016:928, t. 102.).

608 U ovom slučaju primjena stope PDV-a koja se primjenjuje u Narodnoj Republici Kini na uobičajenu vrijednost ne dovodi do uvođenja ili ponovnog uvođenja elementa poremećaja kineskog sustava u izračun uobičajene vrijednosti utvrđene na temelju metode analogne zemlje.

609 Naime, iako je Komisija u tekstovima koje su podnijeli tužitelji mogla smatrati da sustav kineskog PDV-a dovodi do poremećaja, to je samo, kao što je navela, zbog načina na koji Narodna Republika Kina primjenjuje PDV pri izvozu, predviđajući povrat tog PDV-a za određene proizvode, a ne i za druge.

610 Zbog svih tih razloga valja odbiti drugi prigovor, a time i peti tužbeni razlog.

Šesti tužbeni razlog, koji se odnosi na troškove POA i dobit

611 U šestom tužbenom razlogu tužitelji tvrde da, kako bi utvrdila uobičajenu vrijednost vrsta proizvoda koje tri indijska proizvođača u uzorku nisu prodavala, nego ih je proizveo barem jedan od njih, Komisija nije mogla koristiti troškove POA kao ni dobit vezanu uz domaće prodaje izvršene u uobičajenom tijeku trgovine koje je ostvario taj proizvođač.

612 Tužitelji smatraju da Komisija ne može opravdati svoje stajalište oslanjajući se na članak 2. stavak 6. Osnovne uredbe, kao što je to učinila u uvodnoj izjavi 71. pobijane uredbe. Naime, ta se odredba primjenjuje samo na društva koja imaju status društva koja djeluju u uvjetima tržišnog gospodarstva na temelju članka 2. stavka 7. točke (b) Osnovne uredbe.

613 Komisija zahtijeva da se taj tužbeni razlog odbije. Pojašnjava da, s obzirom na to da tužitelji žele istaknuti novi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. Osnovne uredbe, taj tužbeni razlog treba smatrati nedopuštenim jer je podnesen tek u fazi replike.

614 U tom pogledu najprije valja istaknuti da Komisija nije pravilno iznijela argumentaciju tužitelja. Naime, oni tvrde da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 7. točku (a) Osnovne uredbe, odredbu koja navodi kako izračunati uobičajenu vrijednost u slučaju primjene metode analogne zemlje. Prema tužiteljima, članak 2. stavak 7. točka (a) Osnovne uredbe isključuje mogućnost da se Komisija osloni na članak 2. stavak 6. navedene uredbe, kojim se utvrđuju načini izračuna troškova POA i dobiti, jer se ta odredba primjenjuje samo u slučaju uvoza podrijetlom iz zemlje s tržišnim gospodarstvom ili na društva zemlje bez tržišnoga gospodarstva za koja je odlučeno da bi mogli imati koristi od tretmana tržišnog gospodarstva, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (b) Osnovne uredbe. Dakle, ta je argumentacija istaknuta u fazi tužbe te je stoga dopuštena.

615 Nadalje, valja podsjetiti na to da, kao što je to Komisija navela u uvodnoj izjavi 67. pobijane uredbe, ako ni jedan od triju indijskih proizvođača u uzorku nisu prodavali neku vrstu proizvoda, ali ga je barem jedan od njih proizvodio, ona je upotrijebila vrijednost izračunanu u okviru izračuna uobičajene vrijednosti. Ta je vrijednost izračunana na temelju troškova proizvodnje tog indijskog proizvođača, uvećanog za troškove POA, kao i dobiti od domaće prodaje koju je taj proizvođač ostvario u uobičajenom tijeku trgovine.

616 U skladu s člankom 2. stavkom 6. Osnovne uredbe „iznosi troškova [POA] te dobiti temelje se na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine od strane izvoznika ili proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak”. Zatim su u toj odredbi navedene druge metode, ako se ti iznosi tako ne mogu utvrditi.

617 Tužitelji ne osporavaju da je Komisija mogla prihvatiti troškove POA kao i dobit samog indijskog proizvođača koji proizvodi predmetne vrste proizvoda u skladu s člankom 2. stavkom 6. Osnovne uredbe da je on bio primjenjiv. Tvrde da, u slučaju kao što je ovaj, u kojem je uobičajena vrijednost, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe, određena prema metodi analogne zemlje, stavci 1. do 6. tog članka nisu primjenjivi.

618 U tom pogledu valja navesti da, kao što to tužitelji ističu u prilog svojoj argumentaciji, iz sudske prakse proizlazi da se, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe i u slučaju uvoza iz zemlje bez tržišnog gospodarstva, odstupanjem od pravila utvrđenih u stavcima 1. do 6. istog članka, uobičajena vrijednost načelno određuje na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u trećoj zemlji tržišnog gospodarstva (presuda od 19. srpnja 2012., Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, t. 66.).

619 Stoga, iz teksta i strukture članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe proizlazi da je utvrđivanje uobičajene vrijednosti proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine na temelju pravila navedenih u članku 2. stavcima 1. do 6. Osnovne uredbe ograničeno na pojedinačne slučajeve, koji se ne susreću u ovom slučaju, u kojima su predmetni proizvođači, svaki u dijelu koji se na njega odnosi, podnijeli valjano dokumentiranu tužbu u skladu s kriterijima i postupcima iz članka 2. stavka 7. točke (c) te uredbe (presuda od 23. listopada 2003., Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures i Zhejiang Yankon/Vijeće, T-255/01, EU:T:2003:282, t. 40.).

620 Cilj je izbjeći uzimanje u obzir cijena i troškova na snazi u zemlji bez tržišnog gospodarstva, s obzirom na to da ti parametri nisu uobičajena posljedica sila na tržištu (presuda od 19. srpnja 2012., Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, t. 66.).

621 Iz toga proizlazi da Komisija ne može odstupiti od zahtjeva iz članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe za izračun uobičajene vrijednosti, tj. ona u skladu s tom odredbom mora utvrditi uobičajenu vrijednost „na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva,

cijene koja vrijedi pri izvozu iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Uniju, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Uniji za istovrstan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu”.

622 S obzirom na to pojašnjenje, valja istaknuti da, osim izvora cijena ili troškova koje treba uzeti u obzir, a koji odgovara trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom koju je odabrala Komisija, odnosno, u ovom slučaju, Republici Indiji, i redoslijeda podnošenja navedenih metoda, koji Komisija mora poštovati, kao što je na to podsjetila sudska praksa (vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 24. do 26.), članak 2. stavak 7. točka (a) Osnovne uredbe ne navodi načine izračuna cijene ili izračunane vrijednosti u analognoj zemlji, osobito u pogledu troškova POA i dobiti.

623 U tom kontekstu nije isključeno da Komisija može preuzeti određene metodološke elemente sadržane u članku 2. stavcima 1. do 6. Osnovne uredbe pod uvjetom da nisu očito neprimjereni i da nemaju za učinak ponovno uvođenje parametara zemlje podrijetla koji nisu uobičajena posljedica djelovanja sila na tržištu.

624 U ovom slučaju troškovi POA i dobit uključeni u izračun uobičajene vrijednosti izračunane za vrstu proizvoda od duktilnog lijevanog željeza i dvije vrste proizvoda od sivog lijevanog željeza su oni jedinog indijskog proizvođača koji proizvodi predmetne proizvode i čiji je trošak proizvodnje stoga uzet u obzir.

625 S obzirom na široku diskrecijsku ovlast priznatu Komisiji u području antidampinga, ne može se smatrati da je s njezine strane bilo očito neprikladno dodati troškovima proizvodnje tog proizvođača troškove POA kao i dobit koja se odnosi na njegovu prodaju. Osim toga, uzimanje u obzir troškova POA i dobiti tog indijskog proizvođača nije imalo za učinak ponovno uvođenje parametara Narodne Republike Kine koji nisu uobičajena posljedica djelovanja sila na tržištu.

626 Stoga šesti tužbeni razlog treba odbiti.

Zahtjev za određivanje mjere upravljanja postupkom

627 Na kraju svojeg prvog tužbenog razloga tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da kao mjeru upravljanja postupkom naloži Komisiji dostavu podataka koji su od te institucije već traženi tijekom ispitnog postupka, odnosno izračuna i izvornih podataka o obujmu dampinškog uvoza, šteti i dampinškoj marži za kineske i indijske proizvođače izvoznike.

628 U tom pogledu valja istaknuti da je, prema sudskoj praksi, na Općem sudu da ocijeni korisnost mjera upravljanja postupkom (vidjeti presudu od 9. ožujka 2015., Deutsche Börse/Komisija, T-175/12, neobjavljenu, EU:T:2015:148, t. 417. i navedenu sudsku praksu).

629 U ovom slučaju elementi sadržani u spisu dovoljni su kako bi Opći sud mogao donijeti odluku, s obzirom na to da je on mogao korisno odlučiti na temelju zahtjeva, tužbenih razloga i argumenata iznesenih tijekom postupka i s obzirom na dokumente koje su podnijele stranke.

630 Iz toga slijedi da zahtjev za donošenje mjera upravljanja postupkom treba odbiti, kao i tužbu u cijelosti, a da nije potrebno odlučiti o dopuštenosti ili predmetnosti svih prigovora koje je Komisija osporavala, a koji su meritorno odbijeni.

Troškovi

631 U skladu s odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. S obzirom na to da tužitelji nisu uspjeli u postupku, potrebno im je naložiti plaćanje, osim vlastitih, i troškova koje su zatražili Komisija i intervenijenti, u skladu s njihovim zahtjevima.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Udruženju China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i drugim tužiteljima čija se imena nalaze u prilogu nalaže se snošenje troškova.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 19. svibnja 2021.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik

Sadržaj

Okolnosti spora 2

Postupak i zahtjevi stranaka 3

Pravo 4

Dopuštenost 4

Nejasnoća i nepreciznost tužbe 4

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem ju je CCCME podnio u vlastito ime 5

– Aktivna procesna legitimacija 6

– Pravni interes 9

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem ju je podnio CCCME u ime svojih članova i o dopuštenosti argumenata istaknutih u prilog toj tužbi 10

– Nepostojanje predstavničkog karaktera 10

– Priroda pobijane uredbe 12

– Članovi koji nisu uključeni u uzorak 13

– Ograničenje argumenata koji se mogu istaknuti 14

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem su je podnijele druge pravne osobe čija se imena nalaze u Prilogu I. 15

Zaključak o dopuštenosti 16

Meritum 16

Opseg sudskog nadzora 17

Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na utvrđivanje postojanja štete i uzročno-posljedične veze 17

– Prvi dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na izračun obujma uvoza 17

– Drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na makroekonomske pokazatelje kojima se Komisija koristila za utvrđivanje štete koju je pretrpjela industrija Unije 24

– Treći dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na profitabilnost proizvođača Unije 28

– Četvrti dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na uzorak proizvođača Unije 29

– Peti dio prvog tužbenog razloga, koji se odnosi na uključivanje cijena unutar grupe u izračun troškova industrije Unije 32

– Šesti dio prvog tužbenog razloga, koji se ponajprije odnosi na razliku u praksama koje se pripisuju proizvođačima izvoznicima, ovisno o tome jesu li indijski ili kineski 32

Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na uzročno-posljedičnu vezu 34

– Prvi dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na nepostojanje istodobnosti povećanja dampinškog uvoza i pogoršanja stanja industrije Unije 34

– Drugi dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na potrebu izvršenja analize štete po segmentu. 38

– Treći dio drugog tužbenog razloga, koji se odnosi na cijenu uvoza i značenje sniženja cijena 41

Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na odbijanje dostavljanja određenih podataka 45

– Dopuštenost trećeg tužbenog razloga 45

– Odnos između prava obrane i obveze povjerljivosti 47

– Prvi dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na zahtjev za dostavu Komisijina izračuna 49

– Drugi dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na zahtjev za dostavu izračuna u objedinjenom obliku 54

– Treći dio trećeg tužbenog razloga, koji se odnosi na druge podatke koje je zatražio CCCME 55

Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na usporedivost cijena upotrijebljenih za izračun dampinške marže i analizu štete 58

– Prvi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na metodu usporedbe PCN-a 58

– Drugi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na nepostojanje podataka u vezi s obilježjima uspoređenih proizvoda 60

– Treći dio četvrtog tužbenog razloga, koji se odnosi na prilagodbu troškova proizvodnje duktilnog lijevanog željeza 60

Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na prilagodbu izvršenu u vezi s PDV-om 62

Šesti tužbeni razlog, koji se odnosi na troškove POA i dobit 64

Zahtjev za određivanje mjere upravljanja postupkom 66

Troškovi 67